

കേരളപാഠാവലി

മലയാളം

സ്കാൻഡോർഡ്

കേരളസർക്കാർ
വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത്

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിസീലന സമിതി (SCERT), കേരളം
2016

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാറ്റ
ദ്രാവിഡ് ഉത്കലെ പംഗാ,
വിന്യൂഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ചലജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗ്രേ,
തവശുട ആർശിഷ മാഗ്രേ,
ഗാഹോ തവ ജയഗാമാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ.
ജയഹോ, ജയഹോ, ജയഹോ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹോ!

പ്രതിജ്ഞ

ഈ എൻ്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഈ തന്ത്രങ്ങളായും എൻ്റെ സഹോദരീ സഹോദരരമാരാണ്.

ഞാൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണ്ണവും വൈവിധ്യ പൂർണ്ണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ എൻ്റെ മാതാപിതാക്കളെല്ലായും ഗുരുക്കെന്നാരെയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഞാൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എൻ്റെ നാട്കാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഏഴവരുത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

Prepared by :

State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala

Website : www.scertkerala.gov.in

e-mail : scertkerala@gmail.com

Phone : 0471 - 2341883, Fax : 0471 - 2341869

Typesetting and Layout : SCERT

First Edition : 2014, Reprint : 2016

Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi- 30

© Department of Education, Government of Kerala

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

മലയാളഭാഷയുടെ മധുരം നൃകരാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയതാണ് ഈ പാഠപുസ്തകം. നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ ശ്രേഷ്ഠം ഭാഷകളിൽ ഒന്നായി ഭാരതസർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണെല്ലോ. അറിവിന്റെ ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കാൻ മാതൃഭാഷയിലും നമുക്ക് കഴിയും. മലയാളത്തിന്റെ വിപുലമായ സാഹിത്യസ്വന്തം നിങ്ങൾക്ക് സന്തതമാണ്. അത് ആസ്വദിക്കാനും അതിലേക്ക് സാഭാവന ചെയ്യാനും ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക.

വായിക്കാനും എഴുതാനും ഏറെ അവസരങ്ങൾ ഈ പാഠപുസ്തകം നിങ്ങൾക്ക് നല്കുന്നു. ഭാഷാപഠനം രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദായുമാക്കാം. നിങ്ങളുടെ ഭാവനയും ചിന്തയും ഉണ്ടാക്കും.

സ്നേഹാശംസകളേം,

ഡോ. പി. എ. ഫാത്തിമ
ഡയറക്ടർ
എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി

പാംപുസ്തക ശില്പശാലയിൽ പങ്കെടുത്തവർ

- കെ. അമൃതൻകരിം, ബി. ആർ. സി. സുൽത്താൻ ബത്രേരി, വയനാട്
- കെ.പി.സി. അമൃതവോദർ, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്, സഹത്ത് തുക്കരിപ്പുർ, കാസറഗോഡ്
- കെ.എം. ഉള്ളികുഷ്ണൻ, ഡയറ്റ്, കണ്ണൂർ
- എബി പാപുചുരീ, എം. എസ്. എച്ച്. എസ്. എസ്. മെമനാഗപ്പള്ളി, കൊല്ലം
- പി.കെ. ജയരാജൻ, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. കുണ്ഡങ്കുഴി, കാസറഗോഡ്
- പി. പ്രേമചന്ദ്രൻ, ജി. ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. പയ്യന്നൂർ
- ധോ. എ. ബാലൻ, എസ്. എസ്. എ. കേരളം, തിരുവനന്തപുരം
- കെ. മനോഹരൻ, എ. യു. പി. എസ്. പുലാദ്ദേരിക്കര, പാലക്കാട്
- എൻ. മുഹമ്മദ് സാലി, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. മീനങ്ങാടി, വയനാട്
- മുഹമ്മദ് സിയ, ജി. യു. പി. എസ്. പെമറ്റം, കോതമംഗലം, എറണാകുളം
- പി. യഹിയ, ജി. വി. എച്ച്. എസ്. എസ്. പയ്യാക്കൽ, കോഴിക്കോട്
- ആർ.പി. ശിവകുമാർ, എസ്. ആർ. വി. ഗവ. മോഡൽ എച്ച്. എസ്, എറണാകുളം
- എ. സജീവൻ, ഗവ. എച്ച്. എസ്. എസ്. വള്ളയം, വടകര്
- ഹസൈന എസ്. കാനു, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. കൊച്ചാനുർ, തൃശ്ശൂർ
- കെ.ബി. ഹൃഷികേശ്, സ്വത്രത്തുമലയാളം കമ്പ്യൂട്ടിംഗ്

ചിത്രരചന

- ജനു മദ്ദേരി
- പി. രമേഷൻ, ഇരിങ്ങണ്ണൂർ എച്ച്. എസ്. എസ്, വടകര്
- എൻ.ടി. രാജീവ്, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. തരിയോട്, വയനാട്
- സന്തോഷ് വെള്ളിയന്നൂർ
- സുരേഷ് ചാലിയത്ത്, ജി. എച്ച്. എസ്. കുറുക്ക്, മലപ്പുറം

വിദ്യാപരിശോധന

- ധോ. ജോർജ്ജ് ഓൺകുർ, മുൻ ഡയറക്ടർ, സംസ്ഥാന സർവവിജനാനകോശം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.
- ധോ. ഡി. ബബുമുൻ, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, കേരളസർവകലാശാല
- ധോ. പി. സോമനാമൻ, അസി. പ്രോഫസർ, കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല
- ധോ. സി.വി. ശരീകുമാർ, അസോ. പ്രോഫസർ, കേരളസർവകലാശാല
- ധോ. വിജയൻ ചാലോട്, എസ്. എസ്. എ. കണ്ണൂർ
- ശ്രീ. പി. നാരായണമനോൻ, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, കേരളവർമ്മ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ
- ശ്രീ. അക്കബർ കക്കടിൽ, വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി
- ശ്രീ. സി. രാമചന്ദ്രൻപിള്ള, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് തിരുവനന്തപുരം

അക്കാദമിക് കോഡിനേറ്റർ

- ധോ. പി.കെ. തിലക്, റിസർച്ച് ഓഫീസർ എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി. കേരളം

ഉള്ളടക്കം

1. തേനുറും മലയാളം	7
മലയാളനാടെ, ജയിച്ചാലും	8
പാതയുമായുടെ ആട്ട	13
കോയസ്സൻ	19
2. കാണാക്കാഴ്ചകൾ	31
അനന്തവിഹായസ്സിലേക്ക്	32
ഭൂമി സനാമയാണ്	37
കൃഷിമാഷ്	40
3. ചിരിയും ചിതയും	47
ആദ്ദേശം	48
വെള്ളയുണ്ടക്കിൽ	50
കാൺസർവാർഡിലെ ചിരി	52
കാസിമിരുൾ ചെരുപ്പ്	55
4. സമ്പാദത്തിനിടയിൽ	63
മയിൽപ്പീലിസ്പർശം	64
വെള്ളിലവെള്ളി	70
പ്രകൃതിപാഠം	73
5. തനിമയുട പൊലിമ	79
രസഗുളികകൾ	80
കീരി കീരി കിണ്ണം താ	85
വേനലിരുൾ ഒഴിവ്	89

തെന്തുറും മലയാളം

അവപത്താരകഷരമല്ല
അവപത്താനകഷരവുമല്ലാൻ മലയാളം
മലയാളമെന്ന നാലകഷരമല്ല
അമ്മ എന ഒരൊറകഷരമാണ്
മല്ല എന ഒരൊറകഷരമാണെന്നെന്നു മലയാളം

- കൃത്യേണ്ടി

മലയാളം എന വാക്കിന് കവി നൽകുന്ന അർമങ്ങൾ എന്തെല്ലാം
മാണ്?

മലയാളനാടെ, ജയിച്ചാലും

മലയാളനാടെ, നിൻ മാറിലോരോ
 മലർമാല ചാർത്തുന്നു മത്തജിമകൾ
 വിജയിക്കു ഞങ്ങൾ പിറന്ന നാടെ!
 വിമലശ്രീ നിത്യം പുലർന്ന വീഡേ!

കരൾ കക്കും നിൻകളിത്തേപ്പിലെത്ര
 കവികോകിലങ്ങൾ പറന്നു പാടി!
 അവിരളോമാദം തരുന്നു ഞങ്ങൾ-
 കവർ പെയ്ത കാകളിത്തേമഴകൾ

പരസ്യതം വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറത്താ-
 പരിചേലും തുണ്ണൻപറന്പിലെങ്ങോ
 ഒരു തെത്തുരത്തിൽ തളിരത്ത കൊന്പ-
 തെതാരു പച്ചത്തതമു കുടുകുട്ടി

അവിലവേദാന പുരാണതത്താ-
 മവളാത്തമോദമെടുത്തു പാടി

അശകുറ ഗാനമേ, നിന്റെ മുൻപിൽ
 തൊഴുകൈപ്പുമൊടുമായ് നില്പപു ഞങ്ങൾ
 ഫലിതത്തിൻ തെലം പകർന്നു കുണ്ണൻ
 നിലവിളക്കൊന്നു കൊള്ളുത്തിവച്ചു
 അതിനുള്ളിലായിരു പൊൻതിരിക-
 കളിവിൻ വെളിച്ചം ചൊരിഞ്ഞരിഞ്ഞു
 മണിമുകിൽവർണ്ണനെ വാഴ്ത്തിവാഴ്ത്തി
 മതിമാൻ ചെറുഗ്രേരി പാടുപാടി

അഭിനവമാശാൻ്റെ തത്തച്ചിന്താ-
 മധുരമാം പാവനപ്രേമഗാനം
 മറവിക്കും മായ്‌ക്കുവാനായിടാതെ
 മഹിതാഡ വീശിപ്പിൽസിപ്പു
 മധുരമായ് വള്ളതേശർ എങ്ങേൻ കേൾക്കാൻ
 മനിവീണ മനമെടുത്തു മീടി,
 വിജയശ്രീലാളിതനായാരുള്ളുർ
 വിപുലപാണ്യിത്യും തുറന്നുകാട്ടി
 പ്രണയിപ്പു ഹാ! എങ്ങേൻ ഭക്തിപുർവ്വം
 പ്രതിഭാപ്രഭാവമേ നിന്റെ മുൻപിൽ

ചങ്ങമ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള

ഇത്തന്ത്തിൽ ചൊല്ലാം

- കവിത കൂസിൽ സംഘമായി വായിച്ചവതരിപ്പിക്കു. ഏത് അവതരണമാണ് മികച്ചത്?

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- കേരളത്തെ മലയാളനാട് എന്നു കവി വിളിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാവാം? നിങ്ങളുടെ ഉറഹങ്ങൾ പറയു.
- എത്താക്കെ കവികളെക്കുറിച്ചാണ് പാഠാഗതത് സൂചനകളുള്ളത്? കണ്ണത്തു. നിങ്ങൾക്ക് മറ്റൊത്താക്കെ കവികളെ അറിയാം?

നമ്മുടെ നാടിന്റെ സവിശേഷതകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില വരികൾ കവിതയിൽ കാണാം. നാടിന്റെ എത്താക്കെ സവിശേഷതകളാണ് ഈ വരികളിലും നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്ക് കടന്നുവരുന്നത്? സമാനമായ ചില വരികൾകൂടി നോക്കു :

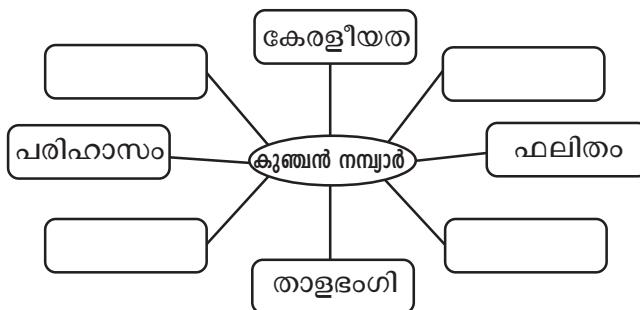
- മാമലകൾക്കപ്പുറത്ത് മരതകപ്പട്ടം തന്നെ
മലയാളമെന്നാരു നാടുണ്ട്
കൊച്ചു മലയാളമെന്നാരു നാടുണ്ട്
- കേരളം കേരളം കേളികൊടുയരുന്ന കേരളം
കേളീകദംബം പുക്കും കേരളം
കേരകേളീ സദനമാമെൻ കേരളം

കേരളത്തിൽ ഏതൊക്കെ പ്രത്യേകതകളെക്കുറിച്ചാണ് ഈ ഗാനങ്ങളിൽ പറയുന്നത്?

“ഹലിതത്തിൻ തെലം പകർന്നു കുഞ്ഞൻ
നിലവിലുക്കൊന്നു കൊളുത്തിവച്ചു”

- കുഞ്ഞൻ കവിതയുടെ ചില പ്രത്യേകതകൾ ഈ വരികളിൽ
സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ. അദ്ദേഹത്തിൽ കവിതയുടെ
മറ്റൊന്തല്ലാം മേമകൾ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ണഭത്താൻ കഴിയും?
കണ്ണഭത്തിയവ താഴെ കൊടുത്തതു പോലെ എഴുതു.

- മറ്റു കവികളുടെ മനസ്സിലാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ ഈപോലെ
തയാറാക്കു.

കവിതയിൽ കാണുന്ന ചില പദചേർച്ചകളും പ്രയോഗങ്ങളും
ശ്രദ്ധിക്കു:

കവികോകിലങ്ങൾ, തൊഴുകെപ്പുമോട്ട്, ഹലിതത്തിൻതെലം-
ഈവ എന്തു ഭംഗിയാണ് നൽകുന്നത്? ഈത്തരത്തിലും
പദചേർച്ചകൾ കണ്ണഭത്തി പ്രയോഗഭംഗി വിശദീകരിക്കുക.

ചില പദചേരുവകൾ നിർഖിക്കാം

പദം	കുപ്പായം	പച്ചക്കുപ്പായം

കാവ്യഭാഗങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുക

- അരികത്തനോടു വരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എൻ്റെ
കരയായ്ക്കോമനേ, കരൾ വാടി
പുരികവും ചുണ്ടും ചുളിച്ചു നീ വിഞ്ഞി-
കരയായ്ക്കോമനേ, വരുന്നു എൻ്റെ
പനിനീർച്ചുപാകച്ചറുമുള്ളേറ്റു നിൻ്റെ
കുരുനുകൈവിരൽ മുറിഞ്ഞിതെ!
തനിയേ ദേഹമാവിൽ കയറിവിണോമൽ
ചെറുകാൽമുട്ടുകൾ ചത്തിതെ!

-കുമാരനാശൻ

- ഓമനേ, നീയുറങ്ങൻമിഴിവണ്ണിണ-
തുമലർത്തേൻകുഴഞ്ഞെൻ്റെ തകം!
ആടിയും പാടിയും ചാടിയുമോടിയും
വാടിയും വീടും മുവരമാക്കി
വാടി വിയർത്ത മുഖാംബുജതേതാടെനേ-
തേടി നീയന്തിയിൽ വന നേരം
നിൻകവിൾത്തക്കതകിട്ടിക്കൽപ്പിഞ്ഞുമ-
യെൻകണ്ണിലുണ്ണീ! എന്തെന്തെ വച്ചു!

- ഉള്ളുർ എസ്. പരമേഷ്ഠരയ്യർ

- പച്ചയാം വിത്തിപ്പിട സഹ്യനിൽ തലവെച്ചും
സംശ്ലോധിമണ്ണത്തിട്ടാം പാദ്രോപധാനം പുണ്ഡും
പള്ളിക്കാണ്ടിട്ടുന്ന നിൻ പാർശ്വയുശ്മത്തെക്കാത്തു-
കൊള്ളുന്നു, കുമാരിയും ഗ്രേക്കർണ്ണേശനുമുമ്മേ!
വനിപ്പിൻ മാതാവിനെ, വനിപ്പിൻ മാതാവിനെ,
വനിപ്പിനുപാസ്യരായുള്ളാർക്കുമുപാസ്യയെ!
ആഴിവിച്ചികളുവേലം, വൈഞ്ഞനുരകളാൽ-
തേതാഴികൾപോലെ, തവ ചാരു തൃപ്പംങ്ങളിൽ
തുവെള്ളിച്ചിലവുകളിട്ടുവിക്കുന്നു;തുപ്പതി
കൈവരാത്തഴിക്കുന്നു! പിന്നെയും തുടരുന്നു!

- വള്ളതേശൻ നാരായണമേനോൻ

ജീവചർത്രക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കാം

- കുഞ്ചിനന്ദ്യാരകകുറിച്ച് എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് നിങ്ങൾ
മനസ്സിലാക്കിയത്? എഴുതിനോക്കു.
- * പാംഭാഗത്തുനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയത്
 ●
 ●
- * ക്ലാസിൽ ചർച്ചചെയ്തതിൽനിന്ന് ലഭിച്ചത്
 ●
 ●
- * പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയത്
 ●
 ●

ഇവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി കുഞ്ചിനന്ദ്യാരുടെ ലഘുജീവചർത്രക്കുറിപ്പ്
തയാറാക്കുക.

പാതുമായുടെ അട്ട

പാതുമായുടെ അട്ടിന്റെ മേട് രാവിലെ തുടങ്ങി. ഏതാണ് എടുമണി ആയിക്കാണും. തലയിലും ദേഹത്തുമെല്ലാം എൻ്റെ തേച്ചിട്ട ലക്ഷാടികെട്ടി നാൻ കസർത്തു ചെയ്കയായിരുന്നു. അപ്പോൾ മുറ്റത്ത് പിള്ളേരുടെ ഒരു ബഹിളം കേട്ടു:

“ഉള്ളംത്തിപ്പാറു! ഉള്ളംത്തിപ്പാറു!”

“വാലേപ്പിടി! വാലേപ്പിടി!”

“മുള്ളണ്ട കണ്ടില്ലാ! മുള്ളണ്ട കണ്ടില്ലാ!”

“കൊന്നേപ്പിടി! കൊന്നേപ്പിടി!”

എന്താണു സംഗതി? താൻ ജനാലയിലുടെ നോക്കി. വലിയ വിശ്വേഷമാനുമില്ല. പാതതുമായുടെ ആട് അബിയുടെ ഹാഫ് ട്രാസറിന്റെ മുൻവശം മുഴുവനും തിനുകഴിഞ്ഞു! ബാക്കിയുള്ളതിന് പിടികുടിയിട്ടുണ്ട്. അബി ആടിന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. പാതതുകൂട്ടി വാലിൽ പിടിച്ചു വലിക്കുകയാണ്. സൈദ്ധാന്മുഹമ്മദ് കൊന്നിൽ പിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരിഫാ അന്തംവിട്ടുനിൽക്കുന്നു. റഷീദും സുഖേവദയും മറ്റാനിലും ശ്രദ്ധിക്കാതെ തള്ളവിരലുകൾ വായിലിട്ടു നുണ്ടാക്കുന്നു മുറ്റത്തിരിക്കുകയാണ്. ലൈലാ ആടിന്റെ പള്ളയ്ക്കു പിടിച്ചുകൊണ്ട് അതിനെ ചീതെ പറയുന്നു:

“ഉള്ളാടത്തിപ്പാറു! ഉള്ളാടത്തിപ്പാറു!”

താൻ തോർത്തു ചുറ്റി മുറിയിൽനിന്നു വരാന്തയിൽ കയറി മുറ്റത്തിരഞ്ഞിച്ചുന്ന് ആടിന്റെ ചെവിയിൽ പിടിച്ചിട്ട് അബിയെ വേർപെടുത്തി. അബിയുടെ ഹാഫ് ട്രാസറിന്റെ മുൻഭാഗം മാത്രമല്ല, ഒരു പോക്കറ്റും ആടു തിനുകളിഞ്ഞു.

സംഗതി അറിഞ്ഞപ്പോൾ പാതതുമായുടെ ആട് കുറുക്കാറിയല്ല. അബിയുടെ ഹാഫ് ട്രാസറിന്റെ പോക്കറ്റിൽ വെള്ളപ്പും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നവൻ ആടിനു കുറേ കൊടുത്തു. ബാക്കി മുൻവശത്തു തിരുക്കിയിട്ട് ആടിന്റെ മുന്നിൽ ചെന്നുനിന്ന് തിനാൻ പറഞ്ഞു. ആട് അപ്പവും ഹാഫ് ട്രാസറിന്റെ മുൻവശവും തിനു. കീഴയിലുള്ളത് കീഴയോടെ തിനു. അബി പറഞ്ഞു:

“ബാപ്പാ തല്ലും!”

“അതു നേരതേത ഓർക്കാൻ വയ്ക്കായിരുന്നോ? തല്ലട്ടു!”

തെല്ലു കഴിഞ്ഞു താൻ പറഞ്ഞു:

“പേടിക്കാനില്ലെന്നു ആരും പറയുകയില്ല.”

പാതതുകൂട്ടി, ലൈലാ, സൈദ്ധാന്മുഹമ്മദ് എന്നിവരോടു രഹസ്യം പാലിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ലൈലായോടു മേലിൽ ആരെയും ‘ഉള്ളാടത്തിപ്പാറു’ എന്നു വിളിക്കരുതെന്നും ഉപദേശിച്ചു.

കസർത്തു മൃഥമിപ്പിച്ചിട്ടു ഞാൻ നദിയിൽ കുളിക്കാൻ പോകാൻ ഒരുങ്ങി. സൈദുമുഹമ്മദിനെയും പാതയുക്കുടിയെയയും വിളിച്ചു. അപ്പോൾ അബിയും ലെലലായുംകൂടി വന്നു. അവർ ബാപ്പായുടെകൂടെ കുളിക്കാൻ പോയില്ല. എന്തെങ്കുടി കുളിക്കാൻ കാതതുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. വിശ്രഷകാരണമൊന്നുമില്ല. അബിയുടെ സ്നേഹപെൻസിൽ ലെലലാ എടുത്താടിച്ചു ചെറിയ കഷണങ്ങളാക്കി. ഈ കുറുത്തിന് അബിയെയും ലെലലായെയയും ബാപ്പാ കുളിപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയില്ല. പാതയുക്കുടിക്കും അബിക്കും സ്നേഹപെൻസിൽ വാങ്ങിക്കാൻ ഹനീഫാ അരയണ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ഞാൻ എല്ലാവരെയും മുവാറുപുഴ ആറ്റിൽ കൊണ്ടുപോയി കുളിപ്പിച്ച് കരയ്ക്കു നിർത്തി. എന്നിട്ട് മുങ്ങാകുഴിയിട്ടും പതച്ചും അങ്ങനെ കുളിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അബിയുടെ ഒരു വിളി കേട്ടു: “വല്യ മുത്താപ്പാ!”

ഞാൻ തിരിത്തുനോക്കി. ആരും വെള്ളത്തിൽ ഇരങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ല. ഞാൻ നീന്തി കടവിൽ ചെന്നിട്ട് ചോദിച്ചു:

“എന്താടാ?”

അബി പറഞ്ഞു:

“ഇനിക്കു ടേസറില്ല!”

അവൻ വ്യക്തമാക്കി. നാണം മറയ്ക്കാൻ അവനൊന്നുമില്ല. പരിപുർണ്ണ നർത്തനായി നാട്ടുവഴിയെക്കൂടി അവനെങ്ങനെ പോകും?

ഞാൻ ചോദിച്ചു:

“നീ വന്നതിങ്ങനെയല്ലോ!”

അതെല്ലാം ശരി, അതൊക്കെ അപ്പോൾ. ഇപ്പോൾ അബി അവൻ്റെ സ്കൂളിൽ പറിക്കുന്ന ഒരുവനെ കടത്തുവയ്ക്കിയിൽ കണ്ടു. അവൻ മുണ്ടുടുത്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അബിയുടെ നാണം മറയ്ക്കാൻ ഞാൻ ഒരു തോർത്ത് കൊടുത്തു. അപ്പോൾ പാതയുകൂട്ടിക്കും നാണസംബന്ധിയായ ആവശ്യം വന്നു. അവർക്കും വേണും മുണ്ട്!

ഞാൻ കൂളി കഴിഞ്ഞ് എൻ്റെ മുണ്ടുടുത്തുടുത്ത്, തോർത്തുരിഞ്ഞു നന്നാം പിഴിഞ്ഞു തല തുവർത്തിയിട്ട്, തോർത്ത് വെള്ളത്തിൽ മുകിപ്പിച്ചിരുന്ന് പാതയുകൂട്ടിയെ ഉടുപ്പിച്ചു.

ലൈലായ്ക്കും സൈദുമുഹമ്മദിനും നാണം തോന്തിത്തുടങ്ങിയിട്ടില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുകളിൽ എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു! എൻ്റെ പകൽ രണ്ടു മുണ്ഡേ ഉള്ളൂ.

(പാതയുമായുടെ ആട്)

- വെക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ

വായിക്കാം കണ്ണെത്താം

- ബഹളം കേട്ട ജനലിലുടെ നോക്കിയപ്പോൾ ബഷീർ കണ്ട തെന്താൻ്റെ?
- “സംഗതിയറിഞ്ഞപ്പോൾ പാതയുമായുടെ ആട് കുറക്കാരിയല്ല.”
- ബഷീറിന്റെ നിഗമനം ശരിയാണോ?
- “നാണസംബന്ധിയായി ഉണ്ടായ പ്രസ്തം ബഷീറിനെ കൃഷ്ണപുത്രിലാക്കുമായിരുന്നു.” ഈ പ്രസ്താവന ശരിയോ?
- വായിക്കുന്നോൾ നിങ്ങളിൽ ചിരിയുണ്ടത്തിയ ഭാഗങ്ങൾ എത്തെല്ലാം? അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ കണ്ണെത്തി അവതരിപ്പിക്കു.

ഗ്രാമീനങ്ങളിലിട്ടെങ്കിൽ എന്തെല്ലാം ചിത്രങ്ങളാണ് പാഠഭാഗത്ത് കാണാൻ സാധിക്കുന്നത്? ഈതരം കാഴ്ചകൾ നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് ഈപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾകൂടി പറയു.

‘പാതയുമായുടെ ആടി’ലെ മരുരു ഭാഗം വായിക്കു:
ഈതാരുടെ ആട്? എന്തൊരു സ്വാതന്ത്ര്യമാണു കാണിക്കുന്നത്?
എവിടെല്ലാം കയറുന്നു! എന്തെല്ലാം ചെയ്യുന്നു! എന്നിട്ട് ആരും
നും മിഞ്ഞുന്നില്ല. കേൾപ്പോരും കേൾവിയുമില്ലാത്ത വീട്!

ചാരുകസേരയിൽ താൻ മുൻവശത്തെ വരാന്തയിൽ
ഇരിക്കുന്നോൾ മുറിയിൽ ആരേ കടലാസു വലിച്ചുകീറുന്ന ശബ്ദം
കേട്ടു. താൻ ചെറുവാതിലില്ലുടെ ഉള്ളിലേക്കു നോക്കി. അഡ്ഭുതം!
ആ ആട് എൻ്റെ കിടക്കയിൽ കയറിനിന്നുകൊണ്ട് പുസ്തകം
തിനുകയാണ്! പെടിപ്പുറത്ത് ബാല്യകാലസബി, ശബ്ദങ്ങൾ എന്നീ
രണ്ടു പുസ്തകങ്ങളുടെ പുതിയ പതിപ്പിന്റെ ഓരോ കോപ്പി
ഇരിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ‘ബാല്യകാലസബി’യാണ് ഈപ്പോൾ
അതു സാപ്പിടുന്നത്. മുൻകാലുകൊണ്ട് ചവിട്ടിയിട്ട് രണ്ടും മുന്നും
പേജുകളായി നക്കിനക്കി വായിലാക്കി സർദ്ദലായി
ചവച്ചുതിനുകയാണ്. തിനുടെ, നല്ല ആടു തനെ...! ‘ശബ്ദങ്ങൾ’
ഇരിപ്പുണ്ടല്ലോ. ഷേഡാരഷേഡാരമായ വിമർശനപീരങ്ങി ഉണ്ടകൾ എറ്റ
ചെറുപുസ്തകമാണ്. എങ്കിലും സംഗതി ഭീകരം. ആ പുസ്തകം
തൊടാൻ ഈ ആട് ദയവുപെടുമോ?

യാതൊരു സങ്കോചവുമില്ല. ‘ബാല്യകാലസബി’ അകത്തായി. ഉടനെ
‘ശബ്ദങ്ങൾ’ തുടങ്ങി. രണ്ടു മിനുട്ടുകൊണ്ട് മുഴുവനും സാപ്പിട്ടു.
എന്നിട്ട് ആട് എൻ്റെ പുതപ്പു തിനാൻ തുടങ്ങി. ഉടനെ താൻ
ചാടിയിരിങ്ങി ഓടിച്ചേരുന്നു:

“ഹോ, അജസുന്ദരീ! ഭവതി ആ പുതപ്പു തിനരുത്. അതിനു നുറു
രുപാ വിലയുണ്ട്. അതിന്റെ കോപ്പി എൻ്റെ പകൽ വേരെയില്ല.
എൻ്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ഈനി വേരെയുമുണ്ട്. ഭവതിക്കല്ലാം വരുത്തി
സാജന്നമായി തരാം.”

എനിട്ട് ആടിനെ ഓടിച്ചു പുറത്തിരക്കി. അതു പ്ലാവിൽ ചുവടിലേക്കോടി. അവിടെ രണ്ടുമൂന്ന് ഇലകൾ വീണു കിടപ്പുണ്ട്. മുപ്പത്തി അതെല്ലാം തിനുകയാണ്.

ഞാൻ ഉമ്മയെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു:

“ആരതാണുമാ ഈ ആട്?”

ഉമ്മാ പറഞ്ഞു:

“നമ്മെ പാതയുമാട ആടാ.”

അതാണെല്ലു ഇതിനിട്ടെ സ്വാതന്ത്ര്യം?

 പാതയുമായുടെ ആടിനെക്കുറിച്ച് ഈനി നിങ്ങൾക്ക് എന്തൊക്കെ പറയാൻ കഴിയും?

- ആടിന്റെ രൂപം
- പെരുമാറ്റം
- വീട്ടിലെടുക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം
-

ഈവയ്യല്ലാം ചേർത്ത് പാതയുമായുടെ ആടിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വിവരണം തയാറാക്കു.

 കമാസന്ദർഭത്തെ ഹൃദയമാക്കുന്ന ചില പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കു:

- മുള്ളിന്ത് കണ്ണില്ല!
- സ്വർഘലായി ചവച്ചു തിനുകയാണ്.

- കൂടുതൽ പ്രയോഗങ്ങൾ പാഠാഗത്തുനിന്ന് കണ്ണഡത്തി അതൽ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവ എത്രമാത്രം ഉചിതമായിരിക്കുന്നു എന്ന പരിച്ഛേചയ്ക്ക.

 നാടകമായി അവതരിപ്പിക്കാം

അഭിനയസാധ്യതയുള്ള നിരവധി മുഹൂർത്തങ്ങൾ പാഠാഗത്തുണ്ടല്ലോ. അവ കണ്ണഡത്തി ലഭ്യനാടകമായി അവതരിപ്പിക്കു.

കോയസ്സൻ

കോയസ്സൻ പോയി എന്നു കേട്ടപ്പോൾ അപ്പുവിനു വലിയ വ്യസനമായി. എന്തെ ഒന്നും പറയാതെ പോകാൻ? കോയസ്സൻ അങ്ങനെയങ്ങു പോകുമോ?

അപ്പുവിനോടു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് മരിച്ചാണല്ലോ- “വലിയ യജമാനൻ അടിച്ചിറക്കിയാൽപ്പോലും കോയസ്സൻ ഈ വീട് വീട് പോകില്ല.”

അമ്മയോട് അനേകംചു. ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അമ്മ ചിരിച്ചതെയുള്ളൂ. അതുകണ്ടപ്പോൾ ദേഷ്യമാണു തോന്തിയത്. കുറേകഴിഞ്ഞു കാളിക്കുട്ടിയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ കാര്യം മനസ്സിലായി. ഉണ്ണിമാമൻ യോക്കിറായി വന്നപ്പോൾ കാർ വാങ്ങി.

കാർ വന്നപ്പോൾ കുതിരവണ്ണി ആവശ്യമില്ലാതായി. കുതിരക്കാരൻ കോയസ്സനും വേണ്ടാതായി.

കോയസ്സനു വീടുണ്ട്. അത് അപ്പുവിനറിയാം. മക്കളുമുണ്ട്. ഓൺത്തിന് അവർ വീടിൽ വരും. പുള്ളിത്തട്ടമിട കദിസ ഒളിച്ചും തലകുനിച്ചും ദുരെ നിൽക്കുകയേയുള്ളൂ. കുഞ്ഞാലു അങ്ങനെയല്ല. മിനുസമുള്ള നിലത്തു വീണ നെല്ലിക്ക പോലെയാണ്. അടങ്കിയിരിക്കില്ല. കുഞ്ഞാലു കേമനാണ്. അവൻ പാടത്തെ താമരക്കുള്ളത്തിൽ ചാടിയിറങ്ങി നീന്തിച്ചേന്ന് താമരപ്പു പൊട്ടിക്കുമ്പേരെ.

കദിസയും കുഞ്ഞാലുവും കൈനിരയെ താമരപ്പുക്കളുമായിട്ടാണ് വരുക. അവർ ഇങ്ങാട്ടു വരുന്നോടേ കോയസ്സൻ അവരെ കാണാറുള്ളുവെന്നു തോന്നും.

കോയസ്സൻ സ്വന്തം വീടിലേക്ക് പോകുന്നത് ഒരിക്കലേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ഈനും സ്വന്തം വീടിൽ താമസമാക്കുമോ?

വലിയച്ചും ഉള്ള കാലത്തോളം കുതിരവണ്ടിയുണ്ടാകും; വണ്ടിയുള്ള കാലം വരെ കോയസ്സനും എന്നാക്കേയാണ് വിചാരിച്ചിരുന്നത്.

കുതിരയെ നോക്കുകയും വണ്ടിയോടിക്കുകയും മാത്രമല്ലായിരുന്നു കോയസ്സൻ്റെ പണി. എല്ലാറിനും കോയസ്സൻ വേണം.

ഇടയ്ക്കിട വലിയച്ചും്റെ വിളി കേൾക്കാം:

“കോയസ്സൻ...”

എവിടെനിന്നും കോയസ്സൻ പാതെത്തത്തും.

“ഈ കത്ത് പഞ്ചയത്താപ്പീസിൽ കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു മറുപടി വാങ്ങി വരു.”

“ഓ” - കോയസ്സൻ അനുസരിച്ചു മുളി.

“മടക്കത്തിൽ സൽപ്പം പുകയിലയും വാങ്ങണം.”

പുകയിലയും ചായപ്പാടിയും കോയസ്സൻ വാങ്ങിയെ നന്നാകു എന്നു വലിയച്ചും്റെ പറയാറുണ്ട്. മുത്തച്ചുനും അതു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു ദിവസം ശ്രോവിച്ചേടും പുകയില വാങ്ങി വന്നു. മുത്തച്ചും്റെ മനത്തു നോക്കിയിട്ടു ചോബിച്ചു:

“ഇത് കുവയിലയോ വാഴയിലയോ? അപ്പുവിനെ പരഞ്ഞയച്ചാൽ ഇതിലും ഭേദമാകുമായിരുന്നു.”

അതു കേട്ടപ്പോൾ അപ്പുവിനു സന്നോഷം തോന്തി. ഗോപിച്ചേടൻ തിരിച്ചു പോകുന്നോൾ അപ്പുവിൻ്റെ മണ്ഡയിൽ അമർത്ഥി തോണ്ടി.

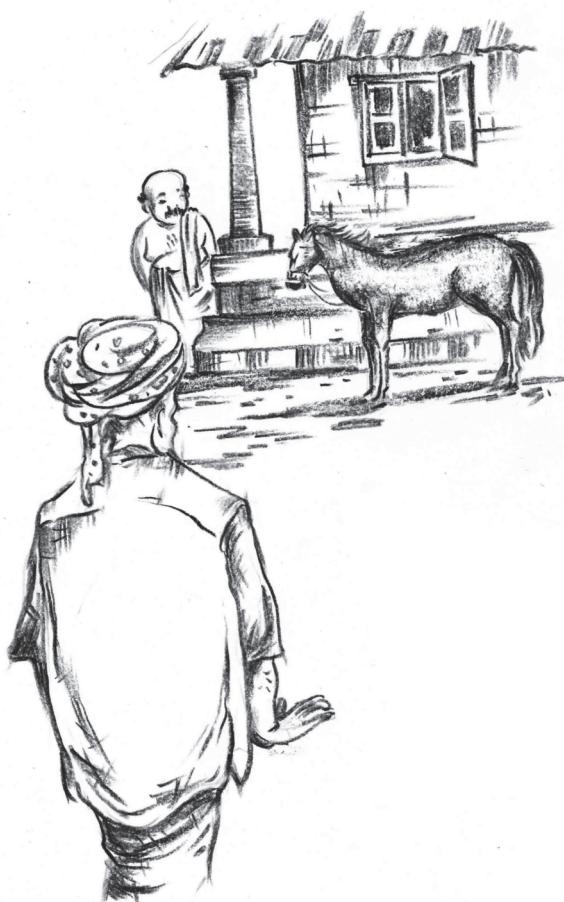
“വേണ്ട...” അപ്പു തിരിഞ്ഞുനിന്നു കണ്ണുരുട്ടി.

ഗോപിച്ചേടൻ അകത്തേക്കു പോയി. കോയസ്സൻ ജാലകത്തിലുടെ നോക്കിനിന്നു ചിരിക്കുകയായിരുന്നു.

“വണ്ണി കെട്ടു കോയസ്സ. സബ്യ് റജിസ്ട്രാപ്പീസിൽ പോകണം...” വലിയച്ചുൻ പരഞ്ഞു.

കോയസ്സൻ കുതിരലായത്തിലേക്കു പോയി.

ഇങ്ങനെ എപ്പോഴും കോയസ്സനോട് എന്തെങ്കിലും പണി പരഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും. ഈനി ആരോടു പരയും?

കുതിരയ്ക്കു തീറ്റി കൊടുക്കണം, തുടയ്ക്കണം, തിരുമ്മണം, പണി വെടിപ്പാക്കണം. എത്ര ജോലി യായിരുന്നു കോയസ്സൻ!

കുതിരയെ തുടയ്ക്കുന്നോൾ, കോയസ്സൻ അതിനോടു സംസാരിക്കും. കുതിരയ്ക്ക് ഒക്കെ മനസ്സിലാവുകയും ചെയ്യും. “നാശ്വരം നമുക്ക് എടു നാഴിക ഓടണം. നാലുമെമ്പൽ അങ്ങോട്ട്; ഇങ്ങോട്ടും. മുപ്പർക്ക് റജിസ്ട്രാപ്പീസിൽ പോകണം, ഓർത്തേതാ!”

കുതിര അനങ്ങിയില്ലക്കിൽ കുഞ്ഞിരോമം പിടിച്ചിളക്കിയിട്ട് കോയസ്സൻ ചോദിക്കും: “മനസ്സിലായോ കഴുതേ?”

അപ്പോൾ കുതിര തലയാട്ടും. കഴുത എന്നു വിളിച്ചാൽ അതിനു വലിയ മാനക്കേടാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ഇതൊക്കെ നോക്കിനിൽക്കാൻ അപ്പുവിനെ മാത്രമേ സമ്മതിക്കു. മറ്റാരെങ്കിലും കുതിരപ്പിനിയുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നാൽ കോയസ്സൻ ചോദിക്കും: “എന്താ പോന്നത്? ഈവിടെ സർക്കസെസാനുമില്ല.”

കോയസ്സൻ അപ്പുവിനെ എത്ര ഇഷ്ടമായിരുന്നു!

ആരെങ്കിലും അപ്പുവിനെ ശാസിക്കുന്നതു കേട്ടാൽ കോയസ്സൻ പറയും: “കുണ്ടിനെ സെവരും കെടുത്തേണ്ട്.”

വലിയമയാണെങ്കിൽ ഒന്നും പറയില്ല. അപ്പുവിനെ ചുമലിലെടുത്തു വെച്ച് ഒരു നടത്തം. അപ്പോഴും പിൻപിൽനിന്ന് വലിയമയുടെ ശക്കാരം കേൾക്കാം: “ഈ കുതിര കോയസ്സനെ ആദ്യം അടിച്ചു പുറത്താക്കണം. എന്നാലേ അപ്പുവിൻ്റെ സ്വഭാവം നേരേയാകു!”

ഈ കേൾക്കുന്നേപാൾ കോയസ്സൻ കുലുങ്ങിച്ചിരിക്കും. ചുമലിലിരിക്കുന്ന അപ്പുവും കുലുങ്ങും.

വലിയമ പോയാൽ അപ്പുവിനെ താഴെയിരിക്കിയിട്ട് കോയസ്സൻ പറയും:

“ഈങ്ങനെ വികൃതി കാണിച്ചാൽ തല്ലികൊള്ളും. കുതിരകോയസ്സൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ പുറം പൊളിഞ്ഞതുതന്നെ.”

അതു കേട്ടാൽ ദേശ്യം വരുമായിരുന്നു. അപ്പു കോയസ്സനോടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിൻ്റെ തലപ്പാവു വലിച്ചു കീറും.”

അതു പറത്താൽ കോയസ്സൻ അടങ്ങും. തലപ്പാവു ചുളിഞ്ഞാൽ കോയസ്സനു കരച്ചിൽ വരും.

എ തൊപ്പിക്കുടയോളം വലുപ്പമുള്ളതാണ് കോയസ്സൻ തലപ്പാവ്. വളരെ നേരു പണിപ്പെട്ടാണ് അത് കെട്ടിയുറപ്പിക്കുന്നത്.

തലപ്പാവ് മുറുക്കിയെ കുതിരലായത്തിലേക്കുകൂടി കടക്കു. തലയിലൊനുമില്ലാതെ കോയസ്സനെ കണ്ണാൽ കുതിര ബഹളം വയ്ക്കും, കോയസ്സൻ ചിരിക്കും. “കഴുത, തലപ്പാവില്ലാത്തുകൊണ്ട് നമ്മെ മനസ്സിലായില്ല.”

വീടിലുള്ളവരുടെ പഴയ മുണ്ടല്ലാം കോയസ്സനുള്ളതാണ്. ഉള്ളിമാമൻ അമ്മായിയുടെ കൈയിൽനിന്ന് രണ്ട് പഴയ സാരി തന്നെ കൈവശപ്പെട്ടതി. എല്ലാം തലപ്പാവിനാണ്. കുതിരപുതിയുടെ പിൻപുറത്തുള്ള കോയസ്സൻ മുറിയിലേക്ക് അപ്പുവിനെ മാത്രമേ കടത്തു. ആ മുറിയിൽ ഒരു വലിയ കണ്ണാടിയും ഒരു ചെറിയ കത്തിരിയുമുണ്ട്. കത്തിരി മീശ വെട്ടാനുള്ളതാണ്. അപ്പു അതൊക്കെ എടുത്തു നോക്കുന്നോൾ കോയസ്സൻ ചിരിക്കുകയെയുള്ളൂ. തലപ്പാവു പോലും തൊടാം.

“ഇതു വലിയ തലപ്പാവ് എന്തിനാണ്?” ഒരിക്കൽ അപ്പു ചോദിച്ചു. കോയസ്സൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചിട്ടും സകാരുമായി പറത്തു: “മാനം പൊട്ടി തലയിൽ വീഴുക എപ്പോഴാണെന്ന് അണിയോ? വീഴുന്നോൾ തലയ്ക്ക് പരുക്ക് പറ്റരുതല്ലോ.”

“വലിയചുനും വലിയമർക്കുമൊനും തലപ്പാവില്ലല്ലോ.”

“അവർ കുടപിടിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനേൽക്കേ മാനം തടങ്കു നിൽക്കും.”

കോയസ്സനു നല്ല ബുദ്ധിയുണ്ടെന്ന് അപ്പുവിനു മനസ്സിലായി.

അനും വെകുന്നേരം അമ്മ അന്വലത്തിലേക്കു പോകുന്നതു കണ്ട് വലിയചുന്നേരു കുടയെടുത്ത് കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു.

“വെയിലും മഴയുമില്ലല്ലോ, അപ്പു.”

“ആകാശം പൊളിഞ്ഞു വീണാലോ?”

“അധികപ്രസംഗമൊന്നും വേണ്ട. പൊയ്ക്കോളും.”

അമ്മയ്ക്കു കോയസ്സുനോളം ബുദ്ധിയില്ല.

അനു രാത്രി ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്നോൾ അപ്പു അമ്മയോട് മാനം പൊട്ടി വീണാലുള്ള വൈഷമ്യത്തക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു.

പിറ്റേന് അമ്മ ഇതെല്ലാവരോടും പറഞ്ഞുവെന്നു തോന്നുന്നു. അപ്പുവിനെ എല്ലാവരും പർഹസിക്കുന്നു. ഈനി അമ്മയോടും ഒന്നും പറയില്ല. കാപ്പി വേണ്ട; ഉള്ളു വേണ്ട; ആരോടും മിണ്ടില്ല.

ഗോപിച്ഛ്രൂട്ടൻ പറയുന്നതു കേട്ടു: “അപ്പു, നോക്കിനിനോ, മാനം വീഴുന്നോൾ താങ്ങാണമല്ലോ.”

ഗോപിച്ഛ്രൂട്ടൻ്റെ കണ്ണടയിൽ ഒരു ഇടി വെച്ചുകൊടുക്കാൻ തോന്തി.

എല്ലാവരും പോയപ്പോൾ, അപ്പു കോയസ്സുന്റെ മുറിയിലേക്കു ചെന്നു. അവിടെ കോയസ്സുന്റെ തലപ്പാവു മുറുക്കുകയായിരുന്നു.

അപ്പു മിണ്ടാതിരുന്നു.

കോയസ്സുന്റെ പലതും ചോദിച്ചു. അപ്പു മിണ്ടിയില്ല.

“ഇവിടെ ഒരു സാധനമുണ്ട്. അപ്പുവിനു വേണേ?”

ആ ചോദ്യം കേടപ്പോൾ തലപൊക്കി നോക്കി. എന്താണെന്നറിയാം. കുടുകയിലെ അരിച്ചകരയിൽനിന്ന് ഒരു തുണ്ട് കിട്ടും. ഒരു തുണ്ട് കിട്ടു. കുടുതൽ ചോദിച്ചാൽ പറയും, “അധികം തിനാൽ മീശ വരുന്നോൾ നരച്ചിരിക്കും.”

പിനെ അപ്പു ചോദിക്കില്ല.

അനും ഒരു കഷണം കിട്ടി.

ഈ അരാൺ അപ്പുവിന് അതിച്ചകര തരുക? കോയസ്സുന്റെ പോയല്ലോ.

അപ്പു കുതിരലായത്തിൽ പോയിനോക്കി. ചുകന ആ കുതിര അവിടെയില്ല; വണ്ടിയുമില്ല. കോയസ്സുന്റെ മുറി തുറന്നു നോക്കി. കോയസ്സുന്നില്ല. കണ്ണാടിയില്ല. മീശവെട്ടുന കത്തിരിയുമില്ല. അതിച്ചകര വെക്കാറുള്ള കുടുക്ക ഉടഞ്ഞു താഴെ കിടക്കുന്നു.

അപ്പു തേങ്ങിക്കരഞ്ഞു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ കണ്ണു തുടച്ച് പറമ്പിഞ്ഞ അതിരിലേക്കു ചെന്നു. വയലിലേക്ക് എത്രനേരും നോക്കിനിന്നു വെന്നിണ്ടുകൂടാ. പെട്ടനാണ് ചോദ്യം കേട്ട:

“അപ്പു, എന്നാണിവിടെ വന്നു നിൽക്കുന്നത്?”

കോയസ്സൻ്റെ ശബ്ദം. അങ്ങോട്ടു നോക്കി. തലപ്പാവില്ലായിരുന്നു.

“തലപ്പാവെവിടെ?” അപ്പു ചോദിച്ചു.

“ഇനി തലപ്പാവ് വേണ്ട അപ്പു.”

“അതെന്തൊ?”

“കോയസ്സൻ്റെ കമ്മയാക്കെ കഴിഞ്ഞു!”

“അപ്പുവിനെ കാണണമെന്നു തോന്തി. അപ്പോഴിങ്ങോട്ടു പോന്നു. ഇതാ” -അരിച്ചകര നീട്ടിക്കാട്ടി.

വാങ്ങാൻ തോന്തിയില്ല.

അപ്പോൾ അപ്പുവിന്റെ കൈപിടിച്ചു മലർത്തി, അതിൽ മുഴുവൻ അരിച്ചകര വെച്ചു.

“കോയസ്സൻ പോകണ്ട്” - അപ്പു പറഞ്ഞു.

“കോയസ്സൻ പോണും, അപ്പു. ദൈവവർ നാണു വന്നു. ഒരു കാര്യം ചെയ്യണും. അപ്പു വലുതായി ഡോക്ടറോ എഡ്യിനിയറോ ആകുന്നോൾ എൻ്റെ മകൻ കുഞ്ഞാലുവിനെ ദൈവവറാക്കണം. അപ്പു ദൈവവറാക്കുമെന്ന കുഞ്ഞാലുവിനോട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത് അപ്പു ചെയ്യണം.”

കുഞ്ഞാലു ഡോക്ടറായാലോ എന്ന് അപ്പു ആലോചിച്ചു. എങ്കിലും പറഞ്ഞില്ല.

“അപ്പു ചെയ്യില്ലോ?”

“ചെയ്യാം.”

കോയസ്സൻ നിറന്തര കണ്ണു തുടച്ചിട്ട് മടങ്ങിപ്പോയി.

അപ്പു കോയസ്സൻ പോകുന്നതു നോക്കിക്കാണു നിൽക്കുന്നോൾ പടിക്കൽനിന്നു കാറിരെ ഹോണ് കേട്ടു. ഉള്ളിമാമൻ വന്നു.

- ഉറുഞ്ഞ്

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- കോയസ്സൻ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തൊക്കെ അറിയാം?
- ഒരു കുതിരക്കാരൻ എന്നതിലുപരി എന്തെല്ലാം സഹായങ്ങളാണ് കോയസ്സൻ അപ്പുവിരെ വീടിൽ ചെയ്തുകൊടുത്തത്?
- അപ്പുവിനെ എല്ലാരും പരിഹസിക്കാനിടയാക്കിയ സംഭവമെന്ത്?
- കോയസ്സൻ തലപ്പാവിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തൊക്കെ പറയാൻ കഴിയും?

“കോയസ്സൻ പോയി എന്നു കേടപ്പോൾ അപ്പുവിന് വലിയ വ്യസനമായി.”

- കോയസ്സനും അപ്പുവും തമ്മിലുള്ള അടുപ്പം വ്യക്തമാക്കുന്ന കമാഡാഗങ്ങൾ കണ്ണത്തി അവതരിപ്പിക്കു.

“കാറു വന്നപ്പോൾ കുതിരവണ്ണി ആവശ്യമില്ലാതായി. കുതിരക്കാരൻ കോയസ്സനെന്നയും വേണ്ടാതായി” - ഈ വാക്കും നിങ്ങളിൽ എന്തെല്ലാം ചിത്രകളുണർത്തുന്നു? ഒരു കുറിപ്പാക്കു.

പശയകാല കേരളീയ ജീവിതത്തിരെ എന്തൊക്കെ അടയാളങ്ങൾ ഇന്ന് കമയിൽനിന്ന് കണ്ണത്താം?

കോയസ്സൻ അപ്പുവിനോട് യാത്ര ചോദിക്കുന്ന റംഗം ക്ലാസിൽ സംഘങ്ങളായി വായിച്ചുവത്രിപ്പിക്കുക.

“കുഞ്ഞാലു ഡോക്ടറായാലോ എന്ന് അപ്പു ആലോചിച്ചു.”

കുഞ്ഞാലു ഡോക്ടറായാൽ കോയ സ്റ്റർ കുടും ബത്തിൽ എന്തെല്ലാം മാറ്റങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവുക? സകൽപ്പിച്ചുതുക.

ഈ കമയിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കമാപാത്രം ആരാൻ്? എന്തെല്ലാം സവിശേഷതകളാണ് നിങ്ങൾ ആ കമാപാത്രത്തിൽ കണ്ട്?

- കമാപാത്രത്തിൻ്റെ സവിശേഷതകൾ
- മറ്റൊരു വസ്തു ബന്ധം
- കമാപാത്രത്തിൻ്റെ രൂപം, വേഷം എന്നിവയിലെ പ്രത്യേകതകൾ
- ഇവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി കമാപാത്രനിരുപ്പണം തയാറാക്കുക.

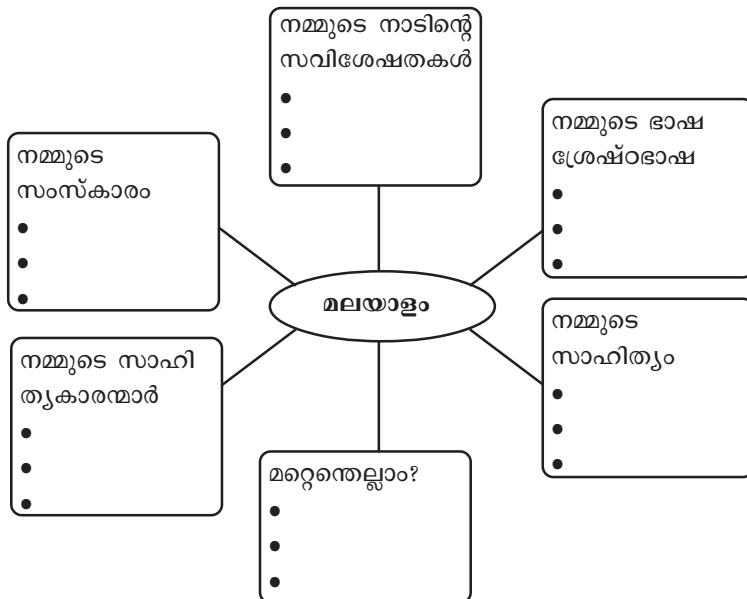
അപ്പുവിൻ്റെ വീടിൽനിന്നു പോയ കോയസ്റ്റെ ജീവിതത്തിൽ പിനീട് എന്താക്കേയാണ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവുക?

- അയാൾ മറ്റവിടെയെങ്കിലും കുതിരക്കാരനായി വീണ്ടും ജോലി ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകുമോ?
- കുഞ്ഞാലു വളർന്ന് വലിയ ഓളായിട്ടുണ്ടാവുമോ?
- അപ്പുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത അയാളെ എങ്ങനെയെല്ലാം പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ടാകും?
- കമയായി എഴുതി അവതരിപ്പിക്കു. കുടുകാരുടെ രചനകൾകുടി ഉൾപ്പെടുത്തി പതിപ്പ് തയാറാക്കു.

ഈ യുണിറ്റിൻ്റെ തുടക്കത്തിൽ കൊടുത്ത കുഞ്ഞുണ്ണിക്കവിത ഒന്നുകൂടി വായിക്കു. ആദ്യം നിങ്ങൾ വായിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിലായതിനെക്കാൾ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത്? കുടുകാരുമായി ചർച്ചചെയ്ത് അവതരിപ്പിക്കു.

ചർച്ചയിൽ വരേണ്ടതെന്തെല്ലാം...

ഈവയ്യെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

ശാസ്ത്ര എന്നെങ്കിലും

ഈ യൂണിറ്റിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ നേടിയ ഭാഷാപരമായ വളർച്ച ഏതാണ്? ചർച്ചചെയ്ത് സന്ദരം വിലയിരുത്തു.

കഴിവുകൾ	പുർണ്ണമായി	ഭാഗികമായി	കുറച്ചുമാത്രം
കവിതയിലെ ആശയത്തിനും വികാരത്തിനും അനുയോജ്യമായ ഭാവത്തോടെയും ഇംഗ്ലീഷേന്തോടെയും ചൊല്ലിയ വത്രിപ്പിക്കൽ.			
‘പാത്രമായും ആട്’ എന്ന നോവൽ ഭാഗത്തിലെ സന്ദർഭങ്ങളും ദേയും കമാപാത്രങ്ങളും പ്രത്യേകതകൾക്കെന്നുസിച്ച് വായിച്ച വത്രിപ്പിക്കൽ.			

കമ വായിച്ച് പ്രധാന കമാപാത്ര അങ്ങെ കണ്ണടത്തുന്നതിനും അവരുടെ പ്രത്യേകതകൾ വിവരിക്കുന്നതിനും സാധിച്ചു.			
ഞാൻ തയാറാക്കിയ കമാപാത്ര നിരുപണം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ മികച്ചതായിരുന്നു.			
കോയസ്സൻ എന്ന കമ സന്ദർഭത്തി നിന്നാണുംവിധം ഒഴുകോടെയും ശബ്ദത്തോടെയും വായിച്ച് അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.			
കൂടുകാരോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ എൻ്റെ ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.			
എൻ്റെ ആശയങ്ങൾ, അഭിപ്രായങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി മറ്റുള്ളവർ നൽകിയ നിർദ്ദേശങ്ങൾ എൻ്റെ രചനയിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞു.			
‘പാതുമായുടെ ആട്’ എന്ന പാദ ത്തിലെ മുഹൂർത്തങ്ങൾ ദൃശ്യങ്ങളായും ചലനങ്ങളായും സംഭാഷണങ്ങളായും അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.			

- ഈ ഓരോനിലും നിങ്ങളുടെ കഴിവുകളും പരിമിതികളും കണ്ണടത്തിയില്ലോ. കഴിവുകൾ മെച്ചപ്പെടുത്താനും പരിമിതികൾ മറികടക്കാനും നിങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതെന്തെല്ലാം? നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ട സഹായമെന്ത്?

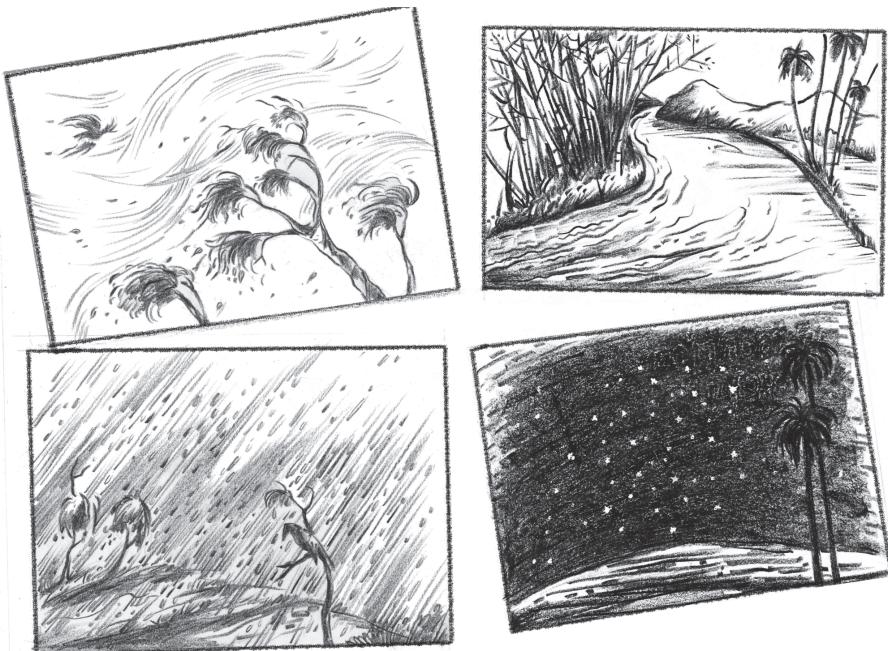

പ്രഥമലിചയം

അവിലം	- എല്ലാം
അഭിനവം	- ഏറ്റവും പുതിയത്
അനുവേലം	- എപ്പോഴും, കുടക്കുടെ
അവിരളം	- ചുരുക്കമെല്ലാത്തത്, തുടർച്ചയായത്
അശകൂറ്റ്	- ഭംഗിയുള്ള
ആതമേഡം	- വർധിച്ച സന്തോഷം
ആഴിവിച്ചി	- സമൃദ്ധത്തിലെ തിരമാല
ഉമാദം	- അമിതമായ ആൾട്ടാദം
ഉപാസ്യർ	- ഭജിക്കുന്നവർ
കത്തിരി	- കുത്രിക
കസർത്ത്	- വ്യായാമം
കളിത്തോപ്പ്	- കളിസ്ഥലം
കേളീകദംബം	- പൊടിക്കുന്ന വൃക്ഷം
ചാരു	- മനോഹരം
തവ	- നിശ്ച
കോകിലം	- കുയിൽ
തുണ്ട്	- കഷണം
പരശ്ശതം	- നൂറിൽപ്പരം, നൂറിലധികം
പരിചേലും	- ഭംഗിയുള്ള
പാദോപധാനം	- പാദത്തിൽ വയ്ക്കുന്ന തലയണ
പാർശവയുഗ്മം	- രണ്ട് വശങ്ങൾ
പ്രതിഭാപദാവം	- ബുദ്ധിയുടെ മഹിമ
മൺജിമ	- മനോഹാരിത
മതിമാൻ	- ബുദ്ധിമാൻ
മഹിതാഡ	- വർധിച്ച ശ്രോദ
മുവരം	- വലിയ ശബ്ദം
വാടി	- ഉദ്യാനം
വിമലം	- പരിശുഭമായത്
ശ്രീ	- ഐശ്വര്യം
സദനം	- വീട്
സ്വച്ഛാബ്യാസി	- ശാന്തമായ സമൃദ്ധം

കാണാക്കാഴ്ചകൾ

ചീതുത്തിലെ കാറ്റ്, മഴ, പൂഴ്, നക്ഷത്രം - ഈവർ തമ്മിൽ
കണ്ണുമുട്ടിയാൽ എന്തെല്ലാം പറയാനുണ്ടാവും?
സംഘരണങ്ങളായി അവതരിപ്പിക്കു.

അനന്തവിഹായസ്സിലേക്ക്...

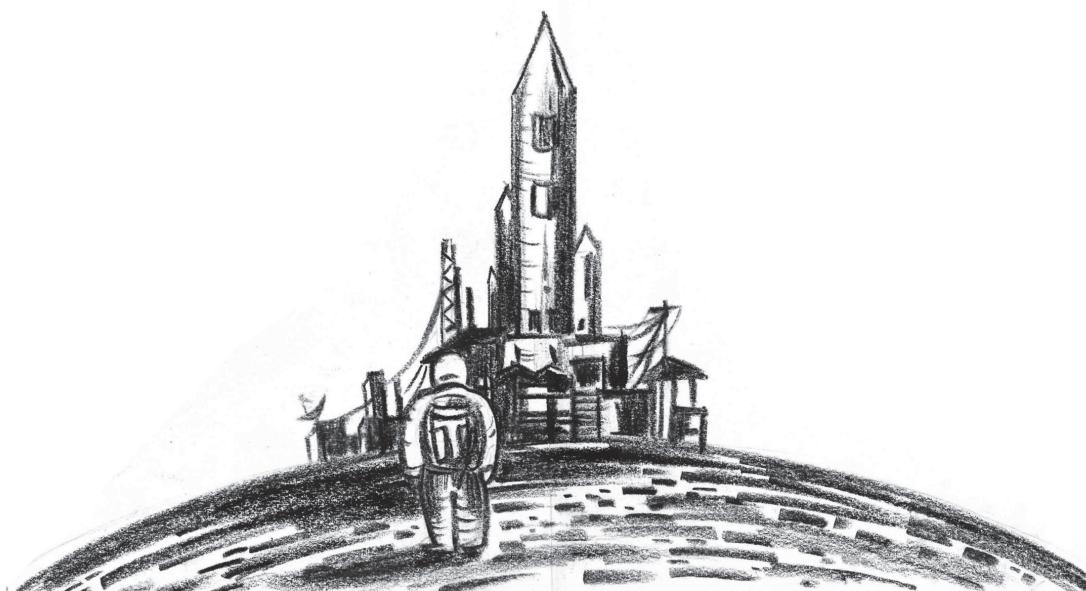
വിക്രഷപണത്തിനുള്ള സമയം അടുത്തുവരുകയായിരുന്നു. പലരും കൂടക്കും വാച്ച് നോക്കുന്നുണ്ട്. റോക്കറും ബഹിരാകാശവാഹനവും യാത്രയ്ക്ക് തയാറാണെന്ന് പ്രവൃംപിക്കേണ്ടതും. ഈനി ആകെ വേണ്ടത് ബഹിരാകാശയാത്രിക്കെന് വാഹനത്തിൽ കൂണിനിൽ കയറ്റിയിരുത്തുക മാത്രം. യുറി സ്റ്റേറ്റ് കമ്മീഷൻ ചെയർമാൻ മുന്നിൽ ചെന്നിരുന്ന് അദ്ദേഹത്തെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

“സീനിയർ ലൈഫ്റ്റ് നേന്തോൾ ഗഗാറിൻ ബഹിരാകാശവാഹനമായ വോസ്തോക്കിൽ ഇതാ ആദ്യയാത്രയ്ക്ക് തയാറായിരിക്കുന്നു.”

“നന്മ വരട്ട്, സുവമായി പോയിവരുക.”

യാത്രാമംഗളം നേർന്നുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം യുറിയുടെ കൈപിടിച്ചു കൂലുക്കി.

ചെയർമാൻ മൃദുലമായ ശബ്ദത്തിൽ ഒപചാരിക്കയെങ്ങാളേരെ ഒരു പിതാവിൻ്റെ വാസാല്പമാണുണ്ടായിരുന്നത്.

ബഹിരാകാശവാഹനത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പത്രങ്ങൾക്കും റോഡിയോവിനുംവേണ്ടി ഒരു പ്രസ്താവന ചെയ്യണമെന്ന് യുറിയോടാ വശ്യപ്പെട്ടു. അതും കാരണം ഉൽക്കണ്ഠംയുടെയും ആത്മാദിമാന തതിന്റെയും നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു അത്.

“അടുത്തും അകലെയുമുള്ള, അറിയുന്നവരും അജന്താതരുമായ സുഹൃത്തുക്കളേ, എല്ലാ നാടുകളിലും എല്ലാ ഭൂപരിയാങ്ങളിലുമുള്ള ജനങ്ങളേ...”

ചിന്തകളെ ഒരുക്കിക്കൊണ്ട് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് യുറി തുടർന്നു: “എതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഭീമാകാരമായ ഈ ബഹിരാകാശവാഹനം എന്നെന്നും വഹിച്ചുകൊണ്ട് പ്രപഞ്ചസൗന്ധ്യതയുടെ അനന്തതയിലേക്കു യാത്രയാകും. ഈ അസുലഭനിമിഷത്തിൽ എന്നാണ് പറയേണ്ടതെന്ന് എനിക്കെന്നുകൂടാ. ഞാൻ ഈതുവരെ ജീവിച്ചതും പ്രവർത്തിച്ചതു മെല്ലാം മനോഹരമായ ഈ നിമിഷത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്നുവെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നു. ആദ്യ ബഹിരാകാശയാത്രികനാവണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ വികാരങ്ങളെന്നൊക്കെയായിരുന്നു വെന്ന് വിവരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. അത് കേവലം സന്തോഷമോ അഭിമാനമോ ആയിരുന്നില്ല. അതിനേക്കാൾ കവിതയുള്ള എന്നോ ആയിരുന്നു. ബഹിരാകാശത്ത് ആദ്യമായി സഖവിക്കാൻ കഴിയുക, അനന്തവിഹായല്ലിൽ ഇപ്രകാരം ഏകനായിച്ചേന്ന് പ്രകൃതിയുമായി മുഖാഭിമുഖം കാണാൻ സൗകര്യമുണ്ടാവുക, ഇതിനേക്കാൾ മഹത്തായ ഒരുംഭവത്തക്കുറിച്ച് സപ്പനും കാണാൻ എനിക്കെങ്ങെനെ കഴിയും? ഇപ്പോൾ ഏറ്റുടെതിരിക്കുന്ന മഹത്തായ ഉത്തരവാദിത്വത്തക്കുറിച്ച് ഞാൻ തികച്ചും സ്വോധവാനാണ്.

മഹത്തായ ഈ ദുത്യം വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഞാൻ എൻ്റെ മുഴുവൻ കഴിവും പ്രയോഗിക്കും.”

വിക്ഷേപണത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരെ പ്രവൃംപനം: “പുറപ്പെടാം.”

“ശരി, പുറപ്പെടാം. എല്ലാം സാധാരണ നിലയിൽ.”

യുറി വാച്ച് നോക്കി. അനേന്നും മോസ്കോ സമയം ഒപ്പതു മൺ ഏഴു മിനിറ്റ്. ചുള്ളംവിളിപ്പോലുള്ള ഒരു ശബ്ദവും തുടർന്ന് അത്യുഗ്രമായ ഒരു ശർജനവും യുറിയുടെ കാതിൽ വന്നുചൂം. റോക്കറ്റ് ലോബിംഗ്‌പാസിൽ നിന്ന് സാവധാനം ഉയരാൻ തുടങ്ങി. ജേറ്റ്‌വിമാനം പുറപ്പെടാനാരംഭിക്കു സ്വീകരിക്കാനുള്ളതിനേക്കാൾ വളരെയൊന്നും അധികമായിരുന്നില്ല,

ആരംഭത്തിൽ രോക്കറിന്റെ അലർച്ച്. പിന്നീട് അത് വർധിച്ചുവന്നു. പേടിപ്പുടുത്തുന്ന ആ യന്ത്രഗർജ്ജനം യുറിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഭാവിയുടെ സംഗീതമായിരുന്നു.

താഴെ വെള്ളിരേവപോലെ നീംബുകിടക്കുന്നത് സൈബീരിയയിലെ മൺതുറഞ്ഞ മഹാനദികളാണ്. അത്യന്തവിരളമായ ആ ദൃശ്യം നോക്കിയിരിക്കുന്നോഫേക്കും വന്നു, ഭൂമിയിൽനിന്നുള്ള സന്ദേശം.

“എനിക്ക് വ്യക്തമായി കേൾക്കാം. സുവം തന്നെ. ഭൂമിയിലെ നദികളും കാടുകളും മേഘങ്ങളുമൊക്കെ വ്യക്തമായി കാണാം. അതിമനോഹരമായ കാഴ്ച.” ബഹിരാകാശസന്ധാരിയുടെ മറുപടി.

ആകാശത്തിന്റെ അനന്തവിശാലതയിൽ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ ഉഴുതുമരിച്ച വയലിൽ പൂതുതായി വിതച്ച ശോതന്യുമണികളാണ് യുറിക്ക് ഓർമ്മവന്നത്. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നിറം

കെടുത്തിക്കാണ്ട് പ്രചണ്യപ്രദയോടെ പ്രകാശിക്കുന്ന സുര്യൻ. ബഹിരാകാശത്തുവച്ച് സുര്യനെ നോക്കുക എളുപ്പമല്ല. ഭൂമിയിൽ നിന്നു കാണുന്നതിന്റെ നൂറിട്ടി തീവ്രതയുണ്ട് ബഹിരാകാശത്തെ സുര്യന്. സുര്യൻ തീവ്രകിരണങ്ങളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ വാഹനത്തിന്റെ കിളിവാതിൽ ഫിൽറ്റർവച്ച് പലപ്പോഴും അടച്ചിടേണ്ടിവന്നു.

ഭൂമി ഒരു ഗോളമാണെന്ന തോന്തൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഭൂമിയെ അതിന്റെ തനിരുപത്തിൽ ആദ്യമായി കാണാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചത് യുറി ഗഗാരിനായിരുന്നു. ബഹിരാകാശത്തുനിന്ന് നോക്കുന്നോൾ ഭൂഗോളത്തിനു ചുറ്റും ഇളംനീല നിറത്തിലുള്ള ഒരാവരണം കാണാം. ഭൂമിയിൽനിന്ന് അകലുംതോറും ഇളംനീല കടുംനീലയായും പിനീക് വയലറ്റായും അവസാനം കറുപ്പായും മാറുന്നു. നിറങ്ങളുടേതായ ഈ മാറ്റം ബഹിരാകാശത്തുനിന്ന് കാണുന്നത് അതീവ ഹൃദ്യമായ ഒരുഭവമാണ്.

ബഹിരാകാശയാത്രയ്ക്കുപോകുന്ന മനുഷ്യന് അനുഭവപ്പെടുന്ന അസഹ്യമായ ഏകാന്തതയെക്കുറിച്ചും ബോറിയൈക്കുറിച്ചുമൊക്കെ പറഞ്ഞുകേൾക്കാറുണ്ട്. യുറിയെ സംഖ്യാചീട്ടേതാളം ഏകാന്തതാഖ്യായം എന്ന അനുഭവമേ ഉണ്ടായില്ല. റേഡിയോബന്ധം വഴി നിരന്തരം ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെടുകയും കൂടക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ കൈമാറുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നോൾ താൻ ഒറ്റപ്പെട്ടുവെന്ന തോന്തലിന്റെ ആവശ്യമെന്ത്? ഭൂമിയുമായുള്ള റേഡിയോബന്ധം അറ്റുപോകുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഏകാന്തതയും നില്ലഹായാവസ്ഥയും അനുഭവപ്പെട്ടേക്കാം.

ബഹിരാകാശവാഹനം ഭൂഗോളത്തിന്റെ സുര്യനെന്തിരായ ഭാഗത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചത് പെട്ടനായിരുന്നു. സുര്യൻ തീവ്രപ്രകാശത്തിനു പകരം ഇപ്പോൾ ചുറ്റിലും കടപിടിച്ച ഇരുട്ടാണ്. ഭൂമിയിലെ നഗരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള മങ്ങിയ പ്രകാശപുണ്ടജങ്ങളും കാണാനില്ല. ബഹിരാകാശ വാഹനം സഖരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 9.15 ന് വാഹനം ഭൂമിയുടെ നിശ്ചിൽപ്പിനിന്ന് പുറത്തുകടന്നു. വീണ്ടും വെളിച്ചത്തിന്റെ മഹാപ്രവാഹം. ഓരോ നിറമുള്ള ചക്രവാളത്തിൽ രോറിച്ചിരുന്ന കാൺവാസ് ചിത്രങ്ങളെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന മട്ടിൽ വിവിധ വർണ്ണങ്ങളുടെ മത്സരകളുണ്ട്.

(യുറി ഗഗാരിൻ)

സി. ജി. ശാന്തകുമാർ

വായിക്കു കണ്ണത്തു

- “ഈ അസുലഭനിമിഷത്തിൽ എന്നാണ് പറയേണ്ടത് എന്ന് എനിക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാ...” എത്ര സാഹചര്യത്തിലാണ് യുറി ഗഗാറിൻ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്?
- യുറി ബഹിരാകാശത്തുനിന്ന് കണ്ണ കാഴ്ചകൾ എന്നൊക്കെയാണ്? ഒരു വിവരണം തയാറാകു.
- “ആദ്യ ബഹിരാകാശയാത്രികനാവണമെന്നാവശ്യപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ വികാരങ്ങളെന്നൊക്കെയായിരുന്നു എന്ന് വിവരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.” എന്നൊക്കെ വികാരവിചാരങ്ങളായി രിക്കും അപ്പോൾ ഗഗാറിനുണ്ടായിട്ടുണ്ടാവുക?

യുറിയെ സംബന്ധിച്ചിടതേം എകാന്തതാബോധം എന്ന അനുഭവമേയുണ്ടായില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ യുറിക്ക് പ്രചോദനവും ആശാസവുമാകുന്ന രീതിയിൽ നമുക്കും ഒരു സന്ദേശം തയാറാക്കാം.

“താഴെക്കാണുന്നത് സെബീരിയയിലെ മഹാനദികളാണ്.” എന്നതിനു പകരം “താഴെ വെള്ളിരേഖപോലെ നീണ്ടുകിടക്കുന്നത് സെബീരിയയിലെ മണ്ണത്തുറയ്ക്കുന്നതു മഹാനദികളാണ്” എന്നു പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിന് കൂടുതൽ ഭംഗി നൽകുന്നുണ്ടോ? ഈത്തരം പ്രയോഗങ്ങൾ പാഠാഗത്തുനിന്ന് കണ്ണഭ്രംതതാം. അവയുടെ പ്രത്യേകതകൾ ചർച്ചചെയ്യു.

അജ്ഞാതമായ ഒരു സ്ഥലത്തെക്ക് ഒറ്റയ്ക്കാരു യാത്ര. ഇങ്ങനെന്നെയാരവസരം ലഭിച്ചാൽ എന്നായിരിക്കും അതിനോടുള്ള നിങ്ങളുടെ മനോഭാവം? ക്ലാസിൽ പങ്കുവയ്ക്കു.

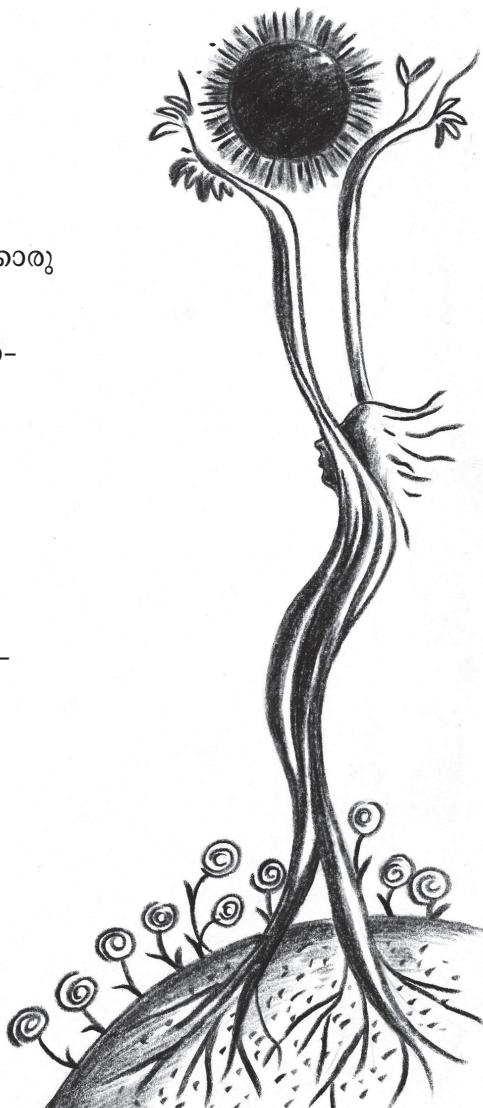

വാർത്ത തയാറാക്കുക

ആദ്യ ബഹിരാകാശയാത്ര റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാൻ പത്രങ്ങളും റേഡിയോയുമാണ് അനുണ്ടായിരുന്നത്. ഈന്നതെത്തക്കാലത്തുള്ള ബഹിരാകാശയാത്രയാണെങ്കിലോ? ഈ വാർത്ത എങ്ങനെയായിരിക്കും അവതരിപ്പിക്കുക?

ഭൂമി സനാമയാൺ

പ്രപ്രയേഗോപുരവാതിൽ തുറന്നു
 പണ്ഡു മനുഷ്യൻ വന്നു
 ആദിയിലാകാശങ്ങളിൽനിന്നൊരു
 നാദതരംഗം പോലെ
 കാലത്തിന്റെ ശിരസ്സിലിരുന്നൊരു
 പീലിത്തിരുമുടിപോലെ
 സപ്പനു കാണും തിരുമിഴികൾക്കൊരു
 സ്വാഗതഗാനവുമായി
 നക്ഷത്രക്ക്രതിൽ നട്ടു വളർത്തിയെം-
 രക്ഷയപാത്രവുമായി
 പ്രപ്രയേഗോപുരവാതിൽ തുറന്നു
 പണ്ഡു മനുഷ്യൻ വന്നു
 വിശ്വപ്രകൃതി വെറുംകൈയോടെ
 വിരുന്നു നൽകാൻ നിന്നു
 അന്നു മനുഷ്യൻ തീർത്തു ഭൂമിയി-
 ലായിരമുജജ്വലില്ലപങ്ങൾ
 അളകാപുരികൾ, മമുരാപുരികൾ
 കലയുടെയമരാവതികൾ
 അഞ്ചേഷ്ടശരൂസമുദ്ദികൾ ചുട്ടി-
 യന്ശരയായി ഭൂമി
 സകല്പത്തിനു ചിറകുകൾ കിട്ടി
 സനാമയായി ഭൂമി

മല്ലിലെ ജീവിതവനികളിൽ മുഴുവൻ
പൊന്നു വിളഞ്ഞതു കാണിക്കു,
സുരൂൻ കോപംകൊണ്ടു ജുലിച്ചു
ശുക്രനു കണ്ണുചുവന്നു
ഭൂമിയെയൊന്നു വലംവരച്ചാരുന്നാൾ
പുന്തിക്കൾക്കലെ പാടി:
പറഞ്ഞയയ്ക്കുക ദേവീ, മനുഷ്യനെ
യൊരിക്കലിവിടുക്കുടി.....

വയലാർ രാമവർമ്മ

ഈ കവിത ഏതെല്ലാം ഇന്നന്തതിൽ ചൊല്ലാൻ കഴിയും? ഒറ്റയ്ക്കും
സംഘമായും ആലപിച്ചുനോക്കു.

“പ്രപഞ്ചേഗോപുരവാതിൽ തുറന്നു പണ്ഡു മനുഷ്യൻ വനു”
-ഗോപുരവാതിൽ തുറന്നു വന മനുഷ്യൻ എങ്ങനെയൊക്കെ
വനതായിട്ടാണ് കവി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്? കണ്ണംതുക.

“സകല്പത്തിനു ചീരകുകൾ കിട്ടി
സനാമധ്യായി ഭൂമി”

- ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യൻ്റെ വരവോടെ ഏതെല്ലാം മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി
എന്നാണ് കവിതയിൽനിന്ന് നമുക്കു കണ്ണംതാൻ കഴിയുന്നത്?

‘പ്രപഞ്ചേഗോപുരവാതിൽ’ എന്ന പദം ‘പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഗോപുര
വാതിൽ’ എന്ന അർമ്മത്തിലാണല്ലോ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.
എങ്കിൽ താഴെ പറയുന്ന പദങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശദിക്കും ?

- നാദതരംഗം
- ഉള്ളജ്ജവലശില്പങ്ങൾ
- സ്വാഗതഗാനം

“വിശ്വപ്രക്യതി വെറും കൈയ്യോടെ
വിരുന്നു നൽകാൻ നിന്നു...”

- ഈ വർകളുടെ അർമ്മം ആലോചിക്കു. കവിയുടെ സകല്പ
തത്ക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് എന്തൊക്കെയാണ് പറയാനുള്ളത് ?

‘പറഞ്ഞയ്ക്കുക ദേവീ, മനുഷ്യനെ
ഒരിക്കലിവിടെക്കുടി...’

- മനുഷ്യനെ ചട്ടനിലേക്കു കഷണിക്കാൻ തയാറായതിന്റെ
കാരണങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാവാം? ഒരു ലാലു കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

മനുഷ്യരെ പ്രയത്നം ഭൂമിയിൽ ഏറെ മാറ്റങ്ങൾക്ക് വഴിതെളിച്ചി
ടുണ്ട്. ഈന്നു നാം കാണുന്ന സമൃദ്ധികൾക്കു പിന്നിൽ നമ്മുടെ
പുർവ്വികരുടെ പരിശ്രമങ്ങളാണുള്ളത്. മനുഷ്യരെ സ്വാർമ്മത ഈ
അവസ്ഥയ്ക്കു വരുത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്? തെളിവു
കളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

കൃഷിമാർ

“ഇതാണ് നിങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ മാശ്. അദ്ദേഹം എല്ലാം നേരിട്ട് ചെയ്തു കാണിച്ച് പറിപ്പിക്കാണോവും” - മാസ്റ്റർ പുതിയ അധ്യാപകനെ പരിചയപ്പെടുത്തി. ടോട്ടോചാൻ പുത്തൻ മാശെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നോക്കിക്കണ്ണു. ഒരു അധ്യാപകന് ചേർന്ന മട്ടിലേ അല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രധാരണം. ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽത്തനെ അത് വ്യക്തമായിരുന്നു. ബനിയനുമുകളിൽ മുഴിക്കെയെന്ന് ഷർട്ട്. ദൈയുടെ സ്ഥാനത്ത് കഴുത്തിലും ചുറ്റിയിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തോർത്ത്, കാലിനോട് പറിച്ചേർന്ന നരയൻ നീല ട്രൗസർ അവിടവിടെയായി കീറിയിട്ടുണ്ട്. ശുസിന് പകരം അദ്ദേഹം ധരിച്ചിരുന്നത് പണിക്കാരുടേതുപോലെ അടിവശത്ത് റബ്ബർ പത്തിപ്പിച്ച ഇടുങ്ങിയ നാടൻ കാലുറകളാണ്. തലയിൽ തീർത്തും പഴകിപ്പൊളിത്തെ ഒരു വൈക്കോൽതൊപ്പിയും.

കൂടികളെല്ലാം കുപ്പോൻബെത്സു കേൾത്തെത്തിനടുത്തുള്ള കുളക്കരയിൽ കൂടംകൂടി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

“ഇന്നു മാശെ മുന്ന് കണ്ണിട്ടുണ്ടോലോ” - ഒന്നുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ കൊച്ചുനോട്ടോയ്ക്ക് സംശയമായി. “പക്ഷേ എവിടെ വച്ച്?” അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. വെയിലേറ്റ് കതിവാളിച്ച് ചുളിവുകൾ വീണ മുഖം. അരയിൽ ബൊർറ്റുപോലെ മുറുക്കിക്കെട്ടിയിരിക്കുന്ന ചരടും അതിൽ തൊന്തുകിടക്കുന്ന നീളൻ പുക്കക്കുഴലും. എല്ലാം മുന്നൊപ്പിടെയോ കണ്ണിട്ടുള്ളതുപോലെ.

“ഓ!”

പൊടുനന്നെ അവർക്കോർമ്മവനു.

“നീർച്ചാലിനടുത്ത പാടത്തിൽ കൃഷിപ്പണി ചെയ്യണ ആളുള്ളേ” - ഉത്സാഹപൂർവ്വം അവർ ചോദിച്ചു.

“ഉച്ചുവ്” - മുഖം ചുളിച്ച് പല്ലു പുറത്തുകാട്ടി ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ‘അധ്യാപകൻ’ പറഞ്ഞു. “കുപ്രോജെക്റ്റ് സുവിലേക്ക് നടക്കാനെന്നാണുമെന്നോ ഫോക്കേ നിങ്ങളും അത് വഴിയാ പുറ്റാർ ലേണ്ണ.....നെറയെ കടുകിൽ പുക്കളുള്ള പാടംലേണ്ണു, അത് എൻ്റെ പാടാം.”

“ഹായ്, അപ്പോ നിങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ ഇന്നത്തെ മാഷാവാനോണു്!” തെല്ലുന്നരപ്പോടെ കുട്ടികൾ ആർത്തതുവിളിച്ചു.

“എയ്, അല്ല...ല്ല...!”

കൈ നിശ്ചയഭാവത്തിൽ ചലിപ്പിച്ച് തെല്ല് ജാള്യത്തോടെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

“ഞാൻ മാശൊന്നാല്ലെന്നു, ഒരു വെറും കൃഷിക്കാരൻ. പിനെ, നിങ്ങളുടെ ഹെയ്മാസ്സർ വിളിച്ചതോണ്ട് വന്നു. അല്ലതുള്ളൂ്.”

“അല്ലല്ലെന്നു, ഇദ്ദേഹമാണ് നിങ്ങളുടെ കൃഷിയയ്യാപകൻ”, തൊട്ടടുത്തു തന്നെയുണ്ടായിരുന്ന മാസ്സർ പറഞ്ഞു: “വയലില് കൃഷിയിരിക്കുന്ന തെങ്ങെനെയെന്ന് നിങ്ങളെ പറിപ്പിക്കാംനു് ഇദ്ദേഹം അനുകന്പാപൂർവ്വം സമ്മതിച്ചു. അതായത്, റോട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നത് പറിപ്പിക്കാൻ ഒരു റോട്ടിക്കാരനെന്നതെന്നു കിട്ടക്കാന് വിചാരിക്കും, അതുപോലെ.” മാസ്സർ അധ്യാപകനോടായി പറഞ്ഞു: “നമുക്ക് തുടങ്ങാം. എന്നാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് കുട്ടികൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തോളു്.”

ഒരു സാധാരണ എലിമെന്റ്സി സ്കൂളിലാണെങ്കിൽ ആരായാലും, എന്ത് വിഷയമായാലും കുട്ടികളെ പറിപ്പിക്കാൻ അധ്യാപനയോഗ്യതകൾ ഉണ്ടായെ മതിയാവു. പക്ഷേ, കൊബായാഷിമാസ്സർ ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ

ആലോചിച്ച് തലപുണ്ണാക്കാറില്ല. കാര്യങ്ങൾ നേരിട്ടു കണ്ട് പഠിക്കുന്നതാണ് കൂട്ടിക്കൈ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രധാനമെന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി.

“അപ്പോ, തൊടങ്ങാം. ലോ...” കൃഷി പറിപ്പിക്കുമ്മാഷ് കൂട്ടിക്കൈഭാഗി പറയുന്നു.

പാടംപണിക്കായി അവർ ഒത്തുകൂടിയ കുഹോൻബത്സു കൂളക്കര തിലെ ആ പ്രദേശത്തിന് സവിശേഷമായെന്നു കൂളിർമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. തകാകത്തിനു മുകളിൽ വൃക്ഷതലപ്പുകൾ തന്നെവിശി നിൽക്കുന്ന പ്രശാന്തമായ ഓരിടം. കൈക്കോട്ട്, മൺകോരി തുടങ്ങി കൂട്ടിക്കൾക്കാവശ്യമായ പണിയായുധങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കാനായി തീവണ്ടിമുറിയുടെ ഒരു കഷണം മാസ്സർ നേരത്തേതന്നെ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. കൃഷിക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്ത ഭൂമിയുടെ ഒത്ത മധ്യത്ത് ആ കുണ്ടുതീവണ്ടി നിശ്ചലം കിടന്നു.

കൃഷിമാഷിരു നിർദ്ദേശപ്രകാരം കൂട്ടികൾ തീവണ്ടിമുറിക്കുള്ളിൽ കയറി കൈക്കോട്ടുകളും മറ്റും പുറത്തെടുത്തു. ആദ്യം കള പറികലാണ്. അവർ ജോലിയാരംഭിച്ചു. കളക്കൈ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളും മാഷ് കൂട്ടിക്കൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അവയുടെ കരുത്തിനെപ്പറ്റി; ചീല കളകൾ വിളക്കേക്കാൾ തഴച്ചുവളർന്ന സുരൂനിൽനിന്ന് അവയെ മറച്ചുപിടിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി; അവ എങ്ങനെ അപകടകാരികളായ കീടങ്ങൾക്ക് സൃഷ്ടിക്കുന്നതുകൊന്നുവെന്നതിനെപ്പറ്റി; മണ്ണിലെ പോഷകമുല്യങ്ങളും തിനുതീരത്ത് അവ എങ്ങനെ വിളകൾക്ക് ഉപദ്രവമായിത്തീരുന്നുവെന്നതിനെപ്പറ്റി ... അങ്ങനെയങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഓരോനോരോനായി പറിപ്പിച്ചു. സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും അദ്ദേഹം കളപറിക്കൽ നിർത്തിയില്ല. കൂട്ടികളും ആ രീതി പിന്തുടർന്നു. തുടർന്ന്, നിലം കിളച്ചുമരിക്കേണ്ടതെങ്ങനെയെന്ന് മാഷ് അവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. ഉഴവുചാലുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന രീതി, രാസവളം തളിക്കേണ്ട രീതി തുടങ്ങി, പാടത്ത് കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് അറിയതിരിക്കേണ്ട എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ക്രമത്തിൽ അദ്ദേഹം വിശദീകരിച്ചു. ഒപ്പം അവയോക്കെയും ചെയ്തുകാണിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു കുണ്ടുപാന്ത് തല പുറത്തെക്കിട്ടു; മുതിർന്ന കൂട്ടികളിലൊരാളായ താചാൻ നിന്നിരുന്നതിന് തൊട്ടുതു.

കൃഷിക്കാരൻമാഷ് അവനെ സമാശസ്ത്രിച്ചു: “പേടിക്കേണ്ടാ ഭോ, ഇവിടേള്ള പാസ്യുകൾക്ക് വെഷംല്ലോ. നമ്മൾ അങ്ങാട്ട് ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നാല് അതാനും ചെയ്തില്ല.”

പാടത്ത് കൃഷിയിറക്കാൻ പറിപ്പിക്കുന്നതിനിടയിൽ രസകരമായ പലതും അദ്ദേഹം അവർക്ക് വറ്റെതുകൊടുത്തു. കീടങ്ങളെക്കുറിച്ച്, പക്ഷികളെയും പുന്പാറ്റകളെയും കുറിച്ച്, പിന്ന കാലാവസ്ഥാദേശങ്ങളെക്കുറിച്ച്... എല്ലാമെല്ലാം. സ്വന്തം അനുഭവത്തിലുടെ കണ്ണടക്കിയതോക്കെയും കൂട്ടികൾക്ക് പകർന്നുകൊടുക്കുന്നോൾ, കാതൽപോലുള്ള തഴവിച്ച് ആ കൈകൾ അവയുടെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തായി തിളങ്കി.

കൃഷിക്കാരൻമാഷിന്റെ സഹായത്തോടെ ഞാറുന്നതിൽ പുർത്തിയാക്കിയ നിമിഷങ്ങളിൽ കൂട്ടികൾ വിയർത്തുന്നിലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നുരണ്ട് ഉച്ചവുചാലുകൾ ലേശം വള്ളെത്തുപോയി. അതോഴിച്ചാൽ ഏതുരീതിയിലും കുറ്റമറ്റതായിരുന്നു അവരുടെ വിരൽപ്പാടുകൾ വീണ പുത്തൻ പാടം.

(ഡോക്ടോചാൻ)

തെത്ത്‌സുകോ കുറോയാനഗി

(പരിഭ്രാം: അൻവർ)

വായിക്കു കണ്ണത്തു

- “ഒരധ്യാപകനു ചേർന്ന മട്ടിലേ അല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രധാരണം.” ഡോട്ടോചാൻ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കാൻ കാരണം എന്താവും?
- കൊബായാഷി മാസ്സർ എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഒരു കൃഷിക്കാരനെന്നതെന്ന സ്കൂളിൽ അധ്യാപകനായി കൊണ്ടു വന്നത്?
- ഒരു കൃഷിയധ്യാപകനെന്ന നിലയിൽ എന്തെല്ലാം പ്രത്യേകതക ഇംഗ്ലീഷ് നിങ്ങൾ കൃഷിമാഷിൽ കണ്ണത്തിയത്?

താഴെ നൽകിയ വരികളിലെ ആശയം എന്തൊക്കെ കാര്യങ്ങളും മായി ബന്ധപ്പെടുത്താം?

- സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ഒരിക്കൽപ്പോലും അദ്ദേഹം കൂളി പരിക്കൽ നിർത്തിയില്ല.
- “നമ്മൾ അങ്ങോട് ഉപദ്വിക്കാതിരുന്നാല് അതൊന്നും ചെയ്യില്ല.”

കൃഷിമാഷ് ഒരു നല്ല അധ്യാപകനായിരുന്നോ? എന്തൊക്കെ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ട്? വിശകലനംചെയ്ത് കൂറിപ്പ് തയാറാക്കു.

‘കൃഷി അനും ഇനും’ എന്ന വിഷയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലുള്ള ഒരു കർഷകനുമായി അഭിമുഖം നടത്താനുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ തയാറാക്കാം. അഭിമുഖം നടത്തി ആശയങ്ങൾ ചോദ്യാത്തരരൂപത്തിൽ ഫ്രോഡീകരിക്കു.

ലാലുപന്യാസം തയാറാക്കുക

“പരിശേമം ചെയ്യുകിലെന്തിനെയും
വശത്തിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവന്നും
ദീർഘാദ്ധാരം കൈകകളെ നൽകിയതെ
മനുഷ്യനെ പാരിലയച്ചതീശൻ”

സപ്പനും കാണുന്നതെന്നും സ്വന്തമാക്കാൻ മനുഷ്യനു കരുത്തുണ്ട് എന്ന സന്ദേശമാണമ്പോ ഈ വരികളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നത്. അനന്തവിഹാ യസ്തിലേക്ക്, കൃഷിമാഷ്, ഭൂമി സന്നാധ്യാണ് എന്നീ പാഠാഗങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു ലാലുപന്യാസം തയാറാക്കുക.

പ്രപരിചയം

ഒപ്പചാരികം	- ഉപചാരപുർവ്വം, മര്യാദപ്രകാരം
അജതാതം	- അറിയാത്തത്
ഭീമാകാരം	- വളരെ വലിയ രൂപം
അനന്തം	- അവസാനമില്ലാത്തത്
അസുലഭം	- എളുപ്പത്തിൽ കിട്ടാത്ത, അപൂർവമായ
വിഹായൻ്റ്	- ആകാശം
മുഖാമുഖം	- മുഖത്തോടു മുഖമായി, നേരിട്ട്
ദൗത്യം	- ഉദ്യമം
ചുമതല	- ഉത്തരവാദിത്വം
ഗർജനം	- അലർച്ച
അത്യന്തവിരളമായ	- വളരെ അപൂർവമായ
വിശാലം	- വലുപ്പം, വിസ്താരം
അസഹ്യം	- സഹിക്കാനാവാത്തത്
എകാന്തതാബോധം	- ഒറ്റയ്ക്കാണെന്ന ബോധം
പുത്തം	- കൃടം
സനാമ	- നാമനൂള്ള
ആദി	- ആദ്യത്തെ, ഒന്നാമത്തെ
തിരുമിഴി	- രാജാവിന്ദ്രയോ ദേവവർദ്ധയോ നേത്രം
അക്ഷയപാത്രം	- സുരൂൾ പാണ്യവർക്ക് സമ്മാനിച്ച പാത്രം, അതിൽ വിഭവങ്ങൾ ഓക്കലും ഒഴിയാറില്ല.
വിശ്വം	- ലോകം, പ്രപഞ്ചം
അഭേഷ്യശര്യം	- യോഗസിദ്ധികൾക്കൊണ്ട് ലഭിക്കുന്ന എട്ട് അമാനുഷ്ഠിക സിദ്ധികൾ
നിശ്ചയം	- വിരോധം, വിലക്ക്

ശാസ്ത്ര എന്നെന്നക്കുറിച്ച്

കഴിവുകൾ	പുർണ്ണമായി	ഭാഗികമായി	കൂടാം മാത്രം
ഒരു പുസ്തകം പഠിക്കാൻ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതും അതിനു പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതും.			
ഒരു പുസ്തകം പഠിക്കാൻ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതും അതിനു പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതും.			
ഒരു പുസ്തകം പഠിക്കാൻ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതും അതിനു പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതും.			
ഒരു പുസ്തകം പഠിക്കാൻ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതും അതിനു പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതും.			
ഒരു പുസ്തകം പഠിക്കാൻ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതും അതിനു പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതും.			
ഒരു പുസ്തകം പഠിക്കാൻ അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടു വരുന്നതും അതിനു പഠിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു വരുന്നതും.			

- ഈ അഭിമുഖം നടത്തുന്നോൾ നിങ്ങൾ നേരിട്ട് പ്രശ്നങ്ങൾ എന്തൊക്കെന്നയാണ്? അതു പരിഹരിക്കാൻ അഭിമുഖത്തിനു മുൻപും ആ സമയത്തും ശ്രദ്ധവും നിങ്ങളെന്നെല്ലാം ചെയ്യും?

പിരിയും പിന്തയും

കാർട്ടൂണിലെ കുട്ടി പഴങ്ങൊല്ലിന് നൽകിയ വ്യാവ്യാമം ശരിയാണോ?

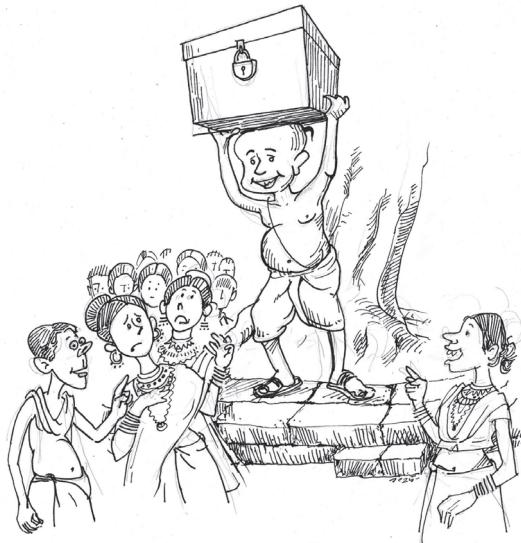
ആദ്ദോം

മറുള്ളവരെ സ്വന്നഹിക്കുകയും പരിഹരിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്ത രസികനായിരുന്നു മുട്ടല്ലുനന്ദനയും. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ആറാട്ടുപുഴുവാം കാണാൻ പോയി. പുരത്തിനു വരുന്ന വരെല്ലാം ശരീരത്തിൽ പരമാവധി ആഭരണങ്ങളാണിന്താൻ എത്താറുള്ളത്. കൈയിലില്ലാത്തവർ കടം വാങ്ങിയാണിയും. ഈതായിരുന്നു പതിവ്.

മുട്ടല്ലുനന്ദനയും ഒരു പെട്ടിയും തലയിലേറ്റി പുരസ്മലത്ത് ആൽത്തറയിൽ കയറി നിൽപ്പായി. തന്റെ തറവാട്ടുവക സ്വത്തിന്റെയെല്ലാം ആധാരമാണ് ആ പെട്ടിയില്ലാണായിരുന്നത്. ആളുകൾക്ക് അംഭുതമായി. “എന്താ, തിരുമേനീ പെട്ടിയേറ്റി നിൽക്കുന്നത്?” അവർ അന്വേഷിച്ചു.

“ഓ, എൻ്റെ ആധാരപെട്ടിയാണ് ഈത്. ഈത് തുറന്നു നോക്കിയാൽ എൻ്റെ വീടിൽ എത്ര സ്വത്തുണ്ടന്നിയാം.”

“അതിന് തെങ്ങളാരും തെങ്ങളുടെ സ്വത്ത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ലല്ലോ”
ആളുകൾ പറഞ്ഞു.

“ഹലോ? നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലുള്ള ആഭരണങ്ങൾ നോക്കിയാലീയാ
മല്ലോ അത്. തൊന്ത്രങ്ങളെ ആഭരണമണിത്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്
ആധാരപ്പെട്ടിയേറിയത്.”

നമ്പുതിരിയുടെ മറുപടി കേട്ട ആളുകൾ തലതാഴ്ത്തി, തങ്ങളുടെ
ആഭരണങ്ങളെ അവസാനിപ്പിക്കേണ്ടതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി.

(കൊട്ടാരത്തിൽ ശകുണ്ണിയുടെ 'എതിഹ്യമാലയോക്' കടപ്പാട്)

മുട്ടല്ലുനമ്പുരി ആധാരപ്പെട്ടി തലയിലേറ്റി നിൽക്കാൻ കാരണമെ
ന്തായിരുന്നു?

“തൊന്ത്രങ്ങളെ ആഭരണമണിത്തിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ്
ആധാരപ്പെട്ടിയേറിയത്” - നമ്പുതിരിയുടെ ഈ അഭിപ്രായം എന്തു
സന്ദേശമാണ് നൽകുന്നത്? ഈത് ഇക്കാലത്ത് എത്രമാത്രം
പ്രസക്തമാണെന്ന് ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

വെള്ളയുണ്ടകിൽ

മുല്ലാ നസ്റ്റിനും ഭാര്യയോടു പറഞ്ഞു: “കുറച്ചു വെള്ള കൊണ്ടുവരു. വെള്ള കഴിക്കുന്നത് കണ്ണിനു വളരെ നല്ലതാണ്.”

“വെള്ള തീർന്നുപോയി” - ഭാര്യ പറഞ്ഞു.

“വളരെ നന്നായി. വെള്ള പല്ലുകൾക്കും മോൺകൾക്കും നന്നല്ല.”

“നിങ്ങളുടെ ഏതു പ്രസ്താവനയാണ് ശരിയായത്?” ഭാര്യ.

“വീട്ടിൽ വെള്ളയുണ്ടക്കിൽ ആദ്യത്തേതതും ഇല്ലക്കിൽ രണ്ടാമത്തേതതും.” മുല്ല പറഞ്ഞു.

(ചിന്താസരിത്സംഗരം)

എഴി: റവി. ഡി. സി

“വീട്ടിൽ വെള്ളയുണ്ടക്കിൽ ആദ്യത്തേതതും ഇല്ലക്കിൽ രണ്ടാമത്തേതതും” - മുല്ലാ നന്ദിപ്പിരുൾ ഈ പ്രസ്താവനയിലൂടെ വ്യക്തമാവുന്നതെന്നാണെന്ന് എഴുതുക.

“നിത്യജീവിതത്തിൽ വീണ്ടുകിടുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന നർമ്മം സന്ദേശത്തോടൊപ്പം ചില തിരിച്ചറിവുകളും നൽകുന്നു.” മുല്ലാക്കമെ വായിച്ച് ഈ അഭിപ്രായം ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

മുല്ലാക്കമെയിലെ പരിഹാസം ആർക്കാണ് കൊള്ളുന്നത്? ഇന്നതെത്ത് സമുഹത്തിലും ഇത്തരക്കാരുണ്ടോ? ചർച്ചചെയ്യു.

കാൺസർവാർഡിലെ ചിരി

മഹാരാജാങ്ങൾക്ക് മുന്നവസ്ഥകളുണ്ട് എന്നാണ് അനുഭവത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കിയത്. തനിക്ക് രോഗമാണ് എന്നറിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന തെട്ടിലും കടുത്ത ഏകാന്തതയുമാണ് ആദ്യത്തേത്. അതിനുശേഷം പതുക്കെപ്പുതുക്കെ നാം അതുമായി താഭാത്മ്യപ്പെട്ടും. ശരിക്കും പറഞ്ഞതാൽ കീഴുക്കാം. അടുത്ത ഘട്ടം ചികിത്സയ്ക്കാപ്പും രോഗത്തെ മറികടക്കാനുള്ള യത്തന്മാണ്. ഈ യത്തന്മാളിൽ ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോന്നായിരിക്കും പിൻബലം. ചിലർക്ക് ദയവും, ചിലർക്ക് പ്രാർഥന, മറ്റു ചിലർക്ക് വാടാത്ത പ്രതീക്ഷ. എനിക്ക് ചിരിയായിരുന്നു പിൻബലം. ജീവിതത്തിൽ കടന്നുപോന്ന മറ്റു പലവിധത്തിലുള്ള പ്രതിബന്ധ ഘട്ടങ്ങളിലുമെന്നപോലെ ഇവിടെയും ചിരിയെ ചേർത്തുപിടിക്കാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ മാത്രമേ എനിക്ക് ഈ അവസ്ഥയെ മറികടക്കാൻ സാധിക്കു എന്ന മനസ്സിലുറപ്പിച്ചു. എൻ്റെ പഴയ കണ്ണുകൾ തുറന്നുവയ്ക്കുക, എന്തിലും ചിരി കണ്ണഭന്നാനുള്ള സെല്ലുകൾ തുറന്നുപിടിക്കുക. അതെയും ചെയ്താൽ മതി. ഞാൻ അതിനു തയാറായി. യോക്കുന്നു മരുന്നുകൾക്കാപ്പും ഞാൻ എന്നേറ്റതായ ഒരുപ്പയങ്ങളും തയാറാക്കാൻ തുടങ്ങി.

എനിക്ക് കാൺസറാണ് എന്ന കാര്യം നാട്ടിലാക്കു പരന്നുതുടങ്ങിയിരുന്നു. ആദ്യം അറിഞ്ഞത് ബന്ധുക്കളാണ്. അവർ വന്നുതുടങ്ങി.

ദയനീയമായ മുഖവുമായി നിൽപ്പുതുടങ്ങി. സഹതാപവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു, സമാനമായ രോഗാവസ്ഥയിലുള്ളവരുടെ കമ്മകൾ കെട്ടശിച്ചു. ഏതു രോഗിയും ഇതിനെന്നൊക്കെ നേരിട്ട് പറ്റി. എല്ലാം കേട്ക് താൻ കിടന്നു.

കാൺസർ എന്റെ ശരീരത്തിൽ ആക്രമണം അഴിച്ചുവിട സമയത്തു തന്നെയാണ് ഇൻഡോലക്ക്യൂട്ടയിലെ പ്രസിദ്ധമായ പിണ്ടിപ്പുരുന്നാൾ വന്നത്. നാടിനാകെയുള്ള ഉത്സവകാലമാണത്. വീടുകൾ എല്ലാം വിളക്കുകളുണ്ടും; ബന്ധുക്കളെക്കാണ്ടും വിരുന്നുകാരെക്കാണ്ടും നിരയും. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ അസുവമായിക്കിടക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ വീടിൽ ആശോഷമാനും വേണ്ട എന്ന് ആലീസ് പറഞ്ഞു. മനസ്സാകെ മുടിക്കെട്ടി നിൽക്കുന്നോൾ ആശോഷങ്ങൾക്കാണും തോന്തില്ല. എങ്കിലും താൻ വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ പത്തുക്കെ നടന്ന് ഗ്രേറിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നുനിൽക്കും. ആൾക്കാർ അങ്ങനെ ഒഴുകുന്നതു കാണാം. കഴിഞ്ഞ വർഷംവരെ താനും ആ ആൾക്കുട്ടത്തിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നു. അതാലോചിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് സക്കട തോന്തി. അങ്ങനെ നിൽക്കുന്നോൾ അതുവഴി കടന്നുപോയ ഒരു വഴിപോകൻ ചോദിച്ചു: “എന്താ ഇന്നനേരം, നിങ്ങെ വീടിൽ ആരെകിലും മരിച്ചോ? പെരുന്നാളിന്റെ വെളിച്ചോം ബഹാദൂരം ഒന്നുമില്ലാതെ.” “ഇല്ല, മരിച്ചിട്ടില്ല. അടുത്തകൊല്ലം മരിക്കണ്ണൻ റിഹേഴ്സലും. താൻ സിനിമാനടക്കലും. തങ്ങൾ ഏതു രംഗം ഷുട്ട് ചെയ്യണ്ടിരുന്നും മുൻപേ ഒരു റിഹേഴ്സൽ എടുക്കും. ‘മനസ്സിനക്കര’ എന്ന സിനിമ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? അതിൽ താൻ മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ഒരു രംഗമുണ്ട്. ആറിലധികം തവണയാണ് അതിന്റെ റിഹേഴ്സൽ എടുത്തത്. എന്നിട്ടാണ് ഷോട്ട് ഓക്കേയായത്. അതുപോലെ ഇത് അടുത്തവർഷത്തെ വാലായ്മയ്ക്കുള്ള റിഹേഴ്സലും.”

അതു കേട്ക് അയാൾ ചിരിക്കണ്ണോ കരയണ്ണോ എന്നിയാതെ നിന്നു. ഈ കാര്യം താൻ മമ്മടിയോടു പറഞ്ഞു. മമ്മടി അതുകേട്ക് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. രോഗസമയത്തും താൻ ചിരി വിടാതെ കൊണ്ടുനടക്കുന്നതിനെ പ്രശംസിച്ചു. ഫോൺ വയ്ക്കുന്നതിനു മുൻപ് താൻ ചോദിച്ചു: “മമ്മടി, താനൊരു ചെറിയ നടനാ. എനിക്ക് ഒരുപാട് റിഹേഴ്സലും ആക്രമണം എടുക്കേണ്ടിവരും. നിങ്ങൾ ഭരത് അവാർഡുക്കു കിട്ടിയ വലിയ നടനല്ല. നിങ്ങെ കാര്യത്തിൽ ഈ വാലായ്മ ഫറ്റി ദേക്കിൽ ഓക്കേയാകുമോ, റിഹേഴ്സൽ ഒന്നുമില്ലാതെ തന്നെ.” അതുവരെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു മമ്മടി ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഫോൺ കുട്ട് ചെയ്തു.

- ഇന്നനേരം

വായിക്കു കണ്ണത്തു

- “ഡോക്ടറുടെ മരുന്നുകൾക്കൊപ്പം തൊൻ എന്റെതായ ഒഴിവും തയാറാക്കാൻ തുടങ്ങി” തന്റെ രോഗശമനത്തിനായി ഇന്നസെന്റ് സ്വയം തയാറാക്കിയ ഒഴിവും എന്തായിരുന്നു?
- “എന്താ ഇന്നസെന്റ്, നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ ആരെങ്കിലും മരിച്ചോ? പെരുന്നാളിന്റെ വെളിച്ചോം ബഹാദൂരം ഒന്നുമില്ലാതെ.” വഴിപോക്ക എന്റെ ഇന്ന ചോദ്യത്തിന് ഇന്നസെന്റിന്റെ മറുപടി എന്തായിരുന്നു?
- “അതുവരെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു മമ്പട്ടി ഒന്നും മിണ്ടാതെ ഫോൺ കുട്ട ചെയ്തു.” എന്തായിരിക്കും മമ്പട്ടി ഫോൺ കുട്ട ചെയ്യാൻ കാരണം? ചർച്ചചെയ്യു.

ഇന്നസെന്റിന്റെ രോഗാവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തിലും ഭാര്യ ആലൈസിലും ഉണ്ടാക്കിയ പ്രതികരണങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

രോഗത്തെ നർമ്മബോധനേതാട നേരിട ഇന്നസെന്റിനോട് നിങ്ങൾക്ക് എന്താൻ പറയാനുള്ളത്? കത്ത് തയാറാക്കു.

“കരഭൂരിത്താലും തലപുക്കത്താലും
ചിരിക്കണ, മതേ വിദ്യുഷകയർമ്മം.
ചിരിയും കണ്ണീരുമിവിടക്കാണുവ-
തൊരുപോലെ മിഡ്യൈനറിവോനല്ലീ നീ?”

-സത്ജയൻ

ഇന്നസെന്റിന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ സത്ജയൻ വരികളുമായി താരതമ്യം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

അദ്ദേഹം ആരാട്ടുപുഴപ്പുരം കാണാൻ പോയി.
അദ്യം അറിഞ്ഞത് ബന്ധുക്കളാണ്. അവർ വന്നുതുടങ്ങി.

അടിവരയിട വാക്കുകൾ ഏതിനു പകരമായിട്ടാണ് ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള തെന്ന് പാംഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് കണ്ണത്തു.

കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പ്

പഴയ കൈയ്യ് രോ നഗരം. അവിടെ അബുകാസിം എന്ന ഒരു മുൻഡേവദ്യനുണ്ടായിരുന്നു. സർവസഖാഗ്രാജലുമുണ്ടായിരുന്ന അയാൾ മഹാപിശുക്കനോയിരുന്നു. കണ്ടാൽ ഒരു ധാചകനേക്കാൾ കഷ്ടം! അയാളുടെ വർഷങ്ങൾ പഴക്കമുള്ള കോട്ട നൃഗുകണക്കിന് തുണിക്കഷ്ണങ്ങൾ തുനിച്ചേർത്തുണ്ടാക്കിയതാണ്. നിറംകൈക്ക് മുഷിഞ്ഞ തൊഴ്ചി. കുളിക്കാറില്ലാത്തതിനാൽ അഴുകടിഞ്ഞ ദേഹവും. അതിനേക്കാണ ഭൂക്കെ ദയനീയം ചെരുപ്പുകളാണ്. ആണികൾ തരച്ച്, തുകലുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും തുനിപ്പിടിപ്പിച്ച് കുതിരത്തലപോലെയുള്ള ഒന്നായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട് അത്. ചെരുപ്പിന്റെ ഭാവവും രൂപവുമൊക്കെ ഏവരും ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു.

കാലം പോകെ നാട്ടിലെരു പ്രയോഗമുണ്ടായി: “കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പുപോലെ.” അസുഖം വന്നാൽ ആർക്കാർ ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങി: “നീ കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പ് തിനിനുനോ?” അങ്ങനെ കാസിമും ചെരുപ്പും നാട്ടിലെങ്ങും ചർച്ചയായി.

ആയിരെ ഒരു ദിവസം അയാൾക്ക് പതിവിലേരു ധനം കൈയ്ക്കിൽ വന്നു. ഇത്തരം നിമിഷങ്ങളിൽ ആർക്കാർ എന്നാണു ചെയ്യുക? മധുരപലഹാരങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യും; മറുള്ളവരെ വിരുന്നിനു കഷണിക്കും. ചിലപ്പോൾ പുതുവസ്ത്രങ്ങൾ വാങ്ങും. കാസിം ഇതൊന്നും ചെയ്തില്ല. സ്നാനഗൃഹത്തിൽ പോയി ഓൺ കൂളിച്ചു കളയാമെന്ന് അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. കട പുട്ടി, തേനെതുപോകുമെന്ന് കരുതി ചെരുപ്പ് കക്ഷത്തിൽവച്ച് മുപ്പറ പുറപ്പെട്ടു.

ചെരുപ്പുകൾ പുറത്തുവച്ച് അയാൾ സ്നാനഗൃഹത്തിനകത്തു കയറി. ശരീരത്തിൽ അടിഞ്ഞുകൂടിയ അഴുക്കുക്കാക്ക കഴുകിക്കളെയാൻ ഏറെ നേരമെടുത്തു. പുറത്തു വന്നപ്പോൾ കണ്ണതെന്നാണ്? തന്റെ പഴവുകൾ ചെരുപ്പിന്റെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയതും മുതിയതുമായ തുകൽ ചെരുപ്പുകൾ! അയാൾ മറ്റാനുമാലോചിച്ചില്ല. ദൈവം തന്നതുതനെ! സന്തോഷം അടക്കാനാവുന്നില്ല. മുതിയ ചെരുപ്പും ധരിച്ച്, മുളിപ്പാട്ടും പാടി അയാൾ വീടിലേക്കു നടന്നു.

വാസ്തവത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്നാണോ? വൃത്തികെട്ട് ആ ചെരുപ്പുകൾ വാതിലിനു പിന്നിലേക്ക് മാറ്റിവച്ചത് അവിടതെ ഭൂത്യനാണ്. സ്നാനഗൃഹത്തിൽ വന്ന ന്യായാധിപരെ കണ്ണിൽ അത് പെടേണ്ട എന്നു കരുതിയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്തത്. ആ ഭൂത്യൻ ജോലിസമയം കഴിഞ്ഞ് പോവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ന്യായാധിപൻ സ്വന്തം ചെരുപ്പ് തിരഞ്ഞു. കാണാനില്ല. മറ്റു ഭൂത്യനാർ അവിടമാകെ നോക്കി. കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പുകളാണ് അവിടെ കണ്ണത്താനായത്. സംശയമൊന്നുമില്ല, കാസിമായിരിക്കും മോഷ്ടിച്ചത്. കാസിമിനെ ഉടൻതനെ പിടിക്കുടി ജയിലിലിട്ടു. ഭാരിച്ച തുക പിണ്ടയച്ചിടാണ് അയാൾക്ക് പുറത്തിരിങ്ങാനായത്.

അന്നാദ്യമായി കാസിം തന്റെ ചെരുപ്പുകളെ വെറുത്തു. തന്റെ പണം നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ജന്തു! അധാർ ആ ചെരുപ്പുകൾ നെന്തേനദിയിലേക്ക് വലിച്ചുറിഞ്ഞു.

രണ്ടുമുന്നു ദിവസം കഴിത്തതെയുള്ളൂ. നദിയിൽ വല വീശിയപ്പോൾ മുക്കുവമാർക്ക് എന്നോ വലയിൽ കുടുങ്ഗിയതായി തോന്തി. വലിച്ചെടുത്തു നോക്കുന്നോൾ, അവർക്ക് നിരാശയും കോപവുമുണ്ടായി കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പുകൾ! അതിന്റെ ഇരുവാൺികൾക്കാണ് വലക്കണ്ണികൾ അറുപോയിരിക്കുന്നു. അരിശംകാണ്ഡു പല്ലിറുമ്മിയ അവർ നേരെ പോയത് കാസിമിന്റെ കടയിലേക്കാണ്. “നീ

തുലഞ്ഞുപോകട്ട്” എന്നാഭേകാശിച്ചുകൊണ്ട് അവർ ആ ചെരുപ്പുകൾ കടയിലേക്ക് വലിച്ചുറിഞ്ഞു. കുറേ പനിനീർക്കുപ്പികളും മരുന്നുപാത്രങ്ങളും പൊട്ടിത്തകർന്നു.

കാസിമിന്റെ സകടം ഇരട്ടിയായി. “നശിച്ച ചെരുപ്പുകൾ! ഇതെന്തെന്നും സവിത്രു മുഴുവൻ തീർക്കും. ഇതവസാനിപ്പിച്ചിട്ടു തനെ കാര്യം.” അയാൾ നേരെ വീട്ടിലേക്കോടി. ഒരു കുഴിയെടുത്ത് ചെരുപ്പുകൾ അതിലിട്ടു മുടി.

അതു മൺകുന്നയിലേക്കു നോക്കി അയാൾ പറഞ്ഞു: “ഈനി നീ എന്ന തോൽപ്പിക്കുന്നത് എനിക്കൊന്നു കാണണം.”

കാസിമിനോടു വിരോധമുള്ള ഒരയൽക്കാരൻ ഇതെല്ലാം കാണുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു തനെ തകം! കാസിമിന് നിധി കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അയാളും കുഴിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും അയൽക്കാരൻ അധികാരിയോടു ചെന്നു പറഞ്ഞു. അധികാരി കാസിമിനെ വിളിച്ചു വരുത്തി ചോദ്യം ചെയ്തു. സത്യം ബോധിപ്പിച്ചിട്ടും അധികാരിക്കു വിശ്വാസം വന്നില്ല.

കാസിം കുടുതൽ തകരുകയായിരുന്നു. ഭേദമാർ വന്നു കുഴിമാനി നോക്കിയപ്പോൾ, ചെരുപ്പുതനെ. ഭീഷണിപ്പെടുത്തി നല്ലാരു തുകയും കൈക്കലാക്കി അവർ മടങ്ങി. ഈനി എന്തു ചെയ്യും? ഈ ഒഴിയാബാധയിൽനിന്ന് എങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടും? അയാൾ ചെരുപ്പുകൾ ഒരു തോട്ടിലേക്കരീഞ്ഞു. ഈനി ആ നരകം തിരിച്ചുവരില്ല എന്നാശ്വാസംകൊണ്ടു.

തോട്ടിലെ നീരോഴുക്കുകൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മില്ലുണ്ടായിരുന്നു അവിടെ. ഗതികേക്ക് എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാൻ! ചെരുപ്പു ചെന്നു കയറിയത് മിൽച്ചുക്കെത്തിരെ പല്ലുകളിൽ. അതോടെ യന്നും നിശ്വലമായി. കേടുതീർക്കാനെന്തിയവർ കണ്ണത് ആ ചെരുപ്പുകളാണ്. അതാരുടേതാണെന്ന് അധികം ആലോച്ചിക്കാതെ തനെ എല്ലാവർക്കുമറിയാമല്ലോ. പരാതി അധികാരിയുടെ മുന്പിലെത്തി. അവർക്കും നല്ലാരു തുക നഷ്ടപരിഹാരം കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. പോകുന്നോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ചെരുപ്പുകൾ കാസിമിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു.

സമനില തെറ്റിയവനെപ്പാലേയാണ് കാസിം വീടിലെത്തിയത്. ചെരുപ്പുകൾ കണ്ണിൽപ്പോതവിധം മടുപ്പാവിലേക്കിട്ട് അയാൾ രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു. എന്തു പറയാൻ! മടുപ്പാവിലേക്ക് ഓടിക്കയെറിയ ഒരു നായ ചെരുപ്പു കടിച്ചെടുത്ത് കളി തുടങ്ങി. ചാടികളൈക്കുന്നതിനിടയിൽ ചെരുപ്പ് താഴേക്ക് തെറ്റിച്ചു വീണു. കൃത്യമായും ഒരു വ്യുദയുടെ തലയിൽ. ചെരുപ്പിലെ ആൺികൾ അവരുടെ തലയിൽ ആഴത്തിലുള്ള മുറിവുണ്ടാക്കി. വ്യുദ വീണുപോയി. എഴുന്നേറ്റു നോക്കിയപ്പോൾ കാരും മനസ്സിലായി. കാസിമിൻ്റെ ചെരുപ്പ് തന്റെ തല പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു! വ്യുദയുടെ ശകാരവാക്കുകൾ കേട്ടു തള്ളിന്നു നിൽക്കാനില്ലാതെ കാസിമിന് മറ്റാനും ചെയ്യാനുണ്ടായിരുന്നില്ല. പതിവുപോലെ കേസ് അധികാരിക്കു മുന്നിലെത്തി. വലിയൊരു സംവ്യ നഷ്ടപരിഹാരമായി അവർക്കും നൽകേണ്ടി വന്നു

എറ്റവും അവസാനമുണ്ടായ ഈ വിപത്ത് കാസിമിനെ ഇരുത്തിച്ചിന്തിപ്പിച്ചു. അയാൾ ആ ചെരുപ്പുകളുമെടുത്ത് അധികാരിക്കു മുന്നിലെത്തി ആർത്തു കരഞ്ഞു: “അങ്ങുനേ, എരെൻ്റെ എല്ലാ നാശത്തിനും കാരണമായ ഈ ചെരുപ്പുകൾ കാണുന്നേ. ഈതു കാരണം എനിക്കിനി തെണ്ടുകയല്ലാതെ വേബൊരു വഴിയുമില്ല. അതിനാൽ അങ്ങ് കനിവുണ്ടായി വിളംബരം ചെയ്യണം, ഈനി ഈ ചെരുപ്പുകളുടെ ഉടമസ്ഥൻ കാസിമല്ലെന്ന്. ഈതു കാരണം ഉണ്ടാകുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങൾക്ക് കാസിം ഉത്തരവാദിയായിരിക്കുന്നതെല്ലാം അങ്ങ് പ്രവ്യാപിക്കണം.’ ഈതും പറഞ്ഞ് അയാൾ ചെരുപ്പുകൾ അവിടെയിട്ട് ഒരോടുമോടി. ന്യായാധിപന്ദക്കം അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് കാസിം കാണുകയുണ്ടായില്ല.

അരബിക്കുമെ

വായിക്കു കണ്ണത്തു

- കാസിമിൻ്റെ രൂപത്തിലും ഭാവത്തിലും എന്നെല്ലാം പ്രത്യേകത കളാണ് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്?

- കാസിമിന് പുതിയ ചെരുപ്പുകൾ കിട്ടിയതെങ്ങനെ?
- ചെരുപ്പുകളൊഴിവാക്കാൻ കാസിം നടത്തിയ ഓരോ ശ്രമവും കണ്ണടത്തിപ്പിറയു.

കാസിമിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയ കാര്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തി കമാപാത്രനിരുപ്പണം തയാറാക്കുക.

കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പ് തന്റെ തല പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

അടിവരയിട്ട് പദ്ധതി രണ്ടു സന്ദർഭങ്ങളിലും എത്തൊക്കെ അർമ്മങ്ങളാണ് നൽകുന്നത്? വിശദമാക്കു.

കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പ് മിൽച്ചുക്കത്തിൽ കുടുങ്ങിയ സംഭവം ഒരു പത്രവാർത്തയുടെ രൂപത്തിൽ മാറ്റി എഴുതുക. ചെരുപ്പ് വരുത്തിവച്ച് മറ്റു വിനകളും പത്രത്തിൽ വരാവുന്നവയാണോ? ഉചിതമായവ എഴുതു.

‘കാസിമിന്റെ ചെരുപ്പ്’ എന്ന കമയിലെ സംഭവങ്ങൾ ചേർത്ത് ഒരു ചിത്രകമ തയാറാക്കുകയാണെങ്കിൽ എന്തെല്ലാം ശ്രദ്ധിക്കണം?

- കാസിമിന്റെ രൂപം
- കാസിം സ്നാനഗൃഹത്തിൽ കയറുന്നു.
- അധികാരി ശിക്ഷിക്കുന്നു.
- ചെരുപ്പ് നദിയിൽ വലിച്ചെറിയുന്നു.
-
-

ഈ നിയുള്ള റംഗങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കും? കമയിൽനിന്ന് കണ്ണടത്തിയ റംഗങ്ങൾ ചേർത്തുവച്ച് ഒരു ചിത്രകമ തയാറാക്കു.

ഇന്ത റംഗങ്ങൾ ചേർത്ത് ഒരു നാടകമാക്കിയാലോ? റംഗത്ത് അവ തരിപ്പിക്കാമല്ലോ.

യുണിറിലെ രചനകൾ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ. ഫലിതകമകൾ ശേഖരിച്ച് ഒരു കമാപ്പതിപ്പ് തയാറാക്കു

ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച്

- നാടകം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ മികവുകൾ ഏതെല്ലാം? താഴെപ്പറയുന്നവ ഉപയോഗിച്ച് വിലയിരുത്തുക.
 - നാടകത്തിനു യോജിച്ച സന്ദർഭങ്ങൾ ഏളുപ്പം കണ്ണെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
 - കണ്ണെത്തിയ സന്ദർഭങ്ങളെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
 - കമാപാത്രങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾ കണ്ണെത്താനും യോജിച്ച വേഷവിധാനങ്ങളോടെ അവതരിപ്പിക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.
 - കമാപാത്രങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകൾക്കിണങ്ങുംവിധം സംഭാഷണങ്ങൾ, ചലനം, അംഗവിക്രഷപം, മുവദാവം തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.
 - അവതരണശേഷം ലഭിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങളുടെയും വിലയിരുത്തലിരുത്തും അടിസ്ഥാനത്തിൽ നാടകം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തൽ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരു കുറിപ്പാക്കുക

- നിങ്ങൾ തയാറാക്കിയ കോയല്ലശ്ശേര്യും കാസിമിന്റെയും കമാപാത്രനിരുപണങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്ത് വായിക്കു. കമാപാത്രനിരുപണത്തിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഏതെല്ലാം കാര്യങ്ങളിൽ ആദ്യത്തെത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾക്ക് മുന്നേറാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്? കണ്ണെത്തിയ പരിമിതികൾ ഏതെല്ലാം? അവയെ മറികടക്കാൻ എന്തു ചെയ്യും?

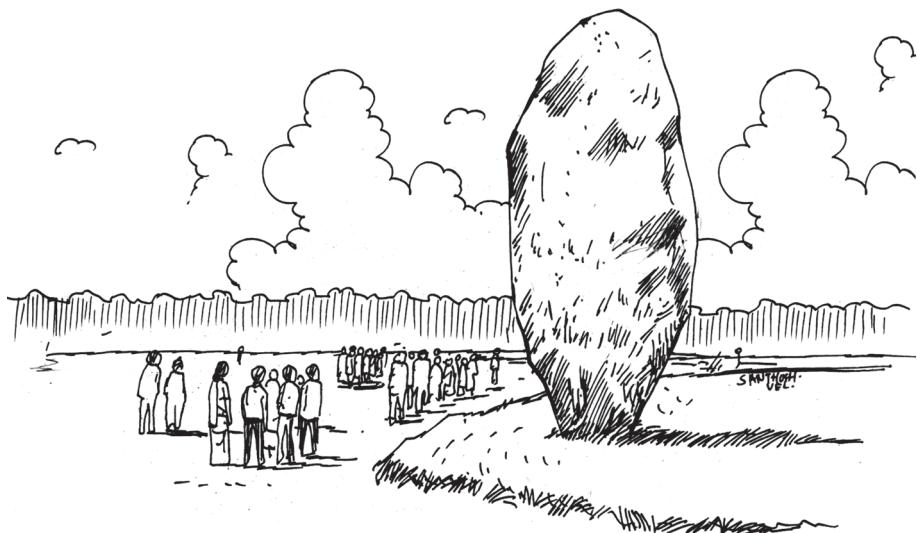

പ്രപരിചയം

ആധാരം	- അടിസ്ഥാനം, ഭൂമിയുടെ ഉടമസ്ഥാവകാശരേഖ
ആദരണക്രമം	- ആദരണത്തോടുള്ള അമിത താൽപ്പര്യം
ഒഴിയാബാധ	- വിട്ടുമാറാത്ത ഉപദേവം
താദാത്മപ്പെടുക	- മറ്റാനിനോട് ഐക്യപ്പെടുക
ധർമ്മം	- ജോലി, കടമ
പിണ്ടിപ്പുരുനാൾ	- വാഴപ്പിണ്ടിയിൽ വിളക്കുവച്ച് അലങ്കരിച്ച് ആദേശാഷ്ടകമുന്നുനു പെരുന്നാൾ. തൃശൂർ, ഇരി അഞ്ചേരി ഭാഗങ്ങളിൽ പ്രധാനം
പ്രതിബന്ധം	- തടസ്സം
മട്ടപ്പാവ്	- കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകൾഭാഗത്തെ തുറസ്സായ സഹായം
മിഡ്യ	- യമാർദ്ദമല്ലാത്തത്
വാലായ്മ	- പ്രസവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അശുദ്ധി. പാഠം ഗത്ത് മരണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
വിദുഷകൻ	- നാടകങ്ങളിലും മറ്റും ഹാസ്യരസം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന കമ്മാപാത്രം
വിളംബരം	- രാജകീയ പരസ്യം

സഖ്യാരത്തിനീട്ടിൽ

“കല്ലിനുമുണ്ടാരു കമപറയാൻ...”

കല്ലു പറയുന്ന കമകൾ എന്തെല്ലാമായിരിക്കും?

മയിൽപ്പീലിന് പർശം

രാത്രിയുടെ ഏറോ യാമത്തിൽ തുറന്ന ജനലിലുടെ ഒഴുകിപ്പുരുന്ന നിലാ വിലുടെ പാരിപ്പുന്ന് ആ മയിൽപ്പീലി വീണ്ടും ഉള്ളിമായയുടെ അടുത്തെത്ത തതി. ഉറങ്ങാതെ കിടക്കുന്ന ഉള്ളിമായയുടെ നെറുകയിൽ ആരോ കൊടുക്കാൻ മറന്നുപോയ ഒരുമ്പോലെ അത് ഓന്ന് സ്പർശിച്ചു. മധുര മായ സരത്തിൽ ആരോ അവളുടെ കാതിൽ മന്ത്രിച്ചു:

“ഉള്ളിമായയക്ക് ഉറങ്ങാൻ ഒരു കമ പറഞ്ഞുതരാം.” ഉള്ളിമായ പ്രത്യാം ശയോടെ മയിൽപ്പീലിയെ നോക്കി. മയിൽപ്പീലിക്കണ്ണിൽനിന്ന് കരുണാ കുലമായ ഒരു നോട്ടം നീണ്ടുവന്ന് അവളെ തൊട്ടു. ആരോ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി:

“ഒരു കാട്ടിൽ, കാടിനെ പലതായി ഭാഗിച്ചു പലമാതിരി മുഗങ്ങൾ താമസിച്ചിരുന്നു. ആനകളെല്ലാം തെക്കേ അറ്റത്ത്, സിംഹങ്ങളെല്ലാം വടക്കേ അറ്റത്ത്, മാനുകളും മുയലുകളും ആടുകളും കിഴക്കുവശത്ത്. കരടി, ചെന്നായ് എല്ലാം പടിഞ്ഞാറും. കാടിന്റെ ഒത്ത നടുവിൽ സഹഘടം എന്ന ഒരു തകാകം ഉണ്ടായിരുന്നു.

എല്ലാ മുഗങ്ങളും ആ സഹപ്രവർത്തകാക്കത്തിൽ നിന്നാണ് വെള്ളം കുടിച്ചിരുന്നത്.

ആനകളുടെയെല്ലാം രാജാവ് വലിയ ഒരു കൊമ്പനായിരുന്നു. അവൻ തറയിൽ കിടന്നാൽ എഴുന്നേരേക്കാൻ പ്രധാനമാണ്. വാതത്തിന്റെ ഉപദ്രവവും ഉണ്ട്. അതുകൊണ്ട് രാത്രിമുഴുവൻ നിന്നുറഞ്ഞു.

ഒരുദിവസം കിഴക്കുഭാഗത്തുനിന്ന് ഒരു മുയൽക്കുട്ടൻ രാത്രിയിൽ തുള്ളിക്കളിച്ചു വന്നപ്പോൾ കൊമ്പനമാവനെ കണ്ടു. അവൻ കൊമ്പന മാവൻ്റെ തുമ്പിക്കെങ്കയിൽ ഒന്ന് തൊട്ടുനോക്കണം എന്ന് മോഹം തോന്തി. ആനയുടെ തുമ്പിക്കെക്കെ നിറയെ സ്നേഹമാണ്. ലോകത്തിലെ എല്ലാം തൊട്ടുനോക്കി അവൻ ആ സ്നേഹം കൊടുക്കും. മുയൽക്കുട്ടന് തുമ്പിക്കെക്കെ തൊട്ടുനോക്കിയപ്പോൾ അതിൽ ഒന്ന് ഉമ്മവയ്ക്കണമെന്നു തോന്തി. അതെയും മൃദുവായ ഒന്നിനെയും കൊമ്പനമാവനും തൊട്ടിരുന്നില്ല.

കൊമ്പൻ ചോദിച്ചു: “നീ ഏതാ കുണ്ടുമോനേ?”

മുയൽ പറഞ്ഞു: “ഞാനി കാട്ടിലെ ഏറ്റവും ചെറിയ മുയൽക്കുട്ടിയാണ്.”

“നീ ഏതിനാണ് എൻ്റെ തുമ്പിക്കെങ്കയിൽ ഉമ്മവച്ചത്?”

“ഞാൻ ഉമ്മവച്ചുന്ന കൊമ്പനമാവൻ എങ്ങനെ അറിഞ്ഞു?”

“നീ ഉമ്മവച്ചപ്പോൾ എൻ്റെ ഉള്ളിലെരു കുളിരുകോരി. അതാണ് നീ ഉമ്മവച്ചതെന്നാണെന്നു ചോദിച്ചത്.”

മുയൽക്കുട്ടൻ പറഞ്ഞു: “കൊമ്പനമാവന് എങ്ങനെയാണോ തുമ്പിക്കെക്കെ, അതുപോലെയാണ് എനിക്ക് മുക്കിന്റെ രണ്ടുവശത്തുമുള്ള നീംടുവെള്ളുത്ത മീശകൾ. തുമ്പിക്കെങ്കയിൽ തൊട്ടപ്പോഴാണ് മാമൻ സ്നേഹം തിന്റെ വലിയോരു ചുമടാണെന്ന് അറിഞ്ഞത്. അതാണ് ഒരുമ തന്നത്.”

“കുണ്ടുമോനേ, നമ്മൾ ഈ കാട്ടിൽ ഒന്നിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടും നിന്നെപ്പോലെ ഓമനത്തമുള്ളവർ ഈ കാട്ടിലുണ്ടെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞില്ലല്ലോ!”

“കൊമ്പനമാവൻ പുള്ളിമാനിനെ തൊട്ടുനോക്കിയിട്ടുണ്ടോ? മെഴുമെഴു നീരിക്കും. എൻ്റെ സ്നേഹം അരുവിയിലെ വെള്ളം പോലെയാണെങ്കിൽ

പുളിമാനിൾസ് സ്നേഹം തേർത്തുള്ളിപ്പോലെയാണ്. മാമൻ ഇഷ്ടമാണെ കിൽ എന്ന് വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാം.”

അങ്ങനെ വലിയ ഒരുക്കുടം പുളിമാനുകളെ മുയൽക്കുടൻ കൃടിക്കൊണ്ടുവന്നു. ആന പേടിപ്പിക്കാതെ തുമ്പിക്കെക്കെ താഴ്ത്തിയിട്ടു വെറുതെ നിന്നു. പിനെ കൈടിപ്പിടിക്കാൻ കുനിഞ്ഞുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ഒരു ജീവിതകാലം പോയി, സ്നേഹം എന്തെന്നറിയാതെ.”

ആനയും മാനുകളും കളിക്കുന്നതുകണ്ട് ആടുകളും ചേർന്നു. അപ്പോൾ ചെന്നായയ്ക്കും കൊതിയായി, ഈ സ്നേഹസ്വഹ്യദത്തിൽ പങ്കുചേരാൻ. അവനും ചെന്നുകൂടി.

അപ്പോൾ ഒരു കടുവ ചെന്ന് സിംഹത്തിനോടു ചോദിച്ചു: “സിംഹമുത്ത കൂം, ആനയും മാനുകളും മുയലും ചെന്നായയുംകൂടി കളിക്കുന്നു. നമു ക്കും പോയാലോ?”

“വേണ്ട കുട്ടാ,” സിംഹം പറഞ്ഞു: “നമ്മെളാക്കെ ഇത്രനാളും അവരെ പിടിച്ചുതിനു ഭയപ്പെടുത്തി. ഈനി നമ്മൾ ചെന്നാൽ അവർ ഓടി കളിയും.”

മുയൽക്കുടൻ ഇതുകേട്ട് വിവരം ആനയോടു പറഞ്ഞു. ആന പറഞ്ഞു: “കുഞ്ഞുമുയൽക്കുട്ടാ, ഈ സിംഹം ആഭ്രാരു അലവലാതിയാണെ നാണ് താൻ വിചാരിച്ചത്. അവൻ്റെ ഉള്ള തനിത്തക്കം തനെ.”

“പക്ഷേ, സിംഹത്തിനും കടുവയ്ക്കും പുല്ലുമാത്രം തിനു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കില്ല കൊന്പൻമാമാ. പശി കുറച്ചു കുടുതലാണ്.”

അപ്പോൾ കാട്ടുപോത്ത് ചെന്നുപറഞ്ഞു: “നമ്മൾ ഏതായാലും വയസ്സായാൽ അങ്ങ് ചത്തുപോകും. ദഹിപ്പിക്കാനോ കുഴിച്ചുമുടാനോ ആരുമില്ല. അങ്ങനെയാകുവോൾ തൈഞ്ഞിൽ വയസ്സായവരെ നിങ്ങൾ കൈഷിച്ചുകൊള്ളിൻ്.”

കാട്ടുപോത്തിൻ്റെ ഈ നിർദ്ദേശംകേട്ട് സിംഹം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി: “എൻ്റെ ദൈവമേ! കാട്ടുപോത്ത് തീരെ നിർദ്ദയനും കർമ്മലനുമാണെന്നു നാല്ലോ താൻ കരുതിയത്. അവൻ്റെ ഉള്ളിൽ ഇതെ ത്യാഗം ഇരിക്കുന്നല്ലോ!”

കാട്ടുപോത്ത് പറഞ്ഞു: “ഈ ലോകത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് അനേകം നൃം ഉതകി ജീവിക്കാനാണ്. തൈഞ്ഞൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങൾ പട്ടിണിയോ നും കിടക്കണം. എന്നായാലും ഒരിക്കൽ മരിക്കണമല്ലോ. അത് നിങ്ങൾ ക്ക് ഉപകരിച്ചിട്ടായാൽ അതെയും സന്തോഷം. നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് പാപ വുമല്ല. ജീവിതം ഒടുങ്ങാൻ ഒരു വഴിവേണം. നിങ്ങളിൽ ആവുന്നവർ അത് തൈഞ്ഞൾക്ക് ചെയ്തുതരുന്നു എന്നുമാത്രം.”

മുഗങ്ങളുടെ ഈ വർത്തമാനം കേട്ട് ദൈവം പറഞ്ഞു: “എൻ്റെ കാട്ടിലെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾക്ക് വകതിരിവില്ലെന്ന് താൻ വിചാരിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ ഇതെയധികം മനുഷ്യരെ താൻ സൃഷ്ടിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.”

അങ്ങനെ കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തെക്കും വടക്കുമുള്ള എല്ലാ മൃഗങ്ങളുംകൂടി ആ സഹപ്രദത്തടക്കത്തിൽനിന്ന് വെള്ളം കൂടിച്ചു. അവിടെത്തന്നെ കിടന്നുരങ്ങി. ദൈവത്തിരെ അന്തർപ്പമായ സ്നേഹംപോലെ നിലാവ് അവരെ തഴുകി.

ഉള്ളിമായയുടെ ചുണ്ടുകളിലും തളർന്ന ഒരു പുഞ്ചിൽ വിത്തിന്തു. അവൾ മയിൽപ്പീലിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. പിന്നെ അതെ ചിരിയോടെ ഉറങ്ങിപ്പോയി.

(മയിൽപ്പീലിസ്പർഷം)

-അഷ്ടി

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- “ഒരു ജീവിതകാലം പോയി, സ്നേഹം എന്തെന്നറിയാതെ.”
എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം ആന ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്?
• “അവൻ ഉള്ളിൽ ഇതെ ത്യാഗം ഇരിക്കുന്നല്ലോ.”
ആരെക്കുറിച്ചാണ് സിംഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്?
അതിനുള്ള കാരണം എന്തായിരിക്കാം?
• “മാമൻ സ്നേഹത്തിരെ വലിയൊരു ചുമടാണ്.”
ആരാണീ മാമൻ? കുണ്ടുമുയൽ ഇങ്ങനെ പറയാനുള്ള കാരണം
എന്താണ്?
• മൃഗങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യരേക്കാൾ വകതിരിവുണ്ടെന്ന് ദൈവം
തിരിച്ചറിഞ്ഞത് എപ്പോഴാണ്?
• ‘സഹപ്രദത്തടക്കം’ എന്ന കമയിൽ പ്രയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതിരെ
ഒഹചിത്യമെന്ത്?
• ആന സ്നേഹമുള്ള ജീവിയാണ്. എന്താക്കെ സുചനകളാണ്
പാഠാഗത്ത് കണ്ണത്താൻ കഴിയുന്നത്?

പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടത്താം

- “സ്നേഹത്തിന്റെ വലിയൊരു ചുമക്” എന്നത് കമയിലെ ഭംഗിയുള്ള ഒരു പ്രയോഗമാണ്. സ്നേഹം ചുമടായി മാറുമോ? എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം കമാകാരി ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?
- കമയിലെ മറുചിലു പ്രയോഗങ്ങൾ നോക്കു.
 - * മയിൽപ്പീലിക്കണ്ണിൽനിന്ന് കരുണാകുലമായ ഒരു നോട്ട് നീണ്ടുവന്ന് അവക്കെ തൊട്ടു.
 - * എൻ്റെ സ്നേഹം അരുവിയിലെ വെള്ളം പോലെയാണെ കിൽ പുള്ളിമാനിന്റെ സ്നേഹം തേൻതുള്ളിപോലെയാണ്.
 - * ദൈവത്തിന്റെ അന്തർപ്പമായ സ്നേഹംപോലെ നിലാവ് അവരെ തഴുകി.

ഈ വാക്യങ്ങളുടെ അർമ്മഭംഗികളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ആലോച്ചിക്കു.

എന്താക്കെ ആശയങ്ങളാണ് തെളിഞ്ഞുവരുന്നത്?

ശീർഷകം ഉചിതമോ?

- ‘മയിൽപ്പീലിസ്പർഷം’ എന്നാണ്ടോളം ഈ കമയുടെ പേര്. കമാകാരി എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇങ്ങനെയൊരു ശീർഷകം കമയക്ക് നൽകിയത്? നിങ്ങളുടെ ചിന്തകൾ പങ്കുവയ്ക്കു.

കാട്ടും നാട്ടും

- കാടിനെക്കുറിച്ചും മുഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും മാത്രമല്ല ഈ കമ, നാടിനെക്കുറിച്ചും മനുഷ്യരെക്കുറിച്ചും കൂടിയാണ്. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്? പർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

വെള്ളിലവള്ളി

കമ്മലിനൊക്കും പുവുകൾ, ചാരേ
നിർമ്മലവെള്ളപ്പട്ടിലകൾ,
ചില്ലകൾതോറും നൃഗുകണക്കിനു
നല്ല പതുതെത്താരു പച്ചിലകൾ,
വെള്ളിലവള്ളിയിതെല്ലാം ചാർത്തി-
തതുള്ളിരസിച്ചു തിമിർക്കുന്നോൾ
ഉള്ളിലസുയപ്പട്ടു വാടി-
ക്കുള്ളിലനേകം പുച്ചടികൾ

മനമണ്ണത്തു വനികയിലേയ്ക്കൊരു
സുന്ദരിയാം ചെറുപുന്നാറു,
ചേതോഹരമായ് വായുവിൽ നീനിടു-
മേതോ ദേവതയെന്നോനം,
മനിതിലേക്കു വിരുന്നുവരുന്നൊരു
മഴവില്ലിമകളെന്നോനം
'വരികെ'നവളെ വിളിച്ചു, വീശും
ചെറുചില്ലകളാൽ പുച്ചടികൾ.

അവളോ, വെള്ളിലവള്ളിയിലത്രെ
അതിലോലം ചെറുകാലുനി.
പുള്ളകം പുണ്ഡു വെള്ളിലവല്ലരി:
“പുണ്യത്താലിതു കൈവന്നു”
പവിച്ചുണ്ടിൽ ചുംബിച്ചുട്ടി -
യവളെത്തെന്നും പുംപൊടിയും
വെള്ളിലവള്ളിക്കെത്ര കൊടുക്കില്ലു-
മുള്ളിൽ തൃപ്തി വരുന്നീല.

മരതകവർണ്ണപ്പച്ചിലതോറും
 പരതീ പിന്നെപ്പുംവാറ്.
 മുത്തുകൾപോലിലകൾക്കിടയിൽ ചെറു-
 മുടകളിട്ടു പുന്വാറ്.
 ആയിലകൾക്കടിഭാഗം മുടക-
 ഇഡിരമായിരമായപ്പോൾ
 ചിരകു വിരുത്തി ‘റാറാ’ കാടി
 ചിക്കനവർ പോയ് മറവായീ.

(മകരക്കൊയ്ത്ത്)

- വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ

കണ്ണത്താം എഴുത്താം

- വെള്ളിലവള്ളിയുടെ മനോഹാരിത എങ്ങനെയാണ് കവിതയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്?
- സുന്ദരിയായ പുന്വാറയെ വർണ്ണിക്കാൻ കവി ഉപയോഗിച്ച് വിശ്വഷണങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? എഴുതു.
- മറു ചെട്ടികൾക്ക് വെള്ളിലവള്ളിയോട് അസുയ തോനിയൽ എന്തെല്ലാം കാരണങ്ങളാലാവാം?
- ‘പുണ്യത്താലിതു കൈവന്നു’ എന്നു വെള്ളിലവള്ളി കരുതാൻ കാരണമെന്തായിരിക്കും?

കവിതയ്ക്ക് ഇരുണ്ണം നൽകി ചൊല്ലി അവതരിപ്പിക്കു.

- വെള്ളിലവള്ളി എന്നാൽ വെള്ളിലകളുള്ള വള്ളി
 - * പച്ചിലകൾ :
 - * പവിഴച്ചുണ്ട് :
 - * പുന്വോടി :

കൃടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ണത്തു.

പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടത്താം

- മഴവില്ലിൻ മകളെനോണം - മഴവില്ലിന്റെ മകളെപ്പോലെ
ദേവതയെനോണം - ദേവതയെപ്പോലെ
ഇത്തരം കൃടുതൽ പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടത്തു.

ഈ കവിതയിലെ ആശയങ്ങൾ ചിത്രങ്ങളായി ആവിഷ്കരിക്കാമോ?

അഭിനയിക്കാം

- പുന്തോട്ടത്തിലെ പുവുകളും ഇലകളും നിങ്ങളാണെന്ന് കരുതു.
അവിടെ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ അഭിനയിക്കു.

“മുത്തുകൾ പോലിലകൾക്കിടയിൽ ചെറു-
മുടകളിട്ടു പുന്പാറ്റ
ആയിലകൾക്കടിഭാഗം മുടക-
ളായിരമായിരമായപ്പോൾ
ചിറകുവിരുത്തി ‘റാറ്റ’ കാട്ടി
ചിക്കനവശ പോയ് മറവായി.”

-എരെക്കാലം കഴിഞ്ഞ് പുന്പാറ്റ തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ
അനുഭവങ്ങൾ എന്തായിരിക്കും? എഴുതിനോക്കു.

സംഭാഷണം എഴുതാം

- വെള്ളിലവള്ളിയിൽ പുന്പാറ്റ വന്നിരുന്നപ്പോൾ രണ്ടു പേർക്കും
വളരെയധികം സന്തോഷം തോന്തി. അവർ തമിൽ അപ്പോൾ
നടന്നിരിക്കാനിടയുള്ള സംഭാഷണം എന്തായിരിക്കും?
ഉഹിച്ച് എഴുതിനോക്കു.

‘വെള്ളിലവള്ളി’ എന്ന കവിതയ്ക്ക് ആസ്വാദനം തയാറാക്കു.

പ്രക്ഷൃതിപാഠം

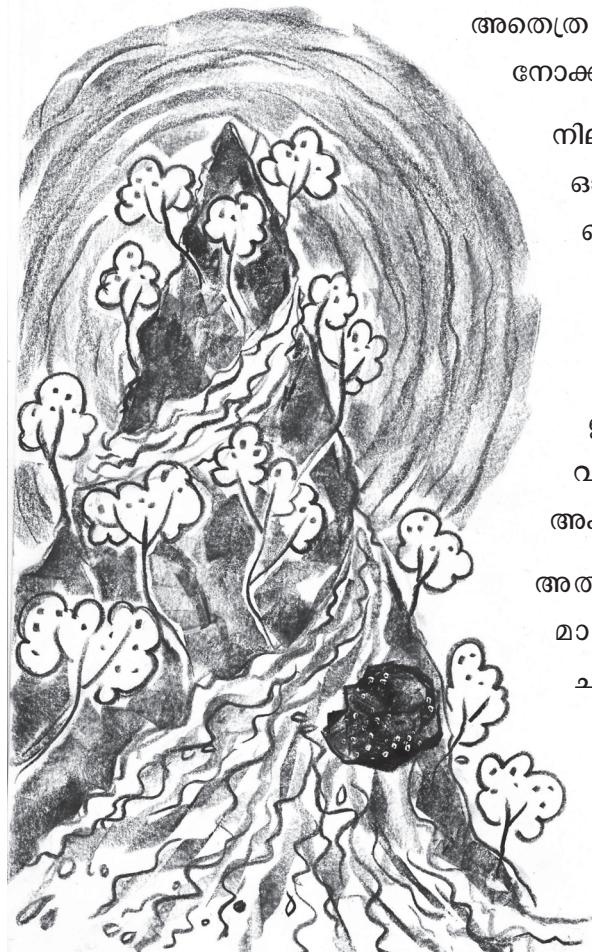

നമ്മൾ ഒരുമിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ നീ പലപ്പോഴും എന്നോട് പല സംഗതികൾ ഒളപ്പറിയും ചോദിക്കാറുണ്ടല്ലോ. താൻ അവയ്ക്ക് സമാധാനം പറയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ഈപ്പോൾ നീ മസ്സറിയിലും താൻ അലപഹബാദിലും ആയതുകൊണ്ട് നമുക്ക് അങ്ങനെന്നയുള്ള സംഭാഷണ തതിന് സൗകര്യമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ ഭൂമിയുടെയും അതിന്റെ വിഭാഗങ്ങളായ ചെറുതും വലുതുമായ അനേകകം രാജ്യങ്ങളുടെയും ചരിത്രം ചെറിയ ഉപന്യാസങ്ങളായി നിനക്ക് എഴുതി അയയ്ക്കാമെന്ന് താൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷിന്റെയും ഇന്ത്യയുടെയും ചരിത്രം കുറച്ചുണ്ടാണ് നീ വായിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷ് ഒരു ചെറിയ ദൈവ മാത്രമാണ്. ഇന്ത്യ ഒരു വലിയ രാജ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ അത് ഭൂമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്ത് ഒരു ചെറിയ ഭാഗം മാത്രമാകുന്നു. നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രം കുറേയകിലും അറിയണമെങ്കിൽ അതിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുമായി ചിന്തിക്കേണ്ടിവരും. അല്ലാതെ നാം ജനിച്ചുവളർന്ന ഒരു ചെറിയ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ആലോച്ചാത്ത് മതിയാവില്ല.

എൻ്റെ ഈ കത്തുകളിലുടെ വളരെയധികം സംഗതികൾ നിന്നെന്ന ധരിപ്പി കാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന് താൻ സംശയിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ചുരുങ്ഗിയ വിവരങ്ങൾ നിനക്ക് രസകരമായിരിക്കുമെന്നും ലോകം മുഴുവൻ വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നാണെന്നും അതിലെ നിവാസികൾ നമ്മും ദേശവോദരങ്ങളാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ അതു മതിയാക്കുമെന്നു താൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. വലുതാകുമ്പോൾ നീ ഭൂമിയെപ്പറ്റിയും അതിൽ പാർക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയും വലിയ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കും. അത് നീ വായിച്ചിരിക്കുവാനിടയുള്ള മറ്റ് എത്ത് കമ്മയേക്കാളും നോവലിനേക്കാളും അധികം രസകരമായിരിക്കും.

ചരിത്രം അറിയുവാനുള്ള ശരിയായ വഴി അതിനെപ്പറ്റി വല്ലവരും എഴു തിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുക അല്ല, പ്രകൃതിയാകുന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്ന് നേരിട്ട് പഠിക്കുകയാണ്. ശിലകളിൽനിന്നും മലകളിൽനിന്നും ഭൂമിയുടെ ആദികമ നീ വേഗത്തിൽ പഠിച്ചുതുടങ്ങുമെന്ന് താൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഹാ!

അതെത്ര മനോഹരമായിരിക്കുമെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക!

നിലത്തിലും മലഞ്ചരിവുകളിലും നീ കാണുന്ന ഓരോ കല്ലും പ്രകൃതിഗ്രന്ഥത്തിലെ ഓരോ ചെറിയ ഏടുകളായിരി കാൻ മതി. അത് വായിക്കുവാൻ നിനക്കരിയാമെങ്കിൽ അതിൽനിന്ന് ചില സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാനും സാധിച്ചേക്കും. ഹിന്ദി, ഉർദു, ഇംഗ്ലീഷ് - ഈങ്ങനെയുള്ള എത്തു ഭാഷയും വായിക്കാറാക്കണമെങ്കിൽ ആ ഭാഷയിലെ അക്ഷരമാല ആദ്യമായി പഠിക്കണം.

അതുപോലെതന്നെ കല്ലുകളും പാറകളും മാകുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രകൃതി ചരിത്രം വായിക്കണമെങ്കിൽ പ്രകൃതിഭാഷയിലെ അക്ഷരമാല പഠിക്കണം.

ഈ പ്രകൃതിഭാഷ അൽപ്പാൽപ്പും വായിക്കുവാൻ നിനക്ക് ഒരുപക്ഷേ, ഇപ്പോൾത്തനെ അറിയാം. ഉരുണ്ടതും മിനുമിനുത്തതുമായ ഒരു ചെറിയ ഉരുളൻകല്ല് സുക്ഷിച്ചു നോക്കുവോൾ അത് നിനോട് ചിലതെല്ലാം പറയുന്നില്ലോ? മുന്നയും മുലയുമില്ലാതെ അത് ഉരുണ്ടു മിനുത്തു മിനുന്ന കല്ലായിത്തീർന്നതെങ്ങനെ? ഒരു വലിയ കല്ല് ചെറുകഷണങ്ങളാകി പൊട്ടിച്ചാൽ അതിന്റെ ഓരോ കഷണവും പരുപരുത്തതും മുന്നയും മുലയുമുള്ളതുമായിരിക്കും. അത് ഒരിക്കലെല്ലും ഉരുണ്ടുമിനുത്ത കല്ലായിരിക്കില്ല. ആ കല്ല് ഇങ്ങനെ ഉരുണ്ടുമിനുത്ത് മിനുന്നതായിത്തീർന്നത് എങ്ങനെയാണ്? നോക്കിക്കാണുവാൻ കണ്ണും കേൾക്കുവാൻ ചെവിയും നിനക്കുണ്ടെങ്കിൽ ആ കല്ല് അതിന്റെ കമ നിനോടു പറയും.

പണ്ണുപണ്ട്, വളരെക്കാലം മുന്ന് ഒരു വലിയ പാറയിൽനിന്നോ ഒരു വലിയ കല്ലിൽനിന്നോ പൊട്ടിച്ചുടുക്കപ്പെട്ട ചെറുകഷണംപോലെ, വളരെ മുനകളും മുലകളുമുള്ള ഒരു കൽക്കഷണമായിരുന്നു എന്ന് അത് നിനോടു പറയും. അത് ഏതോ മലഞ്ചരിവിൽ കിടന്നിരുന്നതാവാം. അവിടെ മഴപെയ്ത് ആ വെള്ളത്തിൽ അത് താഴ്വരയിലേക്ക് ദലിച്ചുപോന്നു. പിന്നെ ഒരു മലയരുവിയിലുടെ ദലിച്ചാലിച്ച് ഒരു ചെറിയ നദിയിൽ ചാടി. ചെറിയ നദി അതിനെ ഒരു വലിയ നദിയിലെത്തിച്ചു. ഈ കാലത്തെല്ലാം അത് നദിയുടെ അടിയിലുടെ ഉരുളുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ അതിന്റെ മുനകൾ തേണ്ടുപോവുകയും പരുപരുത്ത പുറം മിനുസവും മിനിച്ചയും ഉള്ളതാവുകയും ചെയ്തു. ഈപ്രകാരമാണ് പരുപരുത്ത പാറക്കഷണം നീ കാണുന്ന വിധത്തിലായത്. നദി എങ്ങനെയോ ഇടുച്ചുപോയ കല്ലാണ് നീ കണ്ടത്. നദിയിൽത്തനെ ദലിച്ചുപോയ കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ അത് ചെറുതായി ചെറുതായി ദുവിൽ ഒരു മനൽ തത്രിയായിത്തീരുകയും കടൽക്കരയിലെ സഹോദരങ്ങളാടാത്ത്, കൊച്ചുകുട്ടികൾ കളിക്കുവാനും മനൽമാളിക പണിയുവാനും ഉപയോഗിക്കുന്ന മനൽപ്പുറമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഒരു ചെറിയ കൽക്കഷണത്തിന് ഇത്രയെല്ലാം പറയുവാൻ കഴിയുന്ന സ്ഥിതിക്ക്, പാറകളിൽനിന്നും പർവതങ്ങളിൽനിന്നും നാം കാണുന്ന മറ്റേനേകം വസ്തുകളിൽനിന്നുമെല്ലാം നമുക്ക് എത്രയധികം സംഗതികൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ കഴിയും!

(രച്ചൻ മകൾക്കയച്ച കത്തുകൾ)

-ജവഹർലാൽ നെഹ്രു

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- ജവഹർലാൽ നെഹർഗു മകൾക്ക് കത്തെഴുതാനുള്ള സാഹചര്യം കണ്ടത്തി എഴുതു.
- തന്റെ കത്തുകളിലുടെ എന്തെല്ലാം പകർന്നു നൽകാനാണ് അച്ചൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്?
- നമുക്ക് പ്രകൃതിയിൽനിന്ന് ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാൻ സാധിക്കും എന്നതിന് തെളിവായി നെഹർഗു ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് എന്തെല്ലാം?
- “ഓരോ കല്ലും പ്രകൃതിഗ്രന്ഥത്തിലെ ഓരോ ഘട്ടാണ്” എന്ന് പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?

പ്രസംഗം തയാറാക്കാം

- ജവഹർലാൽ നെഹർഗു മകൾക്ക് നൽകുന്ന ചില ഉപദേശങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കു.
- * “നാം ജീവിക്കുന്ന ഈ ലോകത്തിന്റെ ചരിത്രം കുറേയ കിലും അറിയണമെങ്കിൽ അതിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളെ പൂറ്റിയും ചിന്തിക്കേണ്ടി വരും.”
- * “ലോകം മുഴുവൻ വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നാണ്. അതിലെ നിവാസികൾ നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളാണ്.” ഈ ആശയങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് പ്രസംഗം തയാറാക്കു.

ഉചിതമായ ചിന്നം ചേർത്തെഴുത്താം

- ഹാ അതെത്ര മനോഹരമായിരിക്കും എന്നാലോച്ചിച്ചു നോക്കുക എന്തു ഭാഗിയാണാ പുഡിന് ആ പുഡി പൊട്ടിച്ചു കളഞ്ഞല്ലോ കഷ്ടം ആരാണിതു ചെയ്തത്

ഉചിതമായ ചിന്നം ചേർത്തെഴുത്താം തുടർച്ചയെ കാണിക്കുന്നു. സമാനപദങ്ങൾ കണ്ടത്തു.

 “ആയിരക്കണക്കിന് മെല്ലുകൾ സമ്പരിച്ചാവാം കല്ല് ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ എത്തിയത്. ധാരാളം കാഴ്ചകളും അനുഭവങ്ങളും കല്ലിനുണ്ടാവാം.” കല്ല് സന്താൻ കമ്മ പറയുന്നത് എങ്ങനെന്നയാവാം? എഴുതിനോക്കു.

 ഉരുളുക, ആയിരുന്നു എന്നീ രണ്ട് പദങ്ങൾ ചേരുന്നോൾ ‘ഉരുളുകയായിരുന്നു’ എന്ന ദ്വിപ്രഥാ ഉണ്ടാവുന്നു. ഇതുപോലെ ഏതെല്ലാം പദങ്ങൾ ചേർന്നാണ് മൂലയുമില്ലാതെ, പൊട്ടിച്ചേടുത്ത എന്നീ പദങ്ങൾ ഉണ്ടായത്?

ഞാൻ എന്നുണ്ടുണ്ട്

‘വെള്ളിലവള്ളി’ എന്ന കവിത ചൊല്ലിയവതരിപ്പിച്ചത് ഇനിയും മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടത്

*

*

*

‘വെള്ളിലവള്ളി’ എന്ന കവിതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഞാനെന്നുത്തിയ സംഭാഷണത്തിലെ മികവുകൾ

*

*

*

‘കല്ലിന്റെ കമ്മ’ എന്ന രചന മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ചെയ്യേണ്ടത്

*

*

*

*

‘പ്രക്യാതിഗ്രന്ഥം’ എന്ന പാഠഭാഗം വായിച്ചുപ്പോൾ
മെച്ചപ്പെടുത്താൻ ലഭിച്ച നിർദ്ദേശങ്ങൾ

*

*

*

*

പ്രസംഗം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ താൻ ചെയ്യേണ്ടത്

*

*

*

*

പ്രഥമലിച്ചയം

യാമം - ഏഴരനാഴിക (മൃന്മാരിക്കുർ) കുടിയ സമയം

നെറുക - തലയുടെ മധ്യം, ഉച്ചി

കരുണ - ദയ

ക്ഷമ്മലൻ - നിന്ദ്യൻ

ഉതകുക - ഉപകരിക്കുക

നിർമ്മലം - പരിശുദ്ധമായത്

തിമിർക്കുക - സന്നോഷംകൊണ്ട് ചാടിക്കളിക്കുക

മനമണംത്രം - മെല്ലെ വന്നു

ചേതോഹരം - മനസ്സിനെ അപഹരിക്കുന്നത്, സൗന്ദര്യമുള്ളത്

അതിലോഘം - വളരെ മൃദുവായത്

പുളികം - രോമാഞ്ചം

മരതകം - പച്ചനിറത്തിലുള്ള രത്നം, നവരത്നങ്ങളിൽ ഒന്ന്

ചിക്കന്ന് - പെട്ടുന്ന

വാടി - ഉദ്യാനം

വനിക - ഉദ്യാനം

മന് - ഭൂമി

തന്നിമയുടെ പൊലിമ

- കനകംമുലം കാമിനിമുലം കലഹം പലവിധമുലകിൽ സുലദം
- മുള്ളുസൊടിയേറ്റുകിടക്കും കല്ലിനുമുണ്ടാമോരു സൗരഭ്യം
- ഗതികെട്ടാൽ പുലി പുല്ലും തിന്നും
- കുണ്ടുകിണറ്റിൽ തവളക്കുഞ്ഞിന് കുന്നിൻമീതെ പറക്കാൻ മോഹം

പഴങ്ങുപാല്ലുകളോളം പ്രചാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വരികളിലെ ആശയം ചർച്ചപെയ്ക്കു.

രസഗുളികകൾ

‘പഴയമൊഴി’കളാണ് പഴവൈഡൂകൾ. തമിച്ചഭാഷയിൽ ‘മുതുമൊഴികൾ’ എന്നാണ് പറയാറുള്ളത്. ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞു പറഞ്ഞ് പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള വാമൊഴിരുപങ്ങളാണെവ. ഭാഷാപരവും ബുദ്ധിപരവുമായ വളർച്ചയിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ പഴവൈഡൂകൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അനുഭവജ്ഞാനവും ജീവിതപരിചയവും അവയിൽ പകർന്നിരിക്കും. വിജ്ഞാനപ്രദമായ ലഘുവാക്യങ്ങളാണെവ.

നിത്യസംഭാഷണവേളയിലാണ് പഴവൈഡൂകളുടെ പ്രയോഗം കൂടുതലായും കാണുന്നത്. അതെന്നും സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം എന്ന നിലയിൽ അവ പ്രവർത്തിക്കും. ‘പുക്കത്തകൊള്ളി പുറത്ത്’ എന്ന പഴവൈഡൂ നോക്കുക. ഒരു കുടുംബത്തിന്റെ പൊതുവായ ക്രഷ്മത്തിന് എല്ലാവരും പ്രവർത്തിക്കുന്നോൾ, അതിനു വിപരീതമായി ഒരു വ്യക്തി പ്രവർത്തിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ആ വ്യക്തിയെപ്പറ്റി ഈ പഴമൊഴി പ്രയോഗിക്കാം. ആ സന്ദർഭത്തിൽ അതിന് അർമ്മം പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ എത്രമാത്രം ശക്തിയുണ്ടെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടു മാത്രമേ അറിയാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ.

ജനങ്ങളുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണ് പഴങ്ങോല്ലുകൾക്കുള്ള വിഷയങ്ങൾ. തൊഴിൽ, കാർഷികവൃത്തി, ഗൃഹജീവിതം, വൈദ്യം, പ്രകൃതി തുടങ്ങിയവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്ന വിഷയങ്ങൾക്ക് പഴമാഴികളുമായി ബന്ധം കാണാം. കൂഷിയും നായാട്ടും പഴയകാലംതൊടേ ജീവിതബന്ധമുള്ളവയാണ്.

“മുളയിലറിയാം വിള”

“നിലമരിഞ്ഞ വിത്തിടണം”

“വിള പുറത്തിട്ട വേലി കെട്ടരുത്”

എനിവ കൂഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പഴങ്ങോല്ലുകളാണ്. ഈതരം മൊഴികളിൽ വ്യംഗ്യമായൊരുമിം ഉണ്ടാകും. സംഭാഷണവേളയിൽ ആ അർമ്മത്തിനാണ് പ്രാധാന്യം. “വിള പുറത്തിട്ട വേലി കെട്ടരുത്” എന്ന പഴമാഴി ‘പ്രധാനപ്പെട്ടതിനെ പുറത്തുള്ളരുത്’ എന്ന അർമ്മത്തിലാണ് പ്രയോഗിക്കാറുള്ളത്.

“വേവുവോളം നിന്നാൽ
തനിയുവോളം നിൽക്കണം”

“ചട്ടുകമെന്ത് സ്വാദറിഞ്ഞു”

എനിവ ഗൃഹസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വയാണ്.

എക്കും, ക്ഷമ, സ്ഥിരത തുടങ്ങിയവയെ സംബന്ധിച്ച പഴമാഴി കളിൽ ചിലതാണ് “പലതുള്ളിപ്പുരുവെള്ളം”, “മെല്ലേത്തിനാൽ മുള്ളും തിനാം”, “പാലം കുല്ലുങ്ങിയാലും കേളൻ കുല്ലുങ്ങുകയില്ല” എനിവ. ദുർമോഹം, അതിസാമർമ്മം, കുറുമാറ്റം, ചതി തുടങ്ങിയ ദോഷങ്ങളെ വെളിപ്പെട്ടുത്തുന്ന പഴമാഴികളുണ്ട്. “കാകയുടെ വായിലേ അട ചാവു” എന്ന മൊഴിയിൽ അതിസാമർമ്മമുള്ളവർ ഒടുവിൽ അപകടത്തിലാണ് പെട്ടു എന്ന ആശയമാണ് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്

“തന്നതാനറിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ പിന്നുത്താൻ അറിയും”, “കണ്ണാൽ നല്ലത് തിനാനാക്കാ”, “അടുത്തവരെ കെടുത്തരുത്”, “വടി കൊടുത്ത് അടി വാങ്ങരുത്”, “കണ്ണു നിറഞ്ഞവനോട് കടം കൊള്ളുണ്ട്” എന്നിങ്ങനെ ഉപദേശമോ അനുശാസനമോ തത്ത്വങ്ങളോ അടങ്കുന്ന ലഭ്യവാക്യങ്ങൾ പശ്വൈബ്ലീഗ്രൂ രൂപത്തിൽ കാണാറുണ്ട്.

ശൈലികളുമായി പശ്വൈബ്ലീകൾക്ക് അടുപ്പം കാണാം. പ്രകടമായ അർമ്മത്തേക്കാൾ വ്യംഗ്യമായ ആശയങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വാചകങ്ങളാണ് ശൈലികൾ. പശ്വൈബ്ലീകൾക്കും ഈ സവിശേഷത കാണാം. സാഹിത്യലാക്കത്തിൽ കടന്നുചെല്ലാത്ത എത്രയോ നാടൻശൈലികളുണ്ട്. “ഉണ്ട് ചോറിൽ മണ്ണിടുക”, “കുളിച്ച കടവ് മറക്കുക” തുടങ്ങിയവ ശൈലികളായും ചെറിയ മാറ്റം വരുത്തി പശ്വൈബ്ലീകളായും പ്രയോഗിക്കാറുണ്ട്.

“കുരങ്ങു ചത്ത കുറവനേപ്പാലെ,” “അണ്ടി കളണ്ട അണ്ണാ നേപ്പാലെ”, “കടന്തിക്കുടിൽ കല്ലിടപോലെ” എന്നിങ്ങനെ അനേകം ശൈലിമൊഴികൾ നിത്യലാശണങ്ങളിൽ പ്രകടമാകാതിരിക്കുന്നു. പശ്വൈബ്ലീകൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് ഈവയും പ്രയോഗിക്കുന്നത്.

ഭാവിയിലേക്ക് കരുതിവയ്ക്കണമെന്നു കരുതുന്നവ താളബ്യമാക്കുക യെന്നത് മനുഷ്യസഭാവമാണ്. മിക്ക പശ്വൈബ്ലീകൾക്കും ഈ പ്രത്യേകത കാണാം. കവിതയുടെ പ്രാരംഭകാലത്തയാണ് അവ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിലെ പശ്വൈബ്ലീകൾ കൊച്ചുകവിതക തുടെ രൂപഭംഗിയും അർമ്മപുഷ്ടിയും ഉള്ളവയാണ്. ലോകസഭാവം മിതവും സാരവുമായി വെളിപ്പേടുത്താൻ അവയ്ക്കു കഴിയുന്നു.

“അന്നവിചാരം മുന്നവിചാരം”, “ഞാറുറച്ചാൽ ചോറുറച്ചു”, “അരചൻ വിണാൽ പടയില്ല” എന്നിങ്ങനെ താളവും ഇംഗ്ലീഷിയ മൊഴികൾ പശ്വൈബ്ലീകളിൽ കാണാൻ കഴിയും.

“വിത്താഴം ചെന്നാൽ പത്തായം നിറയും,” “ഞാറിൽ പിശച്ചാൽ ചോറിൽ പിശയ്ക്കും,” “എറിപ്പോയാൽ കോറിപ്പോകും” എന്നിങ്ങനെ ഇരുണ്ട് വണ്ണങ്ങൾ അടങ്കുന്ന പശ്വമൊഴികളുമുണ്ട്.

“തോൺ കടന്നാൽ തുഴ വേണ്ട,” “അഹകരിച്ചാൽ മുവം കറുക്കും,” “സമ്പത്തുകാലത്ത് തെപ്പത്തുവെച്ചാൽ ആപത്തുകാലത്ത് കാപത്തു തിന്നാം,” “ചക്രവാളം ചോദിച്ചാൽ ചുക്കോളം കിട്ടും” എന്നിങ്ങനെ വിവിധ ചൊൽവടിവുകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പഴങ്ങാലുകൾ നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ കുറവല്ല.

പഴങ്ങാലുകൾ ഭാഷയുടെ വളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ ഉണ്ടായവയാണ്. നിത്യജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആ മൊഴികൾ വാമൊഴിപ്പത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നവയായതിനാൽ പദസംബന്ധമായ മാറ്റങ്ങൾ അവയിൽ സംഭവിക്കുക സ്വാഭാവികമാണ്. ഭാഷയുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും വിവിധ തലങ്ങളെ സ്വർഗ്ഗിക്കുന്നവയാണ് പഴങ്ങാലുകൾ. പ്രാദേശികതന്നിലെ അവയുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. നിത്യജീവിതത്തിൽ പഴമൊഴികളുടെ പ്രയോഗം കുറഞ്ഞുവരുകയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവ നഷ്ടപ്പെടുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. ആ ‘സാഹിത്യഗൃഹിക’-കളെ യഥാർമ്മപത്തിൽ സമാഹരിച്ച് സുക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്.

(പഴങ്ങാൽസാഹിത്യം)

ഡോ. എം.വി. വിഷ്ണുനന്ദ്യത്തിൽ

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- പഴങ്ങാലുകളുടെ സവിശേഷതകൾ എന്തെല്ലാം? കണ്ണത്തിൽ എഴുതുക.
- പഴങ്ങാലുകളും ശൈലികളും തമിലുള്ള സമാനതകൾ എന്താക്കേ?
- പഴങ്ങാലുകൾ സമാഹരിച്ച് സുക്ഷിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണെന്നു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?

വ്യാവ്യാനിക്കാം

പാംഭാഗത്തെ പഴങ്ങാലുകൾ ചെറുസംഘങ്ങളായിത്തിരിഞ്ഞ് വ്യാവ്യാനിക്കുക.

കണ്ണത്തി തരംതിരിക്കാം

പഴങ്ങോല്ലുകൾ ശ്രദ്ധിച്ച് വിഷയാടിസ്ഥാനത്തിൽ തരംതിരിച്ച് പതിപ്പാക്കു.

ഇതു കവിത വായിക്കു

“തോളിലിരുന്നു ചെവിതിനുവോരേ
നേരെ വന്നാൽ നിങ്ങൾ നിസ്സഹായർ
പുവനപ്പത്താൽക്കഴുത്തരുപ്പോരേ
വാളുതന്നാൽ നിങ്ങൾ നിസ്സഹായർ
വീണമരത്തിനേൽക്കേറിട്ടുനോരേ
തള്ളു തന്നാൽ നിങ്ങൾ നിസ്സഹായർ
നനയാതെ മീൻപിടിച്ചീട്ടുവോരേ
വണ്ണിതന്നാൽ നിങ്ങൾ നിസ്സഹായർ!”

(നിസ്സഹായർ)

പുലാക്കാട് രവീന്ദ്രൻ

കാവ്യഭാഗത്തെ പഴങ്ങോല്ലുകൾ കണ്ണത്തി വ്യാവ്യാനിക്കുക.

കാവ്യഭാഗത്ത് പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നവരെല്ലാം നിസ്സഹായരാണ്.
കാരണങ്ങൾ കണ്ണത്തി എഴുതുക.

പഴങ്ങാൽ കേളി

പഴങ്ങോല്ലുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി കളികൾ ആസുത്രണം ചെയ്യു.
ഒരുദാഹരണം നോക്കു.

- ഒരു സംഘം ഒരു പഴങ്ങാല്ല് ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ആശയസൂചന നൽകുന്നു. മറ്റാരു സംഘം ആ പഴങ്ങാല്ല് കണ്ണത്തണം.

കീരി കീരി കിണ്ണം താ

കേരളത്തിന്റെ വാമോഴിച്ചരിത്രത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കുടുക്കിയ ധാരാളം പാട്ടുകളുണ്ട്. ഇവയിൽ പലതും കുഞ്ഞുങ്ങൾതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയവയുമാണ്.

“കീരി കീരി കിണ്ണം താ” എന്ന പാട്ട് വീടിന്റെ അവസ്ഥകൾ അറിയാവുന്ന ഏതെങ്കിലും കുഞ്ഞുമനസ്സിൽ പിന്നതാകാനാണ് വഴി. കീരിയോട് കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നത് “കീരി കീരി കിണ്ണം താ” എന്നു മാത്രമല്ല, “കിണ്ണത്തിലിട്ട് കിലുക്കിത്താ” എന്നുകൂടിയാണ്. വെറും കിണ്ണം വേണ്ട ഏന്നർമ്മം. “കല്ലും നെല്ലും പോകിത്താ” എന്നും “നല്ലരി വച്ചു വിളവിത്താ” എന്നും കുഞ്ഞുങ്ങൾ പാടുന്നുണ്ട്. കല്ലും നെല്ലും നിരിഞ്ഞ കല്ലരി വീടിലുള്ള അനുഭവം മനസ്സിലുള്ള കുഞ്ഞുങ്ങളിൽ നിന്നാണ് കീരിയോട് ഇങ്ങനെനയ്ക്കാരു അഭ്യർമ്മന നാമിടുന്നത്. കുട്ടിക്കവിതയിലാണെങ്കിലും അനുഭവത്തിന്റെ ചുടുള്ളപ്പോഴാണ് അത് പ്രകാശമുള്ളതായി മാറുന്നത്.

കുണ്ടുങ്ങലെ അതിര്ദ്ദ് സ് നേഹിച്ചിരുന്ന കുണ്ടുണ്ണിമാഷ് കുടിക്കുടങ്ങലിൽ ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലാറുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നാടുകവിത പൊടികൾഡിയെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. “ആലതുരെ പാലതുമേമന്നറുപത് ചെറുമികളറുപതു ചെറുപയറെണ്ണിയെടുത്തു കിളച്ചു മരിച്ചു നിരതി വിതച്ചു പറിച്ചു ചവിടിയുണക്കി വരുത്തു പൊടിച്ചാലകൾഡിയോത്ത പൊടികൾഡിയുണ്ടോ” എന്നാണുദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നത്.

വരിക്രമമില്ലാത്തതും ആദ്യവസാനം ഒറ്റവരിയായതുമായ ഈ കവിത ഒറ്റശാസത്തിൽ ചൊല്ലാണമെന്നു കുണ്ടുണ്ണിമാഷ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. കുടികളും അദ്ദേഹവും കുടി ഈ നാടുകവിത ഒറ്റശാസത്തിൽ ചൊല്ലി രസിക്കുന്നത് അക്കാലത്തെ കുണ്ടു കുടായ്മകളിലെ വിസ്മയമായിരുന്നു. കുണ്ടുണ്ണിമാഷ് ചൊല്ലിയിരുന്ന മറ്റാരു നാടുകവിത നത്തിരെ

കണ്ണിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു:

“വടകരവളവിലൊരറുപതുതെങ്ങുണ്ടരുപതുതെങ്ങിലുമറുപതുപൊതു-ണ്ടരുപതുപൊതിലുമറുപതുനത്തുണ്ടനാൽ നത്തിനു കണ്ണിതെ?”

പൊടികൾഡിയെക്കുറിച്ചുള്ള കവിതയെപ്പോലെ ഈ കവിതയും കുണ്ടുണ്ണിമാഷും കുടികളുംകുടി ആഹാദിച്ചു ചൊല്ലുന്നത് പോയ കാലത്തിരെ കമനീയതയായിരുന്നു. കുണ്ടുങ്ങളുടെ നാവു വഴങ്ങിക്കിട്ടാനുള്ള തുടർക്കവിതകളും ഇവിടെ തിളങ്ങി നിൽക്കാറുണ്ട്. “ഉരിമുതിരയുരുളിയിലിട്ടാൽ ഉരുളിയുരുളുമോ മുതിരയുരുളുമോ” എന്ന തുടർക്കവിത വിജയകരമായി ചൊല്ലുന്ന കുണ്ടുങ്ങളുടെ മുവത്തുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദാനുഭൂതി വർണ്ണനാതീതമാണ്.

എല്ലാ കുണ്ടുങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ ഈ ഷ്ടൈപ്പട്ടുന്ന മറ്റാരു കുണ്ടികവിത കുറുക്കമൊരെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. “അബ്വാരു കാടമാർ കിങ്ങിനികെട്ടിതുള്ളുന്നു. അതിലൊരു കൊച്ചുകാടൻ കാപ്പുകെട്ടി തുള്ളുന്നു” എന്ന കവിത ഇത്തരം കുടായ്മകളിൽ ഉത്സാഹത്തോടെ

കുണ്ടുങ്ങൾ ചൊല്ലാറുണ്ട്. ആദ്യത്തെ അക്ഷരങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു വരുന്ന ചില നാടൻപാട്ടുകൾ കുണ്ടുങ്ങലെ വല്ലാതെ ആകർഷിക്കാറുണ്ട്. “കാ കാ കൃതി കനകൃതി കാക്കേ നിന്റെ കു കു കൃതി കുനകൃതി കുടവിട? മാ മാ കൃതി മനകൃതി മാവിന്റെ കോ കോ കൃതി കൊനകൃതി കൊന്നത്.” ഇത്തരം പാട്ടുകൾ മനസ്സിൽ വളരേണ്ട കവിതചൂടിക്ക് കൂളിർന്നിൽ പകരുന്നവയാണ്.

ഇത്തരം നാടൻപാട്ടുകൾ ശീലിക്കുന്ന കുണ്ടുങ്ങൾ ഇടഴ്ചയിൽ ‘പുത്പൂട്ടി’ലേക്കും വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ ‘പെണ്ണും പുലിയും’ എന്ന രചനയിലേക്കും കൗതുകത്തോടെ പ്രവേശിക്കുകതനെ ചെയ്യും. ആ വഴിയേ സഖരിച്ചാൽ ‘ചണ്ണാലഭിക്ഷുകി’യും ‘രമണനും’ ‘പ്രേമസംഗിത’വും ‘ആത്മാവിലോരു ചിത’യും കൂട്ടിക്കർക്ക് എല്ലാപ്പും ചെന്നേതൊവുന്ന ഇടങ്ങളാവും. നീരുറവയിൽനിന്ന് നദിയിലേക്കും നദിയിൽനിന്ന് കടലിലേക്കും മേഘവും മഴയുമായി മണ്ണിലേക്കും സഖരിക്കുന്ന ജലംപോലെ മനുഷ്യമനസ്സ് കവിതയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങൾ അറിയുകതനെ ചെയ്യും

- കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാർ

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- ‘കീരീ കീരീ കിണ്ണം താ’ എന്ന പാട് ഒരു കുണ്ടുമനസ്സിൽ പിന്നതാണ് എന്തു പറയുന്നതെന്തുകൊണ്ട്?
- താളത്തിലുള്ള നാടൻപാട്ടുകൾ മനസ്സിൽ വളരേണ്ട കവിതചൂടിക്ക് കൂളിർന്നിരാവുന്നത് എങ്ങനെയാണ്?

“കൂട്ടികവിതയിലാണെങ്കിലും അനുഭവത്തിന്റെ ചുട്ടുള്ളപ്പോൾ അത് പ്രകാശമുള്ളതായി മാറുന്നത്.” ‘കീരീ കീരീ കിണ്ണം താ’ എന്ന പാട്ടിൽ അനുഭവങ്ങളുടെ എന്തല്ലാം സുചനകളാണുള്ളത്?

ഭറ്റവാസത്തിൽ പാടാം

“ആലത്തുരെ പാലത്തുമേമന്നുപത്
ചെറുമികളുപതു ചെറുപയറെണ്ണിയെടുത്തു
കിളച്ചു മരിച്ചു നിരത്തി വിതച്ചു പരിച്ചു
ചവിട്ടിയുണക്കി വരുത്തു പൊടിച്ചാലക്കരിയെഞ്ഞാത
പൊടിക്കരിയുണ്ണോ”

ചോലിരെപിക്കാം

“നീരാടിച്ചു കണ്ണഴുതിച്ചു
നെയ്യുരുളച്ചോർ മാമുട്ടി
ഉട്ടിയുറക്കിയെയാരുണ്ണികളെത്താൻ
കാട്ടിലെ മടയിൽ കൊണ്ടാക്കി”

(പെണ്ണും പുലിയും)

- വൈലേപ്പിള്ളി ശീയരമേനോൻ

‘കാച്ചിയ മോരോഴിച്ചാപ്പിവടിച്ചിട്ട്
കാക്കേ പുച്ചേ പാട്ടുകൾ പാടീട്ട്
മാനത്തെപിളിമാമനെ കാട്ടീട്ട്
മാമുകൊടുക്കുന്നു നങ്ങേലി’

(പുതപ്പാട്ട്)

- ഇടഗ്രേറി ഗോവിന്ദൻ നായർ

- രണ്ടു കവിതകളുടെയും താളം കണ്ണെത്തി സംഘമായി ചൊല്ലിയവതരിപ്പിക്കു.

വേദലിന്റെ ഒഴിവ്

മെലിഞ്ഞ്, വികൃതമായി വളരെ, ശുഷ്കിച്ച കോമ്പുകളോടുകൂടിയ ഒരു ചെറിയ മരമായിരുന്നു അത്. മഴ തീരെയില്ലാത്ത കാലമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ഇലകൾക്കു മീതെ അരിവാളിന്റെ ആകൃതിയിൽ വളരെയിരുന്ന ഒരു ചുള്ളിക്കോമ്പിൽ ഒരു ഏട്ടുകാലിവല തുഞ്ഞിക്കിടന്നിരുന്നു.

തെക്കേ പറമ്പിൽ, മരിച്ചവരെ ഭഹിപ്പിക്കുന്നേയോൾ നടുന തെങ്ങുകൾക്കിടയിൽ ഒരു വരമ്പിനോട് ചേർന്നുനിൽക്കുകയായിരുന്നു ആ മരം.

ഞാൻ ഇവിടെ വരേണ്ടവള്ളൂ, പക്ഷേ, എനെ നശിപ്പിക്കരുത് എന്നു തെങ്ങളോട് അത് പറയുന്നതായി എനിക്കു തോന്തി.

ഞാൻ മുത്തല്ലിയുടെ ഒപ്പം നടന് തെങ്ങിന്റെ ചുവടിൽ കിടന്നിരുന്ന മച്ചിങ്കകൾ എൻ്റെ പാവാടയുടെ മടക്കിൽ നിക്ഷേപിക്കുകയായിരുന്നു.

“അത് എന്തു മരാ?” ഞാൻ മുത്തല്ലിയോട് ചോദിച്ചു. മുത്തല്ലിക്ക് കാഴ്ചപ്രശ്നത്തി ചെറുപ്പംമുതൽക്കേ വളരെ കഷ്ടിയായിരുന്നു. അതു കൊണ്ട്, കണ്ണുകൾ അൽപ്പം ഇരുക്കിക്കൊണ്ട് അവർ ഞാൻ ചുണ്ടുനിടത്തേക്കു നോക്കി.

“ഓ, അത് ഞാവലാ.”

“ഞാവലോ?”

“ആ, അമ്മു ഞാവലിന്പഴം കണ്ടിട്ടില്ലോ? കടുംവയലറ്റുനിറത്തില്, കോട്ടിക്കായയുടെ വലുപ്പുത്തില്...അമ്മു കണ്ടിട്ടുണ്ടാവില്ലോ.”

“അത് തിനാൻ പറ്റോ?”

“പിനെ! കൊറച്ച് ചവർപ്പണം വും, മധുരോം. ഞാൻ സ്കൂളില് പറിക്കുന്നോ എത്ര തിനിരിക്കുന്നു! പറഞ്ഞപ്പോ ഒന്ന് ഓർമ്മ വരുന്നു. എൻ്റെ കുടെ പറിച്ചിരുന്നു ഒരു മംത്തില് ദേവു. ആ ദേവുന് വലേ കരിനാവേർന്നു. എന്നോടു പറയ്യാണ് കുട്ടേ, കുട്ടീടെ കണ്ണ് കുപ്പിപ്പിത്താണ്ടത്തില് ഞാവലിന്പഴം ഇടപോലെയാ...ന്. ഞാൻ കണ്ണു പൊട്ടുനന്നെ വിചാരിച്ചു. അനു രാത്രി എനിക്ക് ഉറക്കേണ്ടായിലാ.”

മുത്തല്ലി തെങ്ങിന്റെ ചുവടിൽ കിടന്നിരുന്ന ഒരു കൊതുവ് എടുത്തു കുടഞ്ഞ് വിഷയം മാറ്റി: “വെത വെളിച്ചെണ്ണ ണംകുന്നോ അതിന്റെ കടയ്ക്കൽ ഒരു മാളമുണ്ടായിരുന്നു.

“ആ ദേവു എവിടെ?” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

മുത്തല്ലി ചിത്രിച്ചു. “ദേവു ഒക്കെ മരിച്ചുപോയി. ഈ ഞാൻ മാത്രമേ ജീവിച്ചിരിക്കണ്ണുള്ളൂ. എൻ്റെ കുടെണ്ടായ്രുന്നോരോക്കെ പോയി. കാർത്തു, വടക്കേമുറി ചിന്നമു, മാരാത്തെ കുഞ്ഞു ഇവരോക്കേർന്നു മുത്തല്ലിടെ കുടക്കാർ...”

“അവരോക്കെ മരിച്ചോ?”

“ഉം.”

“ഇപ്പോ മുത്തപ്പിക്ക് ആരുല്യ, ഉറവോ ഫ്രണ്ടായിട്ട്?” എനിക്കു മുത്തപ്പിയോട് കലശലായ അനുകമ്പ തോനി. ഞാൻ അവരുടെ അടുത്തേക്കുചെന്ന് അവരുടെ അരക്കെട്ടു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു.

“മുത്തപ്പിക്ക് ഞാനിലേയു്?” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“അതെ, അമ്മു, മുത്തപ്പിക്ക് അമ്മു മതി.”

അവർ എൻ്റെ കൈയ്യ്
മുറുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് പറമ്പിൽനിന്ന്
ഇന്ത്യൻ മുറ്റത്തേക്ക് എത്തി.

“എന്താ മുത്തപ്പിടെ കൈയ്യ് ഇങ്ങനെ?
ഞരന്പ് പൊന്തീട്. എൻ്റെ കൈയില്
ഞരന്പേയില്ല.”

മുത്തപ്പി കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന കൊതുന്ന്
ഇന്ത്യത്തേക്ക് എറിത്തെ, കുളപ്പുരയിലേക്കു
നടന്നു. മുത്തപ്പിയുടെ സോപ്പിൻകഷണം
വച്ചിരുന്ന അടപ്പില്ലാതെ ചുവന്ന പെട്ടിയും ഒരു
തോർത്തുമുണ്ടും കുളക്കടവിൽ കല്പിന്നേൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു.

“ഞാനിൽ ഇവിടെ വച്ചത് തീരെ മറന്നുട്ടോ.”
മുത്തപ്പി സോപ്പ് എടുത്തു നോക്കികൊണ്ട്
പറഞ്ഞു: “കാക്ക കൊണ്ടുവാൺതെ ഭാഗ്യം.”

“കാക്ക സോപ്പ് തിനോയാ?”

“തിനില്ല, പകേശ ഭംഗി കണ്ടാം
കൊത്തിക്കൊണ്ടുവും.”

ഞാൻ വിചാരിച്ചു - മുത്തപ്പി എന്തു
വിധിയിയാണ്! മുത്തപ്പിയുടെ
സോപ്പിൻകഷണത്തിന് യാതൊരു
ഭംഗിയുമില്ലല്ലോ. പിനെ എന്തിനാണ് അത് കാക്ക
കൊണ്ടുപോവുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നത്?
കാക്കയ്ക്ക്, തേണ്ടുതേണ്ട് ഒരു ചെറിയ

ഓടിന്കഷണംപോലെ ആയിക്കഴിഞ്ഞ ഈ സോപ്പ് ഇഷ്ടപ്പെടുമോ?

“കാകയെങ്ക് ഭംഗി അറിയും, ഇല്ലോ?” താൻ ചോദിച്ചു.

“കാകയെങ്ക് ഭംഗിയെങ്കെ അറിയും. സംശയങ്ങോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അവിടു എന്നുണ്ടോ കണ്ണാൽ കൊത്തിപ്പറക്കണ്ണത് എന്തിനാ? പക്ഷേയാളക്ക് നല്ല ബുദ്ധിയുണ്ട്, അമേഖാ. മനുഷ്യനാരേകാളും വിവരോം തന്റെടോ അവയ്ക്കാ.”

“അതെന്താ?”

“അങ്ങിനയാ, അതെന്ന.” മുത്തുള്ളി എൻ്റെ കുപ്പായം ഉറരിയെടുത്തു വെള്ളേത്തിൽ മുക്കി കല്ലിനേരിവച്ചു. എനിക്ക് തിരുന്മുന്ന സോപ്പ് പതച്ച അതിനേരിൽ തേച്ചുതുടങ്ങി.

“മുത്തുള്ളി!”

“ഉം?”

“താൻ സ്കൂള് തൊറന് കൽക്കട്ടയ്ക്ക് പോയാൽ മുത്തുള്ളിടെക്കുടെ കൊള്ളെത്തില്ലയ്ക്ക് ആരാ വരും?”

“ആരുണ്ണാവില്ലോ, അമേഖാ.”

“അപ്പോ മുത്തുള്ളിക്ക് പേടിയാവില്ലോ?”

മുത്തുള്ളി തുണി തിരുന്മുന്നതു നിർത്തി, എൻ്റെ മുവത്രേതക്ക് തലയുയർത്തി നോക്കി ചിരിച്ചു.

‘മുത്തുള്ളിക്ക് പേടിയാവില്ലു, അമേഖാ. മുത്തുള്ളി കുട്ടാലും. മുത്തുള്ളിക്ക് എത്ര വയസ്സായിന് അറിയോ?’

താൻ തലയാടി.

“അറുപതെന്തു. ഈ ചിങ്ഗത്തില് അറുപതെന്നപതാവും.”

“മുത്തുള്ളി എപ്പോ മരിക്കും?”

“എപ്പാന് എങ്ങനെന്നയാ അറിയും? ദൈവത്തിന് തോന്തുനോ അങ്ക് കൊണ്ടുവും, അതെന്ന. ഈ തറവാടില് ആരും ഇത്രകാലം ജീവിച്ചിരുന്നടില്ലു. അമു മരിച്ചത് നാൽപ്പതാം വയസ്സിലാണ്. അമുമാമ നാൽപ്പത്തിനും അൻപതാവനേരെ മുന്നേ പോയി. പിനെ, കമലം. താൻ മാത്രം മരിക്കുന്നുല്ലോ. എത്രൊക്കെ അനുഭവിപ്പി കാനാണാവോ ഈ മഹാപാപിയെ ഇങ്ങിനെ ഇരുത്തീർയ്യക്കണ്ണ്.”

മുത്തുള്ളി മുണ്ടിരെൻ്റെ ഒരു തലപ്പുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ തുടച്ചു. മുക്ക് ശബ്ദത്തോടെ ചീറി.

“മുത്തുള്ളി അടുത്തു മരിയ്ക്കോ?”

മുത്തെള്ളി ചിതിക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അവരുടെ പല്ലുകൾ തേണ്ടും ചുവന്നുമിരുന്നു. അവരുടെ വായിൽനിന്ന് വെറ്റിലയുടെയും കളിയടയ്ക്കായുടെയും സുഗന്ധം ഇടയ്ക്കിടക്ക് പുറപ്പെടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ കഴുത്തിൽ കൈയറിട്ട്, എൻ്റെ മുഖം അവരുടെ കവിതയെ അമർത്തിക്കൊണ്ട് ഉറക്കെ യാച്ചിച്ചു: “മരിക്കില്ലാന് പറയോ. മുത്തെള്ളി മരിക്കില്ലാന് പറയോ. എന്നോടു സത്യം ചെയ്യണം, മരിക്കില്ലാന്.”

മുത്തെള്ളിയുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു: “ശരി, അമേമ്പാ, ശരി. മുത്തെള്ളി മരിക്കില്ലാ, നാൽ പോരെ?”

“ഇന്നേന്നു കൊണ്ടും വർദ്ദിച്ചയ്ക്കും അമ്മു ഇത്തിരിക്കുടി വലുതായിട്ടണാവും” - മുത്തെള്ളി പറഞ്ഞു.

“മുത്തെള്ളിയോ? മുത്തെള്ളി വലുതായിട്ടണാവോ?” മുത്തെള്ളി ചിതിച്ചു.

“മുത്തെള്ളി ഇനി വല്താവ്വോ? മുത്തെള്ളി ഇനി ചെറുതാവാ ചെയ്യാ. ചുളിഞ്ഞ് ചുളിഞ്ഞ് ചെറുതാവോ, അതെനെന്ന്.”

എനിക്ക് പെട്ടുന്ന് ആ ചെറിയ ഞാവൽമരത്തെപ്പറ്റി ഓർമ്മ വന്നു.

“മുത്തെള്ളി!”

“ഇം.”

“ആ ഞാവൽമരലോ? ഞാവൽമരം. അത് എത്ര കാലായി ഉണ്ടായിട്ട്? അതാരാ നടത്?”

“ആരാ നടത്? എനിക്കരീലേഡു. ഞാൻ ഓർക്കുണ്ടൊഴാക്കേ അതവിടെനെന്ന്.”

“അതിമംല് പഴം ഉണ്ടാവോ?”

“ഇനി പഴം ഉണ്ടാവോ, അമേമ്പാ? എനിക്കരീലേഡു. ഉണ്ടായാത്തനെ വലുതാവില്ല, തീർച്ച.”

“അതെന്നൊ?”

“അതങ്ങിനെന്നും, അതെനെന്നും.”

“മുത്തെള്ളി!”

“എന്നൊ അമേമ്പാ?”

“ഒരു പക്ഷേ ഞാൻ ഇനിയത്തെ കൊണ്ടും വരുന്നോ അതില് പഴംണ്ടാവും. എനിട്ട് ഞാനും മുത്തെള്ളിംകുടി അത് പൊടിച്ചു തിന്നും.”

വണ്ണിയിലേക്ക് എൻ്റെ ചെറിയ തോൽപ്പുട്ടിയും ശക്കുണ്ണിനായർ തന്ന മലയാളപുസ്തകവും എടുത്തുവച്ചതിനുശേഷം അച്ചൻ വാതിൽക്കൽ വന്നുനിന്നു.

മുത്തപ്പിയുടെ മുവം വല്ലാതെ തുടക്കത്തിരുന്നു.

“അങ്ങെട്ട് വരില്യാന് ശപമം ചെയ്തിട്ടാനുല്യലോ”. മുത്തപ്പി പറഞ്ഞു: “എനിക്ക് മകളായിട്ടും മകനായിട്ടും എല്ലാം അവരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവള്ക്ക് പോയി. എന്നാലും മകൾക്ക് സഹാനം നിങ്ങൾക്ക് പോവി ല്യാലോ...”

മുത്തപ്പി തന്റെ വേഷ്ടിയുടെ അറ്റമെടുത്ത് മുക്കു ചീറ്റി. മുവം തുടച്ചു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞതാഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“വരാം. ഇനിയതെത്ത കൊല്ലം വരാം, സത്യം. എനിക്ക് ദൈര്ഘ്യം പോരാഞ്ഞിട്ടാണ്. അല്ലാണെങ്കെയാനുല്ലൂ. തെങ്ങെങ്കിൽ ഒന്നിച്ചു് എല്ലാ കൊല്ലവും കടന്നു വന്നിരുന്ന ആ വിട്ടില്ല ഇപ്പോ ഞാൻ തനിച്ചു് വന്ന കേരുവോ.... അമു തെറ്റിഡിക്കരുത്. എൻ്റെ മനസ്സിന് കരുത്തില്ല.”

“തെറ്റിഡിക്കില്ല. നിങ്ങളെയാരെയും ഞാൻ തെറ്റിഡിക്കി ല്യാട്ടോ...എൻ്റെ കുട്ടോളെ ഞാൻ ഓക്കലും തെറ്റിഡിക്കില്ലാ.”

വണ്ണിയിളക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അച്ചൻ ജനവാതിലിൻ്റെ ചില്ലുകൾ ചുവട്ടിലേക്കിട്ടു.

“അച്ചാ!”

“എന്താ മോളേ?”

“മുത്തപ്പി ഇനിയതെത്ത കൊല്ലുമാവുണ്ടാഴയ്ക്ക് മരിക്കോ?”

“ഇല്ലാ.”

“മരിക്കിലോധു്?”

“മുത്തപ്പി മരിക്കില്ലാ.”

“സത്യം?”

അച്ചൻ എന്നെന്നയെടുത്ത് മടിയിൽവച്ചു് എൻ്റെ മുവത്ത് ഉമ്മ വച്ചു. എന്നിട്ട് നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെ എന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ സത്യം ചെയ്യാം. മോള്ളുടെ മുത്തപ്പി ഓക്കലും മരിക്കില്ലാ.”

തീവണ്ണിയുടെ ചക്രങ്ങൾ ഗർജിച്ചു: “മരിക്കില്ലാ... മരിക്കില്ലാ...”

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- മുത്തഴ്ചിയും പേരകുടിയും തമ്മിലുള്ള സ്വന്നഹബസം വെളിപ്പെടുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ണാത്തുക.
- ശ്രാമിണജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം സൂചനകളാണ് കമയിൽനിന്ന് കിട്ടുന്നത്?
- “മുത്തഴ്ചി തന്റെ മുഖിൽ തലപ്പുകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ തുടച്ചു.” മുത്തഴ്ചിയുടെ സകടത്തിനു കാരണമെന്താവാം?
- അമുവിൻ്റെ അച്ചുറി തന്നെ വരാത്തതെന്തുകൊണ്ടാണ്?
- “ആ ഞാവൽമരലേ? ഞാവൽമരം. അത് എത്ര കാലായി ഉണ്ടായിട്ട്? അതാരാ നടത്?”
“ആരാ നടത്? എനിക്കൊണ്ടും. ഞാൻ ഓർക്കുമ്പോഴാക്കേ അതവിടെണ്ട്.”
- “അതിമംല് പഴം ഉണ്ടാവോ?”
“ഈനി പഴം ഉണ്ടാവോ, അമോ? എനിക്കൊണ്ടും. ഉണ്ടായാത്തനെ വലുതാവില്ല, തീർച്ച.”
കാലമേരീയായിട്ടും കായ്ക്കുന്ന ഞാവൽമരത്തിന് ഈ കമയിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനമില്ല? ചർച്ചചെയ്യു.
- “കുപ്പിപ്പിഞ്ഞാണത്തില് ഞാവലിൻപഴം ഇടപോലെ” എന്ന് കണ്ണുകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതെന്തുകൊണ്ടാവാം?

‘വേനലിൻ്റെ ഒഴിവ്’ എന്ന കമയിലെ മുത്തഴ്ചിയെക്കുറിച്ച് കൃതലറിയാൻ കമ മുഴുവനായി വായിക്കു. മുത്തഴ്ചിയുടെ സഭാവസ്ഥാവിശേഷതകൾ തിരിച്ചറിയുന്നത് കമാപാത്രനിരുപണം തയാറാക്കു.

ഞാൻ എന്നുകുറിച്ച്

ഈവയിൽ എത്താക്കൈ കാര്യങ്ങളിലാണ് നിങ്ങളുടെ മികവുകൾ? ഇനിയും വർധിപ്പിക്കേണ്ടത് എത്താക്കൈ? മികവുകൾക്ക് ‘✓’ചിഹ്നവും ഇനിയും മെച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടവയ്ക്ക് ‘+’ ചിഹ്നവും ചേർക്കു.

- ഒരു രചനയുടെയോ കൂതിയുടെയോ പ്രത്യേകതകൾക്കിണങ്ങും വിധം വായിച്ചുവത്രിപ്പിക്കൽ

- ഒരു രചനയോ അവതരണമോ നടത്തുന്നോൾ സന്ദർഭത്തിന് നൂസിൽച്ച് പദ്ധതിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പും പ്രയോഗവും.
- തന്റെ വാദങ്ങളും ആശയങ്ങളും സമർപ്പിക്കാനുള്ള തെളിവു കളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്.
- ആശയങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിച്ച് ലാലുവാക്യങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കൽ.
- ഒന്നിലധികം ഭ്രാന്തികളിൽനിന്ന് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനും തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രയോഗിക്കാനുമുള്ള കഴിവ്.
- മറ്റൊരുടെ ആശയങ്ങളും വാദങ്ങളും മനസ്സിലാക്കി ആവശ്യമുള്ളത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് തന്റെ ആശയങ്ങളുമായി ചേർത്തു വയ്ക്കൽ.
- സന്ദർഭത്തിനിന്നുണ്ടാവിയം അനുയോജ്യമായ വ്യവഹാരരൂപം തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കഴിവ്.
- ഒരു രചനയെ ഉചിതമായ പിന്നങ്ങൾ, വണ്ണികാകരണം, ആശയ ക്രമീകരണം തുടങ്ങിയവ ഉപയോഗിച്ച് മെച്ചപ്പെടുത്തൽ.
- തിരഞ്ഞെടുത്ത വ്യവഹാരരൂപത്തിനനുയോജ്യമായ താഴെ രൂപകല്പന ചെയ്യാനും നിശ്ചയിക്കാനും ഉള്ള കഴിവ്.
- വിവിധ തരം രചനകൾ ചേർത്ത് കൈയെഴുത്തു മാസിക, ചുമർ പത്രിക, പത്രം, പുസ്തകം എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കൽ.

പദ്ധതിചയറ്റം

കനകം	- സർബം	കാമിനി	- ഭാര്യ
ഉലക്ക്	- ലോകം	ദ്യുഷ്ടാന്തം	- തെളിവ്
ശുശ്കിച്ച്	- ഉണ്ണെറി	തണിയുവോളം-	തണുക്കുംവരെ
വ്യംഗ്യമായ	- ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന	അരചൻ	- രാജാവ്